

Dört yıldızlı Ermenek Selçuklu Oteli.

EDİP YAŞAR ALIÇLI

1944 Ermenek doğumludur. İlk ve orta okulu Ermenek'te, Liseyi Konya'da okumuştur. Ortadoğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Makina Mühendisliği Bölümü mezunudur. 1970'li yıllardan beri Ankara'da ticaretle uğraşan "Güven Basım ve Yayın-evi"ni kurarak akademik ortamda Üniversiteye hitab eden yayınları ve hizmetleriyle kısa zamanda işlerini

geliştiren E.Yaşar ALIÇLI Ermenek ve Ermenek'li sorunlarıyla yakinen ilgilenen, iş çevresi ve hemşehrilerince çok sevilen genç ve başarılı iş adamlarımızdan birisidir.

Meydan Mahallesinde Anacadde üzerindeki merhum babasından kalan arsa üzerinde beş katlı modern bir sosyal tesis yaptırıp babası anısına "ALİ RIZA ALIÇLI ÖZÜRLÜLER REHABİLİTASYON MERKEZİ" adı altında hemşehrilerine sunmuştur. 15 Ağustos 2003 (9. Sıla Haftası) Törenleri içinde hizmete açılan, kurumun önceden "Huzurevi" olarak açılması planlanmış ise de bu şimdilik mümkün olamamıştır.

Ali Rıza Alıçlı Özürlüler Rehabilitasyon Merkezi.

EMİN HÂMİ KOÇAŞ BÜSTÜ

1927-1944 yılları arasında Ermenek Belediye Başkanlığı yapan 1899 Ermenek doğumlu Emin Hâmi KOÇAŞ (ölümü: 27 Nisan 1945 Konya) 17 yıllık belediye başkanlığı döneminde yaptığı olağanüstü hizmetlerle, meslek ve görev anlayışıyla ileriye dönük azim ve kararlılığı ile Ermenek'in ve Ermenek'lilerin gönlüne taht kurmuş EFSANE BİR BELEDİYE BAŞKANI'dır.

Hâtırasını ebedileştirmek bu büyük memleket evladına olan vefa borcunun hatırlanması ve Ermenek Çocuklarına "örnek Ermenek insanı"olarak gösterilmesi açısından şimdiye kadar çoktan gerçekleştirilmesi gereken, yeri geldikçe Ermenek aydınları arasında zaman zaman söz konusu edilip her nedense sonradan bir türlü gerçekleştirilemeyen EMİN HÂMİ KOÇAŞ BÜSTÜ, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğretim Üyelerinden hemşehrimiz değerli hekim kıymetbilir mümtaz insan Prof. Dr. İbrahim CEYLAN önderliğinde, onun ve yakın arkadaşlarının katkıları ile gerçekleştirilmiş 8. Sıla Festivalinin yapıldığı (Ağustos 2002) tarihinde (Festivalin açılış günü) Ermenek Hükümet Konağı önündeki tören alanında ziyarete açılmıştır.

ERMENEK'İN İL OLMASI ÇABALARINDA, ERMENEK MESLEK YÜKSEK OKULU'NUN AÇILIMINDA ve benzeri konularda da büyük gayretleri ve katkıları olan Ermenek sorunlarına daima yakın ilgi duyan hemşehrimiz Sn. Prof.Dr. İbrahim CEYLAN'a bir Ermenek'li olarak şükranlarımı belirtmek isterim.

ERMENEK'LE İLGİLİ VAKIF, DERNEK VE BENZERİ KURULUŞLAR

ERMENEK VE ÇEVRESİ KÜLTÜR VE SOSYAL DAYANIŞMA VAKFI

ERÇEV'İ TANIYALIM

Kısa adı ERÇEV olan Ermenek ve Çevresi Kültür ve Sosyal Dayanışma Vakfı 29 Kurucu hemşehrimizin vekaleten ve asaleten İstanbul 25. Noterliğinde 10 Temmuz 1998 günü 27908 yevmiye sayıda kayıtlı "Vakıf Senedi"ni tanzim ve imza etmeleri ve bilahere de Fatih Asliye 3. Hukuk Mahkemesi'nin 20 Kasım 1998 gün ve 1998/485 esas, 1998/640 karar sayılı kararı ile Türk Medeni Kanunu'nun 74 ve 75. maddelerine göre tesciline karar verilmiştir. Tescil kararı Vakıflar Genel Müdürlüğüne 30 Kasım 1998 tarihinde tebliğ edilmiştir. Vakıflar Genel Müdürlüğü ERÇEV'i merkezi sicile kayıt etmiş ve Vakıf Senedi'nin ve kuruluşunun ilanı için Resmi Gazete'ye

göndermiştir. Resmi Gazetede 31 Ocak 1999 tarih ve 23579 sayı ile yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. Vakfın Kuruluş sürecindeki hukuki işlemleri değerli hemşehrilerimiz Av. Fuat Altınsoy ile Fatih Adliyesi Hukuk Hakimi Ali Galip Barçın beyler tamamlamıştır. (1) İstanbul'daki Ermenekliler tarafından kurulan ERÇEV'in oluşumuna katkı sağlayan herkes, yasal zorunlulukları yerine getirmek koşuluyla kurucu üyeliğe alınmıştır. ERÇEV'in kurucu üyelerinin çoğu emeklidir. Emekli olmalarına rağmen hepsi faal olarak çalışmaktadır. Vakıf, kuruluş aşamasında maddi ve manevi bir hayli sıkıntı ve zorluk yaşayarak kurulmuştur. İnancılı insanlar sayesinde bütün engeller aşılmıştır. Özellikle vakfın kurulması için lazım olan 6 milyar liranın toplanmasında epey zaman kaybı olmuştur. Bu aşamada işlerin organizesinde ve paranın toplanmasında büyük emeği geçen Sayın İlhan Gür'ü anımsamadan geçmek haksızlık olur.

ERÇEV KURUCU ÜYELERİ

1. İlhan Gür	:Yönetici-Emekli
2.Mevlüt Sarıtaş	:Yönetici-Emekli (Müteveffa)
3.Mehmet Kamil Dökmeci	:Emekli Hava Albay-Yönetici
4.Mehmet Keskin	:Emekli-Ziraatçı
5.Necati Atalık	:Emekli-İş adamı
6.Zühtü Susanlı	:Operatör Dr. (Bakırköy Devl.Hast. Eski Başhekim)
7.Erol Örneş	:Emekli-SSK müfettişi
8.Fuat Altınsoy	:Avukat
9.Suat Sözer	:Karaman Vakıf Başkanı-İş adamı
10.H.Rezan Öztaş	:Rahmetli Dr. Erdal Öztaş'ın eşi
11.Reşit Keskin	:Keskin Color Yönetim Kurulu Başkanı
12.Mehmet Hilmi Küçükso	:Emekli Hava Albay
13.Ahmet Yüksel Atay	:Emekli-İş adamı
14.Mustafa Sonay Gürgen	:Selçuk Ecza Yönetim Kurulu Başk. Vek.
15.Mustafa Karagül	:Emekli-Orman Mühendisi
16.Necati Demir	:Emekli Astsubay-İş adamı
17.Ahmet Arpacı	:Emekli Astsubay-İş adamı
18.Hüseyin Ören	:Emekli Emniyet Müdürü
19.Ahmet Rifat Esin	:Emekli-Keskin Color Matbaası Teknik Müd.
20.Muhiddin Keskin	:Yönetici-Keskin Color Yönetim Kurulu Üyesi
21.Mustafa Şahin Özcan	:Mimar
22.Hüsnü Engin	:İşadamı
23.Mustafa Keskin	:İş adamı-Nakliyatçı
24.Mehmet Taşkan	:İş adamı-Otomotiv
25.Mesut Gürbüz	:Muhasebe Müdürü-Keskin Color
26.Muzafer Soğukpınar	:Emekli Astsubay-Yönetici
27.Haluk Soğukpınar	:Yönetici-Seyran Çorapları
28.Ramiz Öztaş	:Genç İş adamı
29.Hasan Şimşek	:Eğitimci Yazar - Yayıncı

ERÇEV'İN AMAÇ VE HİZMET KONULARI

Ermenek ve Çevresi Kültür ve Sosyal Dayanışma Vakfı'nın genel olarak kuruluş amacı: "Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla ilçeleri ve bunlara bağlı beldeler ile köylerinin ekonomik, kültürel ve sosyal yönden gelişimini sağlamak, üyeleri arasında da maddi ve manevi dayanışmayı temin etmek" tir (Vakıf Senedi Madde 3/1).

Vakfın başlıca özel amaç ve hizmet konuları da vakıf senedi 3.maddesinde belirtilmiştir. Bunlar sırasıyla şöyledir:

a.Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla ilçeleri ile bunlara bağlı belde ve köylerinde bulunan veya bu yörelerden öğrenim ve eğitim görmek üzere başka yörelere gitmiş olan, eğitim ve öğrenimin her kademesinde ve aşamasındaki öğrencilere eğitim ve öğrenimlerini çağdaş Cumhuriyetin temel ilkelerine uygun, demokratik, laik ve sosyal hukuk devletine bağlı Atatürkçü düşünce ile donatılmış olarak tamamlamalarında yardımcı olmak üzere karşılıklı veya karşılıksız olarak yardımda bulunmayı, burs vermeyi, barınma beslenme bütün ihtiyaçlarını karşılamayı,

ERÇEV' E YENİ MÜTEVELLİLER

ERÇEV, bir yıl gibi kısa bir zamanda yaptığı yardımlarla, verdiği burslarla, düzenlediği toplantılarla büyük ilerleme kaydetmiş ve Ermenekliler üzerinde iyi bir intiba bırakmıştır. 2000 yılının sonunda ERÇEV'in daha da

30. Ahmet Keleşoğlu	: Selçuk Ecza Yönetim Kurulu Başkanı
31. Hüsamettin Dinç	: Organizatör
32. Dr. Ahmet Arpacı	: Cildiye Mühassısı
33. Emin Kemancı	: İş adamı
34. Hüseyin Yaşat Manav	: Mimar-İş adamı
35. Şevket Abitağaoğlu	: Başkan Danışmanı-Orman Mühendisi
36. Muzaffer Polat	: İş adamı

Bu üyelerle ERÇEV daha da güçlenmiş. Burs verdiği öğrenci sayısında, yardımlarda ve kültürel etkinliklerde gözle görülür artışlar olmuştur. Katılımların artması, yardımların çoğalması, kurucuları daha da etkin olmaya zorlamıştır. ERÇEV, 2003-2004 öğretim yılında 8 ay süre ile ayda 60 milyondan her öğrenciye yılda 480 milyon

37. Ahmet Özdemir	: İş Adamı -Ankara
38. Kemal İnal	: İş Adamı -İstanbul
39. Edip Yaşar Alışlı	: İş adamı -Ankara
40. Rıza Servi	: İş Adamı -İstanbul
41. Murat Fırat	: İş Adamı -İstanbul

oybirliğiyle ERÇEV'in "mütevelli heyeti"ne kabul edilmişlerdir. Bunların "mütevelli heyeti"ne katılması ile ERÇEV bir kat daha güçlenmiştir. Bu yazının yazıldığı tarihte ERÇEV, 41 kişilik "mütevelli heyeti" ve 200'ü aşkın üyesi, 128 milyar/yıllık bütçesi olan bir sivil toplum örgütüdür :(2003)

b.Ermenek, Sarıveliler, Başyayla ilçeleri ve belde ve köylerinde bulunan veya bu yörelerden başka yörelere göç etmiş bulunan yardıma muhtaç yoksul, hasta veya yaşlı kişilere maddi veya manevi yardımda bulunmayı,

c.Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla ilçelerinin tarihini, kültürel değerlerini, gelenek ve göreneklerini, araştırmayı ve yaşatmayı, d-Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla ilçelerinden ve çevrelerinden yetişen bilim adamlarına, araştırmacılara, bürokratlara ve sanatçılara maddi ve manevi açıdan destek olmayı,

e.Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla ilçelerinde yaşayan veya buralarda doğarak, diğer il ve ilçelere yerleşmiş olan hemşehrileri ve üyeleri arasında tanışmayı, dostluğu yardımlaşmayı,

f.Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla ilçeleri ve çevrelerindeki tarihi yapıtları ve doğal güzellikleri, anıtağaç ve çevre tabiat ve kültür varlıklarını ortaya çıkarmak, korumak ve yaşatmayı, özel ağaçlandırma ve doğal güzellik alanlarını tespit etmek ve buraların düzenlenmesini, ağaçlandırılmasını, bakımını ve tanıtımını organize etmeyi özel amaçlar ve hizmet konuları olarak belirlemiştir.(2)

güçlenmesi için yeni "mütevelli heyeti" üyeleri alımına karar verilmiştir. Aslında bu üyeler vakfın kuruluş aşamasında ve 2000 yılı etkinliklerde katkısı olan üyelerimizdir. Bu üyelerimizle "mütevelli heyet" in sayısı 36'ya yükselmiştir.2000 yılında "mütevelli heyet"e alınan ve mütevelli heyet üyeliği kabul edilen üyelerimiz şunlardır:

lira burs yardımı yapar hale gelmiştir. Burs yardımının dışında Ermenek ve çevresinin eğitimine, tanıtımına, kültürel etkinliklerine katkı sağlanmıştır.

16 Temmuz 2003'te "Kurulcular Kurulu" Sirkeci Gar Restaurant'ta olağanüstü toplanarak aşağıdaki isimleri yazılı hayırsever hemşehrilerimiz

ERÇEV'in amaçlarını icra eden organ yönetim kuruludur.

Reşit Keskin	: ERÇEV Başkanı
Mustafa Keskin	: ERÇEV Bşk. Yrd.
İlhan Gür	: Üye
Mustafa Sonay Gürgen	: Üye
Haluk Soğukpınar	: Üye
Ramiz Öztaş	: Üye
Hüsnü Ergin	: Üye

ERÇEV Denetim Kurulu Üyeleri

Hilmi Küçüksu
Mesut Gürbüz
Necati Demir

Mustafa KESKİN

İlhan GÜR

M.Sonay GÜRGEN

Haluk SOĞUKPINAR

Ramiz ÖZTAŞ

**REŞİT KESKİN
ERÇEV YÖNETİM KURULU
BAŞKANI**

1956 Yılında Ermenek'te doğmuştur. İstanbul'daki genç iş adamlarımızdandır. (Keskin Color Yönetim Kurulu Başkanı). Avusturya Lisesi, Marmara Üniversitesi İktisat Fakültesi Mezunu çok iyi derecede Almanca-İngilizce bilmektedir. ERÇEV'in kuruluşunda büyük katkıları olmuştur. Halen ERÇEV Yönetim Kurulu Başkanı olup vakıf adına aktif ve özverili çalışmaları sıcak kişiliğiyle hemşehrilerinin takdirini toplamaktadır. Evli olup iki çocuğu vardır.

ERÇEV'İN BÜTÇESİ

ERÇEV, 41 kişilik (Mütevelli Heyeti) ve 200'ü aşkın üyesi, 250 bin YTL / yıllık bütçesiyle Ermenek ve çevresine hizmet eden bir sivil toplum örgütüdür. Mütevellilerin kayıtlara geçmeyen yardımları ile ERÇEV'in 2004 - 2005 yılı bütçesi 193 milyar, yaklaşık 140 bin dolar, Euro cinsinden ise 22 Aralık 2004 tarihini esas alırsak 103 bin Euro'dur. Yapılan aynı yardımlarla bu rakamın 250 milyara aştığı söylenebilir.

ERÇEV, 2004 - 2005 eğitim ve öğretim yılında 150 öğrenciye ayda 70 milyondan 8 ay burs vermektedir.

GENEL KURUL ÜYELERİ (Toplu Resim)

(ERÇEV'in Yıllık Genel Kurul Toplantısı; 21 Şubat 2004 Cumartesi)

Yer: Selçuk Eczacı'nın Altunizade'deki genel merkezi.

Oturanlar: Soldan sağa, 1. Mesut Gürbüz, 2. Fuat Altınsoy, 3. Necati Demir, 4. Emin Kemancı, 5. İlhan Gür, 6. Ahmet Keleşoğlu, 7. Hüseyin Yaşat Manav, 8. Mustafa Karagül, 9. Necati Atalık, 10. Şevket Abitağaoğlu.

Ayaktakiler: Soldan sağa, 1. Ahmet Esin, 2. Sonay Gürgen, 3. Hüseyin Koçak, 4. Mehmet Taşkan, 5. Ahmet Özdemir, 6. Murat Fırat, 7. Koral Sarıtaş, 8. Muzaffer Soğukpınar, 9. Hilmi Küçüksu, 10. Edip Yaşar Alıçlı, 11. Ahmet Arpacı, 12. Mustafa Keskin, 13. Haşan Şimşek, 14. Haluk Soğukpınar, 15. Muhiddin Keskin, 16. Reşit Keskin, 17. Kemal İnal, 18. Ramiz Öztas, 19. Rıza Servi, 20. Faruk İnal

ERÇEV VAKFI ONUR ÜYELERİ

ERÇEV VAKFI yönetim Kurulunca 2004 yılında aşağıdaki kişiler "Erçev Vakfı onur üyesi" seçilmişlerdir:

-Avuk. Sami SOYLU, (Biyog. İçin Bakınız: Ermenek'li milletvekilleri)

-Dr. Lütfi DOĞAN, (Biyog. İçin Bakınız: Ermenek'li milletvekilleri)

-Ahmet Tufan ŞENTÜRK – Şair (Biyog. İçin Bakınız: Ermenek'li Halk Ozanları ve Şairler Bölümümüz.)

-Ahmet TEZCAN (Gazeteci) (Biyog. İçin Bak. "Bazı Buluşların Ermenek'e geliş öyküleri, "İLK GAZETE" Bölümümüz.)

DR. MEHMET SÖNMEZ

1918 Yılında Ermenek'te doğmuştur. 1930-1936 yılları arasında Konya Lisesi'nde yatılı olarak okumuş, 1943 yılında İstanbul Tıp Fakültesinden mezun olup mesleğine ilk başladığı yer Ermenek'tir. 1943-1964 yılları arasında

memleketi olan Ermenek'te aralıksız yirmi yılı aşkın serbest doktorluk-Koruyucu hekimlik yapmış; Ermenek'in yoldan, ilaçtan; doğru dürüst bir sağlık kurumu ve hastaneden yoksun olduğu yıllarda köyü ile kenti ile yörenin imdadına yetişmiş; kar-kış demeden her hastaya doktor olarak hizmet vermiş bir insandır...

Kendilerinin deyimiyle: "..... o yıllarda Ermenek'te binbir zorluk içinde, göz – kulak ve ellerden başka hiçbir teşhis aracının; en küçük bir laboratuvarın bulunmadığı koşullarda Ermenek'te karnına el koymadığı tek bir çocuk kalmamıştır..." 1964 yılından beri Ankara'da ikamet etmekle beraber yaz aylarını Ermenek'te geçiren; çevre sorunlarıyla yakından ilgili; aydın – Atatürkçü, Karizmatik kişiliğiyle çevresinde çok sevilen popüler bir Ermenek'li olan Dr. Mehmet SÖNMEZ Erçev Onur Üyesi'dir; 2004 Temmuzunda – Ermenek Belediyesince- doğup-büyüdüğü-mahallesi "Değirmenlik'te bir caddeye de ismi verilmiştir.

Ermenek Vakfı'nın Sesi

ERMENEK VE ÇEVRESİ KÜLTÜR VE SOSYAL DAYANIŞMA VAKFI YAYIN ORGANI

ERÇEV

Haziran 2005 ■ SAYI: 18 Aşrefendi Cad. Keskin Han No.1012 Sirkeci - İSTANBUL İki ayda bir çıkar Bültenimiz Ücretsizdir

Türkçe'nin Resmî Devlet Dili Oluşunun 728. Yılı Çeşitli Etkinliklerle Kutlandı

İkte Devlet, Yerel Yöneticiler, Şmil Toplum Örgütleri, Aydınlar ve Halk... Hep Beraber Karamanoğullarının Yurdunda Dil Bayramını Kutlamak İçin Toplandılar.

Türk Dil Bayramı törenleri için yapacağımız gezinin programı ve katılacak üyelerimiz aşağı yukarı belirlenmişti. Yönetim Kurulu Üyelerimizden Reşit Keskin, Mustafa Keskin, Necati Demir, Haluk Soğukpınar ve Rıza Servî ile Vakıf mütevelli heyetimizden Kamal İnal, Ahmet Esin, Muzaffer Soğukpınar, Osman Koçak, Murat Fırat vakıf üyelerimizden Mustafa Tüfekçi, Turgay Fırat ve Müslük Özcan 9 Mayıs 2005 Sabah saat 05.00'te İstanbul'dan hareket ettik. Yine Yönetim

Kurulu Üyemiz Hasan Şimşek de bizlere Ermenek'te katılacaktı. Ermenek'e kavuşmanın heyecanı ile Sertavul'a ne zaman vardığımızı anlamadık. Güzel bir sac kebabı ziyafetinden sonra Ermenek'e indikimizde saat 22.00 olmuştu. Oteldeki karşılama ve muhabbet yol yorgunluğumuzu tamamen unutturmuştu. Ertesi gün programımızda okul ziyaretleri ve otelde yapacağımız vakfımızın tanıtım ve ilçe halkımızla söyleşi toplantısı vardı.

Devamı Sayfa 2'de

ERÇEV'İN SOHBET TOPLANTISI

ERÇEV Yönetimi. Soldan sağa: Rıza Servî, Mustafa Keskin, Reşit Keskin, Hasan Şimşek, Necati Demir, Haluk Soğukpınar.

ERÇEV, 10 Mayıs 2005'te "Dil Bayramı Etkinlikleri" nedeniyle gittiği Ermenek'te bir sohbet toplantısı düzenledi. Saat 17.00'de yapılan toplantının amacı vakıf hakkında hemşehrilerimizi bilgilendirmek, onların dilek ve görüşlerini almak. Yönetim Kurulu Üyemiz Hasan Şimşek toplantıya katılan hemşehrilerimize ERÇEV Yönetim Kurulu Üyeleri Haluk Soğukpınar, Necati Demir, Vakıf Başkanımız Reşit Keskin, Mustafa Keskin ve Rıza Servî'yi takdim ettikten sonra, vakfımızın etkinlikleri ile ilgili bilgi vermek üzere Vakıf Başkanımız Reşit Keskin söz aldı. "Vakfımızı yeni bir kuruluş olduğunu, her geçen yıl burs

verilen öğrenci sayısında artış olduğunu, bunun dışında kültürel ve sosyal etkinliklere, okullara, yoksul halka yardımla bulunduklarını ama bunun yeterli olmadığını, özellikle burs sayısını artırmak ve talep eden ihtiyacı öğrencileri geri çevirmemek için çok çalıştıklarını ve çalışmaya devam ettiklerini söyledi."

Vakıf Başkanı "ERÇEV'in çalışmaları hakkında bilgi almak isteyen, soru sormak isteyen, görüş ve talebi olan varsa dinleyeceklerini, yarın da okul gezileri yaparak okullarımızın çalışmalarını ve bizim karşılayabileceğimiz ihtiyaçları varsa tespit ederek karşılanacağını anlattı.

Devamı Sayfa 3'te

AHMET TUFAN ŞENTÜRK'Ü KAYBETTİK

Değerli hemşehrîmiz büyük şair Ahmet Tufan Şentürk'ü 9 Mayıs 2005 Pazartesi günü saat 14.30'da

Ankara'daki evinde kaybettik. 11-12 Mayıs 2005 "Türk Dil Bayramı" ve Karamanoğlu Mehmet Beyi Anma Etkinlikleri" nedeniyle ERÇEV grubu olarak Ermenek'te bulunuyorduk. O gün haberini aynı gün akşamı saat 21.00'de Mustafa Ertaş Beyden haber aldım. Öğrendiğime göre, ertesi günü Hacı Bayram Camii'nde öğle namazının ardından kılınacak olan cenaze namazından sonra doğduğu köy olan Esentepe'ye götürülecek ve orada defnedilecekti.

Devamı Sayfa 4'te

ERÇEV'İN OKUL ZİYARETLERİ

ERÇEV ekibi daha İstanbul'dan çıkmadan önce yolda ve Ermenek'te neler yapacağını planlamıştı. 9 Mayıs 2005 akşamı saat 21.30 gibi ERMENEK SELÇUKLU OTEL'e geldiler. Ben 6 Mayıs'ta Ankara'da yapılan Ermenekliler Gecesi'ne ERÇEV'i temsilen katıldım. Ankara'da resmi ve özel ziyaretlerde bulundum. 7-8 Mayıs tarihlerini Karaman'da geçirdim. KGRT'de bir söyleşiye katılarak İstanbul'da yapılan "Türk Dili Ödülleri" ile ilgili bir değerlendirme yaptık. ERÇEV'in çalışmalarını da içeren bir sohbetimiz oldu. 9 Mayıs sabahı Karaman'dan Ermenek'e yola çıktım.

Devamı Sayfa 2'de

ERÇEV ve Ankara Heyet'i İMKB Öğretmen Lisesi Öğretmen ve Öğrencileriyle

Değerli Hemşehrilerimiz!...

Kimilerimiz kıssıtlı alle bütçelerimizle, kimilerimiz normal bütçelerimizle, kimilerimiz de sosyal bir sorumluluk olduğunu düşünerek gelirlerimizin bir kısmını ERÇEV çatısı altında öğrenci burslarına aktardık. Ne mutlu ki, verebilenlerimiz Ermenekli öğrencilere burs vererek onların eğitimine destek veriyor. Biz Ermeneklilerin ortak noktası Ermenek sevgisi; ortak hedefimiz ise sınav kazanmış her öğrenciye burs desteği vererek onların hayata atılmasını kolaylaştırmaktır.

Devamı Sayfa 3'te

HAKKI POLAT OKUL YAPTIYOR

Değerli hemşehrîmiz, hayırsöver insan Hakkı Polat Ermenek'e, geçen yıl vefat eden eşi Hatice Polat ve kendi adını taşıyacak olan bir ilköğretim okulu yapıyor.

Devamı Sayfa 2'de

İKEV'İN ERMENEK GEZİSİ

İKEV Başkanı Sual Sözer, Ermenek Gazetesi'nde Ermenek Belediye Başkanı Uğur Sözlüoğlu'nun Plaket verirken. Kısa adı İKEV olan İstanbul Karamanlilar Eğitim, Kültür ve Sosyal Dayanışma Vakfı 18-22 Mayıs 2005 tarihleri arasında içine Ermenek'i de alan Karaman'a bir gezi yaptı.

Devamı Sayfa 3'te

KONYA KESKİN COLOR YENİ BİNASINDA

Yarın 2'de

ANKARA'DA ERMENEKLİLER GECE'Sİ YAPILDI

Yarın 2'de

LEYLA VEKİFOĞLU'NA PLAKET

Yarın 2'de

KAMİL HARANIOĞLU'NU ZİYARET

Yarın 2'de

KONYA'DAKİ ERMENEKLİLER DERNEKİ KURDU

Yarın 4'te

BAŞSAD'IN GENEL KURULU YAPILDI

Yarın 4'te

BAŞYAYLA'DA KIRAZ FESTİVALİ

Yarın 4'te

ERÇEV'in iki ayda bir çıkan bülteninin 18. Sayısının ilk sayfası

ANKARA ERMENEK KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ

Ermenek dışındaki Ermenek'li hemşehrilerin görüşmek, hasret gidermek, Ermenek sorunlarını paylaşmak ve çözümler üretmek amacıyla oluşturduğu kısaca "Ermenek Kültür ve Yardımlaşma Derneği" olarak anılan Derneklerimiz ve ERÇEV (Ermenek ve çevresi Kültür ve Dayanışma Vakfı) gibi kurum ve kuruluşlar takdire değer çalışmaları ile anılmağa değer... Türkiye genelinde başta İstanbul, Ankara, İzmir, Antalya, Konya ve Mersin olmak üzere daha birçok il ve ilçede "Ermenek Kültür ve Yardımlaşma Derneği" kurulmuş olup bunların ilki 1955 yılında İstanbul'da hemşehrilerimiz tarafından kurulmuştur. Aynı yıl Ermenek, Mut, Konya ve Ankara'da da birer şubesi açılmış olan Derneğin Genel Merkezi 1960 yılından itibaren "Ermenek Kültür ve Yardımlaşma Derneği Ankara Şubesi" olmuştur.

Genel Merkezin İlk Yönetim Kurulu Üyeleri

Prof. Dr. Kamil İLİSULU
(İlk Genel Başkan)
Rifat OKUYAN
Bekir GÜVENÇ
Akgün SEMERCİ
Mehmet KANCIOĞLU
Olmak üzere seçilmişlerdir. Prof. Dr. Kamil İlisulu

Prof. Dr. Kâmil İlisulu
(1921 - 2000)

genel başkanlığında ki bu yönetim ilk kuruluş aşamasında olmasına rağmen büyük bir heyecan ve gayretle büyük işler başarmışlardır. (1921 yılında Ermenek'te doğan, ilkokulu Ermenek'te, ortaokul ve liseyi değişik kentlerde parasız yatılı okumak suretiyle tahsiline devam edebilmiş 1946 yılında Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesinden mezun olup aynı fakültede yıllarca hocalık yapmış, Amerika, İngilt., Fransa ve Almanya Üniversitelerinde görevlerde bulunmuş, Çukurova Üniversitesinin Kuruluşunda görevlendirilmiş çok çalışkan, örnek ve üretici bir hemşehrimiz olan Sayın Prof. Dr. Kamil İlisulu'nun şahsi gayretleri ve hemşehrilerinin katkılarıyla dernek adına "ERMENEK İLÇESİ" Doç. Dr. Kamil İlisulu" imzasıyla 80 sayfa 1961 basımı bir kitap yayınlanmıştır. Kendi ifadesiyle "bol resimli" mütevazı ölçülerdeki bu eser Ermenek'in tanımı ve tanıtımı açısından atılan ilk ciddi adım olmuştur. Daha sonra, Derneğin halen kullanmakta olduğu 2. Selanik Caddesi 53/4 Kızılay ANKARA adresindeki dairenin satın alınıp derneğe kazandırılmasında iş adamları ve hayırsever hemşehrilerimizin de katkılarıyla büyük bir hizmet başarmış olan sayın İLİSULU ve yönetimindeki genç kadro o gün için ve daha sonraki yıllar için çok isabetli bir çalışma ve hizmet örneği vermişlerdir.

SIRAYLA DİĞER GENEL BAŞKANLAR

Turgut GÜNEY

Hamdi ÖZGÜVEN

Hurşit AKPINAR

Mehmet ÇİLİNGİR

Kutlay PINAR

Faruk KUTLUAY

Yalçın GÜRDAL

Kenan ÖZTAN

Abdullah CEYLAN

Rıza GÜNEY

Prof. Dr.
İbrahim CEYLAN

Mehmet AYDOĞDU

Birbirinden etkin hizmetler veren; Ermenek ve Ermenek'li sorunlarına ellerinden geldiğince çözümler üretme konusunda çabalar sarfeden bu hemşehrilerimizin herbiri ayrı bir kıymet ve ayrı bir değerdir.

Kuruluşundan beri aşağı-yukarı her yıl Ankara ve Ankara dışından iştirak eden Ermenek'li hemşehrilerin katılımı ile "Ermenek Geceleri" düzenlenmekte, sosyal, kültürel ve folklorik ağırlıklı toplantılar yapılmaktadır.

Halen (2004 itibariyle) Eğitimci Mehmet Aydoğdu başkanlığında görevini sürdüren Genel Merkez, ortalama her ay yapmakta oldukları "Batırık Günü"- "Arabaşı Gecesi" gibi etkinliklerle toplanmakta; Ermenek sorunlarının tartışıp çözüm olanakları aranılan paneller düzenlemektedir. Ayrıca Ermenek Türk Dil Bayramı kutlamalarına, Sıla Haftası Kültür ve Sanat etkinliklerine Ankara'dan topluca geziler düzenleyerek bölgesel birlikteliğe öncülük etmektedirler. Ankara ve Ankara dışındaki hemşehrilerle iletişim kurmak, çalışma ve gelişmelerden haberdar etmek için iki ayda bir yayımlanan "ERMENEK BÜLTENİ" ni 2002 şubatından beri aralıksız olarak hemşehrilerine sunmuş bulunmaktadır.

Halen görev yapmakta olan Genel Merkezin Yönetim Kurulu

Mehmet AYDOĞDU (Başkan)

Kenan ÖZKAN (Bşk. Yrd.)

Nuri ÇALIŞKAN (Sekreter)

Mustafa YASAN (Sayman)

Mustafa ÇİLİNGİR (Üye) olmak üzere çalışmalara devam etmektedir.(2004)

16 Nisan 2004 Ankara Ermenekliler gecesinden görüntüler.

17 Ağustos 2002 Tekeçatı grubu.

Ankara Genel Merkezin etkinliklerinden 2002-2003.

ANTALYA ERMENEK YÖRESİ KÜLTÜR VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ

Çocuklarının işi ve tahsili nedeniyle emeklilikten sonra Antalya'ya yerleşip orada ikamet eden Ermenek Lisesi'nin eski müdürlerinden değerli Eğitimci Edebiyat Öğretmeni Sayın Naci AYDINLI'dan söz konusu derneğin kuruluşu ve kurucuları hakkında genel bir bilgi almak üzere yaptığımız telefon görüşmesinden sonra sağolsunlar istediğim bilgi ve belgelerin ötesinde çok daha ayrıntılı bir mektupla cevap vermek nezaketini göstermişler. Bu konudaki çalışmalarımı ve Ermenek konusundaki çabalarını kutlayan, samimi ve sıcak duygularla takdirlerini esirgemeyen "Ermenek" konusunda en az benim kadar duyarlı hemşehrimektubundan bazı bölümleri Ermenek ve çevresi insanının yaşam gerçeklerine bir kesit olarak ışık tuttuğu için sizlerle (okurlarımla) paylaşmak istiyorum.

("Tarihi çağlardan bu yana Taşeli yöresinin en eski yerleşim yerlerinden biri olan Ermenek, coğrafi, fiziki, ekonomik, sosyal ve kültürel yapısıyla farklı bir kenttir.

Doğa koşulları, yeri ve konumuyla oldukça verimsiz bir arazi ve yerleşim alanına sahiptir. Bu yönüyle, eskiden bu yana bu yörede yaşayan insanların en önemli sorunu "geçim ve gelecek günler" sorunu olmuştur. Ermenek yöresi halkı daima geçimi ve geleceği için sürekli çaba harcamıştır. En önemli geçim kaynağımız okullarımız olmuştur. Eğitim ve öğretim yoluyla insanımızın yetişmesi, verimli hale gelmesi için şimdiye kadar çok başarılı çalışmalar yapılmıştır, yapılmaktadır. Okuyarak yetişen, iş sahibi olan insanlarımızın çoğu işleri gereği bölgemizden ayrılmışlar, Ermenek onlar için bir sıla; geçimlerini sağlamak için yerleştikleri yerler ise gurbet olmuştur.

Ayrıca yine geçim için insanlarımızın çoğu çevre illere, özellikle Antalya ve çevresine mevsimlik işçi olarak yılda en az iki kez, sonbahar ve ilkbaharda taşınmışlardır. Yöre insanının, özellikle Sarıveliler, Başyayla ve çevresi insanları için Antalya'nın adı "Öteyüz"dür.

İşlerini, bahçe, bağ, tarla ve yapı işlerinde başarıyla yapan insanımız; toprak ve mülk sahibi Antalya'lılar tarafından sevilmiş, bunun sonucu insanlar arasında sevgi, kardeşlik güven ve dostluk duyguları artmıştır. 1970 yıllarından itibaren Antalya çevresini daha iyi tanıyan Ermenek Sarıveliler, Başyayla yöresi insanı kardeşlerimiz yoğun olarak Antalya ve çevresine taşınmak yerleşmek eğilimi göstermişlerdir.

Şu anda Antalya doğusunda Güzeloba ve Lara'yla bitişik olan "Ermenek Mahallesi" yakınında Habibler

ve Sütçüler yöresi "Ermenekli nüfusun" yoğun olarak yaşadıkları semtlerdir. Tahmini olarak söylemek gerekirse Antalya'da en az 10.000 Ermenek'li ikamet etmektedir.

Nüfusun bu yörelerde yoğunlaşması sonucu birlikte hareket etmek, sorunları çözmek, hemşehrilerimizi tanımak, yöresel kültürümüzü yaşatmak ve doğup büyüdüğümüz yerleri (Sıla) unutmamak için ilk kez hemşehrilemiz bir araya gelerek "Ermenek ve Yöresi Kültür ve Yardımlaşma Derneğini" kurmuşlar, bu yönde çaba göstermişlerdir.

11/07/1993 tarihinde kurulan dernek 2000 yılı sonuna kadar etkinlik göstermiş ve çok faydalı olmuştur. Özellikle ilk kurucularına ve yönetimde görev alan Hulusi SOYDAL, M.Ali ARSLAN, Prof.Dr. Necati KÜÇÜKSU, Tahir AYDIN, Yılmaz ŞAHİN, Ali SEVİNÇ, Kaşif SOYDAL, Hüdaverdi BÜTÜNER, İbrahim ÇİFTÇİ, Abdurrahman ERDOĞAN, Ebubekir ŞAHİN ve çalışmalarıyla Derneğe katkıda bulunan tüm hemşehrilerimize şükran borçluyuz.

2000 yılından sonra Derneğimiz herhangi bir etkinlikte bulunmamıştır. Tüzel kişiliği devam etmektedir, yeniden etkinlik kazanması yararlı olacaktır:) diye devam eden arkadaşımızın bu cümlesinden sonrası bana ait takdir duyguları saygı ve selamları ile bitiyor.

Yukarıda aktardığım satırlar insanlarımız için bu tür kuruluşların ne kadar gerekli ve önemli olduğunun açık bir kanıtıdır.

DERNEĞİMİZİN KURUCULARI

Adı Soyadı	:Hulusi SOYDAL
Mesleği	:Serbest Meslek
Doğum Tarihi	:1937
Doğum Yeri	:Sarıvadi

Adı Soyadı	:Mustafa AYGÜN
Mesleği	:Sihhi Tesisat
Doğum Tarihi	:1956
Doğum Yeri	:Ermenek

Adı Soyadı	:Ali SEVİNÇ
Mesleği	:Oto Boyacı
Doğum Tarihi	:1955
Doğum Yeri	:Ermenek

Adı Soyadı	:Sabri TAŞPINAR
Mesleği	:Mobilyacı
Doğum Tarihi	:1961
Doğum Yeri	:Ermenek

Adı Soyadı :Abdurrahman ERDOĞAN
Mesleği :Terzi
Doğum Tarihi :1945
Doğum Yeri :Sarıvadi

SOYDAL Yönetim Kurulu Asil Üyeliğine çağrılmış ve başkanlığa Yönetim Kurulu Üyesi Tahir AYDIN seçilmiştir.

**15/06/1995-15/06/1996
YÖNETİM KURULU ASİL**

M.Ali ARSLAN :İznebol
İbrahim DÜZENLİ :Üzümlü
Ebubekir ŞAHİN :B.Karapınar
Mustafa AYGÜN :Sarıvadi
Tahir AYDIN :Çukurbağ

**15/06/1996-13/07/1997
YÖNETİM KURULU ASİL**

M.Ali ARSLAN :İznebol
İbrahim DÜZENLİ :Üzümlü
Ali ŞAHİN :Ermenek
Mustafa ŞAHİN :Elmayurdu
Ahmet ÖZMEN :Sarıvadi

BAŞKANLARIMIZ

Adı Soyadı :Hulusi SOYDAL
Mesleği :Serbest Meslek
Doğum Tarihi :1937
Doğum Yeri :Sarıvadi
Başkanlık Dönemi :11/07/1993-11/06/1995

**13/07/1997-31/05/1998
YÖNETİM KURULU ASİL**

Prof.Dr. Necati KÜÇÜKSU :Ermenek
Hüdaverdi BÜTÜNER :Üzümlü
Tahir AYDIN :Çukurbağ
M.Ali ARSLAN :İznebol
Kaşif SOYDAL :Sarıvadi

Adı Soyadı :M.Ali ARSLAN
Mesleği :Muhasebeci
Doğum Tarihi :1954
Doğum Yeri :İznebol
Başkanlık Dönemi :11/06/1995-13/07/1997

**31/05/1998-28/03/1999
YÖNETİM KURULU ASİL**

Prof.Dr. Necati KÜÇÜKSU :Ermenek
Hüdaverdi BÜTÜNER :Üzümlü
Mustafa KARAMAN :Dumlugöze
Dilek PINAR :Ermenek
E.Alb.Muzaffer PINAR :Ermenek

Adı Soyadı :Prof. Dr. Necati KÜÇÜKSU
Mesleği :Doktor
Doğum Tarihi :1939
Doğum Yeri :Ermenek
Başkanlık Dönemi :13/07/1997-28/02/1999

YÖNETİM KURULLARI

**11/07/1993-29/05/1994
YÖNETİM KURULU ASİL**

Hulusi SOYDAL :Sarıvadi
İbrahim ÇİFTÇİ :Sarıvadi
Ali SEVİNÇ :Sarıvadi
Mehmet TOKSOY :Sarıvadi
Abdurrahman ERDOĞAN :Sarıvadi

**29/05/1994-11/06/1995
YÖNETİM KURULU ASİL**

Hulusi SOYDAL :Sarıvadi
İbrahim ÇİFTÇİ :Sarıvadi
Ali SEVİNÇ :Sarıvadi
Abdurrahman ERDOĞAN :Sarıvadi
Süleyman SEVİNÇ :Sarıvadi

28/08/1999 tarihinde Prof. Dr. M. Necati KÜÇÜKSU'nun istifası ile 1.yedek üye Hulusi

MERSİN ERMENEK'LİLER DAYANIŞMA-YARDIMLAŞMA VE KÜLTÜR DERNEĞİ KURULUŞUNDAN BUYANA DERNEK BAŞKANLIĞI YAPANLAR VE KURUCULAR

- 1.M.Polat YALDIZ (1996) Bşk.
- 2.Ahmet ALAGÖZ (1995) Bşk.
- 3.Ali ALDIÇ (1997-1998) Bşk.
- 4.Mustafa CANAN (2001- 2002) Bşk.
- 5.İsmail SEMERCİ (1999 - 2004) Bşk.
- 6.Esat PINAR (Kurucu)
- 7.Hikmet YARMANLI (Kurucu)
- 8.Serap EDİZ (Kurucu)
- 9.Muzaffer KEKLİK (Kurucu)
- 10.Hasan ULUSAN (Kurucu)

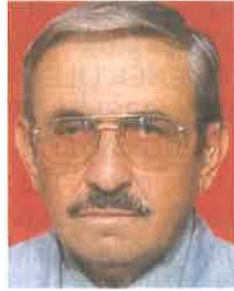
M.Polat YALDIZ

Mustafa CANAN

Ahmet ALAGÖZ

M.Emin PINAR

Hikmet YALMANLI

İsmail SEMERCİ

Hasan ULUSAN

Derneğin amacı: Mersin ve çevresinde ikamet eden Ermenek'li hemşehrileri bir çatı altında toplamak; düğünde, dernekte, cenaze gibi özel hallerde bir araya gelip dayanışma içinde olmak

ve benzeri ihtiyaçlar için kurulan Dernek mensupları "Ermenek'liler Gecesi" düzenlemekte bayramlarda ve benzeri kutlamalarda bir araya gelerek hasret gidermektedir.

İZMİR ERMENEK SARIVELİLER BAŞYAYLA KÜLTÜR - KORUMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Dernek 16.02.2002 tarihinde kurucu başkan Veli AKKAVİM öncülüğünde Feridun Akkavim, İbrahim Sezer, Hüseyin Bulut, Ahmet Yıldız, Süleyman Erdoğan, Osman Akseki, Abdullah Çıkrık, Şevki Sezer, Ali Çilingir, Abdullah Kaynar,

Nazlı Torcu isimli hemşehrilerimizin kurucu üyeliği Şükrü Uyar ve Azim Uyar'ın finansman desteği ile İzmir'de kurulmuş olup sosyal ve kültürel etkinliklerini sürdürmektedir.

Muhittin TÜRKAN
Başkan

Ali SEZER
Başkan Yard.

Mehmet ATABEY
Sekreter

H.Erdoğan KILIÇHAN
Danışma

Ali SEZER
Sayman

Kamil ÇÖKER
Üye

Mustafa SAÇAK
Üye

KONYA ERMENEK'LİLER KÜLTÜR, SANAT VE SOSYAL DAYANIŞMA DERNEĞİ (KON-ER)

Ermenek, Başyayla, Sarıveliler kısaca TAŞELİ YÖRESİ İNSANLARI olarak bizler yöremizin coğrafi koşulları ve ekonomik yapısı nedeniyle yurt içi ve yurt dışı dört köşeye dağılmış bulunuyoruz. Çalışkan, dürüst, gayretli yapısı; yöresine düşkün, geleneklerine ve otantik yaşantısına bağlı; yapıcı, paylaşımcı, konuksever, yeniliklere açık, Atatürkçü ve aydın kişiliği ile Cumhuriyetine ve onun vazgeçilmez ilkelerine yürekten inanmış; Ulusuna ve ülkesine saygılı kişiler olarak her gittiğimiz yerde olumlu izler bırakan insanlarız... Bununla övünür, hemşehri olarak birbirimizle gurur duyarız...

Gerek hayatını kazanmak; iş/güç sahibi olmak, çocuk okutmak; gerekse emeklilik günlerinde daha uygun sağlık koşulları içinde bulunmak üzere doğup büyüdüğümüz, "kendim gurbet ilde, gönlüm silada..." anlayışı içinde daima özlemini duyduğumuz yöremizi bırakıp geldiğimiz; yeniden yurt-yuva kurmak için çabaladığımız İstanbul, Ankara Antalya gibi tercih edilen kentlerimizden biri olarak içinde bulunduğumuz Konya'da şöyle hemşehrilerimizle rahatça oturup konuşacak; sevgiyi dostluğu paylaşacak, zamanı ve mekânı bölüşecek, geçmişî yâdedip gelecekteki sözdebileceğimiz ortak bir adresimizin olmayışı bizleri tedirgin ve rahatsız etmektedir. Herbirimiz yakın dostlarımız ve bir kısım hemşehrilerimizle üçer-beşer, sekizer-onar kişilik guruplar halinde misafirlik ilişkilerimizi sürdürüyor; düğünlerde, sünnetlerde, ya da cenaze olduğunda zaman zaman toplandığımız oluyorsa da bu tür birliktelikler biz Ermenek ve yöresi insanımız için yeterli olmuyor.

Köyünde kentinde, bağında bahçesinde, geçmişte duvar duvara yaşanmış sırsırta vermiş; bir elmayı, bir topak cevizi, bir salkım üzümü; hatta tuzunu ateşini paylaşıp beraber ağlayıp beraber gülmüş ecdadın çocukları olarak bu kopukluk ve dağınıklık bizlere yakışmıyor bu durumu kendimize yakıştıramıyoruz, Yöremizden olmayan insanlardan ayrı durmak, onları dışlamak küçümsemek veya bölgecilik yapmak gibi bir kasıtımız ve bu yönde bir arzumuz hiçbir zaman olmamıştır. Ancak şurası da bir gerçektir ki (yöremiz insanının dilinden ve halinden en iyi anlayan yine yöremiz insanıdır) dersem bana katılmaz mısınız?..

Toros'lu yayla çocukları olarak biraz sert tabiatlı, biraz haşın görünüşlü, zaman zaman hoyrat ve

ihmalkarlıklarımız olsa da göğsümüzün altında çarpan yüreğimiz sıcaktır; samimidir, candardır ve şefkat doludur... Büyükşehir insanının çoğu kez o kendine özgü bencilliği, soğukluğu yoktur bizlerde... Sevgiden, saygıdan; akıldan mantıktan; doğrudan güzelden yanadır özümüz... sevmeyi de biliriz, sevilip sayılmayı da...

İşte bütün bu özelliklerimiz, arzu ve özlerylerimiz; hemşehri olarak, Ermenek ve Ermenek yöresi insanları olarak bir çatı altında GÜÇ VE GÖNÜL BİRLİĞİ OLUŞTURMA ÇABASIDIR Kİ bizleri "KONYA ERMENEK'LİLER KÜLTÜR - SANAT VE SOSYAL DAYANIŞMA DERNEĞİ" Kısa adıyla (KON-ER) adı altında toparlanmaya yeni bir dernek kurmaya yöneltmiştir... Yıllardır Konya'da eksikliğini hissedip, gereğine inandığımız; kuruluşu, çabası, hizmet ve hedefleriyle ERMENEK ve ERMENEK YÖRESİ İNSANINA YAKIŞIR nitelikte bir ortak adresimizin (düşünüp ifade etmeye çalıştığımız niteliklerde) bir derneğimizin olmayışının hemşehri meclislerinde son yıllarda sık sık şikayet ve yakınma konusu olduğu bir gerçektir... Böyle bir ihtiyaç (nasıl karşılanır? nasıl sağlanır? ve ne yapılabilir?) sorularına değişik kesimlerle zaman zaman cevap aranmış; değişik çözüm şekilleri düşünülmüş, samimi arayışlar içine girilmiş ise de gerçek çözüme ulaşılamamıştır.

Bu düşünceden hareketle 2005 Mart ayı ortalarında hafta sonu bir hemşehri toplantısında bir araya gelen aşağıda isimlerini sunacağım kıymetli hemşehrimiz (ve değerli eşlerinin de samimi iştiraki ve moral katkılarıyla) bu türden ciddi ve ilkeli bir dernek kurmaya karar verilmiş olup harekete geçilmiştir. Gerekli ön çalışmalarla tüzük ve yönetmelik hazırlayıp yasal işlemler tamamlandıktan sonra ilgili makama sunulmuş olup Konya Valiliğinin 04/04/2005 tarih, 42-030-105 kütük numaralı onay yazılarıyla "KONYA ERMENEK'LİLER KÜLTÜR, SANAT VE SOSYAL DAYANIŞMA DERNEĞİ KISA ADIYLA (KON-ER) olarak tescilli yapılan SOSYAL kuruluşumuz gerçekleşmiştir. Derneğin kuruluş yeri Konya olup başka şubesi veya bağlı olduğu herhangi bir dernek veya kurum yoktur.

Amacımız sadece yenip içilen, oyun oynayıp vakit geçirilen bir lokal ve benzeri bir salon açmaktan çok öte gönül ve güç birliği içinde birleştirici, paylaşımcı, sosyal kültürel ve insani değerlerimize yönelik çabalar üretmek; kalıcı, sevgiye, saygıya ve rahmete vesile olacak izler ve eserler bırakmak olacaktır...

DERNEĞİN KURUCULARI

- 1- Halit BARDAKÇI (Em.Öğr. Görevlisi/Sanatçı) ve Eşi
- 2- Yüksel ÖZMEN (Em.Banka Müdürü) ve Eşi
- 3- Ahmet Yüksel ATAY (İş Adamı-Tüc.) ve Eşi
- 4- Abdullah ÇUBUKÇU (İş Adamı-Tüc.) ve Eşi
- 5- Dr. Mehmet ATAY (KBB Uzmanı) ve Eşi
- 6- Muzaffer POLAT (Sanayici) ve Eşi
- 7- Nevzat ÜNSAL (Turizm İşl.) ve Eşi
- 8- Dinçer ÇETİN (Diş Hekimi) ve Eşi
- 9- Sait SAÇLI (Vet.Tekn.) ve Eşi
- 10-Salim ÇETİNKAYA (Em.Fran.Öğr.) ve Eşi
- 11-Erdoğan PINAR (Em. Müzik Öğr.) ve Eşi
- 12-Hüsnü ŞAHLAR (Em.Mat.Öğr.) ve Eşi
- 13- Nejat ÖZKAN (İller Bnk.Bl.Md.Yrd.Müh.) ve Eşi
- 14- Mehmet HARANIOĞLU (Em.Bankacı) ve Eşi
- 15- Ali DARÇIN (Em.Topograf) ve Eşi
- 16-Ömer ÇÖMLEK (Em.Öğrt.) ve Eşi
- 17-Abdullah ÖZBEY (Sanayici) ve Eşi
- 18-Osman ELVAN (Diş Tab) ve Eşi
- 19-Bekir KICIMAN (Avukat) ve Eşi
- 20- Fehmi ÖZBEY (Sanayici) ve Eşi
- 21-Ahmet DARTICI (İş Adamı) ve Eşi
- 22-Nurettin ÜNSAL (Em.Hv.Albay) ve Eşi
- 23- Ahmet KOCAMAN (Ders. İşlet. Mat.Öğret.) ve Eşi
- 24- Ahmet İLERİ (Karay. Şefi) ve Eşi
- 25-Yüksel YALDIZ (Em.Tapu Md.) ve Eşi
- 26-Necati OKUROĞLU (Em.Nüf.Md.) ve Eşi
- 27-Mustafa UĞUR (Em. Öğretmen) ve Eşi
- 28-Mustafa KEŞÇİ (Em.Öğretmen) ve Eşi
- 29-Vacit ATALIK (Em.Özel.idare Md.) ve Eşi

(KON - ER)

KURUCULAR / GEÇİCİ YÖNETİM KURULU

Halit BARDAKÇI
Yön. Kurulu Başk.

Yüksel ÖZMEN
Başkan Yard.

Ahmet ATAY
Muhasip

Abdullah ÇUBUKÇU
Denetçi

Sait SAÇLI
Denetçi

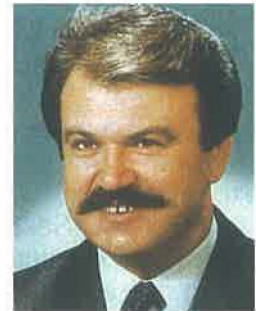
Nevzat ÜNSAL
Üye

Dr. Mehmet ATAY
Üye

Muzaffer POLAT
Üye

Dinçer ÇETİN
Üye

KARAMAN ERMENEK - SARIVELİLER - BAŞYAYLA KÜLTÜR, DAYANIŞMA VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ (E.S.B).

Derneğimiz 11.01.2005 tarihinde kurulmuş olup, ilk olağan kongresini 14 Mayıs 2005'te yapmıştır.

DERNEĞİN KURULUŞ AMACI

1. Karaman'da yaşayan Ermenek - Sarıveliler - Başyayla yöresi ve dayanışmasını sağlamak, unutulmuş dostlukları yeniden oluşturmak, yardıma muhtaç hemşehrilerimizi tesbit ederek onlara yardım etmek, onların dert ve sıkıntılarını paylaşmak;
2. Gençlerimizin eğitimine destek olmak, bu amaçla maddi imkânı olmayan öğrencilerimize burs temin etmek;

3. Tarihî olarak 4500 yıllık geçmişi olan TAŞELİ BÖLGEMİZİN kültürünü yaşatmak ve gelecek nesillere aktarmak;

4. Bölgemizden Karaman'a gelen hemşehrilerimizin her türlü problemini çözmek için çalışmalar yapmak, zaruri ihtiyaçlarını karşılamak;

5. Karaman dışında yaşayan hemşehrilerimizle iyi ilişkiler kurup kaynaşmayı sağlamak, yardımlaşmak ve destek olmak derneğin temel amaçları olarak sıralanabilir.

Adres: İsmetpaşa Cd. Yapı Kredi Bankası Üzeri
Kat:2-3 KARAMAN Tel: (0338) 214 77 66

Dr. Köklen YÜCEL
Başkan

M.Emin TEKPİNAR
(Bşk. Yard.)

Sadi UYAR
(Sayman)

Mustafa GÜCEL
(Sekreter)

Murat KALAN
(Üye)

İbrahim TAHTABAŞ
(Üye)

İbrahim DOĞAN
(Üye)

DERNEĞİN KURUCULARI ve YÖNETİCİLERİ A. YÖNETİM KURULU (ASİL)

1. Köklen YÜCEL (Başkan)
Göz Hastalıkları Uzmanı Ermenek doğumlu
2. Mehmet Emin TEKPİNAR (Başkan Yard.)
İktisat - İşletme, Belediye Başk. Yard. Ermenek doğumlu
3. Şadi UYAR (Sayman)
Lise Mezunu - Sanayici Ermenek/Güneyyurt doğumlu
4. Mustafa GÜCEL (Sekreter)
Sağlık Meslek Lis. Mezunu Kamu Görevlisi Ermenek / Güneyyurt doğumlu
5. Murat KALAN (Üye)
Lise Mezunu - Sanayici. Ermenek doğumlu

6. İbrahim TAHTABAŞ (Üye)
Ortaokul Mezunu Esnaf Ermenek Yukarıcağlar doğumlu

7. İbrahim DOĞAN (Üye)
Eğitimci - Emekli Sarıveliler / Çevrekavak doğumlu

B. YÖNETİM KURULU (YEDEK)

1. Necati AKPINAR (Yönetim Kurulu Yedek Üye)
Eğitimci - Emekli Ermenek / Güneyyurt doğumlu
2. Celalettin KAYA (Yönetim Kurulu Yedek Üye)
Bifa Bisküvi Genel Müdür Yard. Ermenek / Güneyyurt doğumlu
3. Mustafa TAPUR (Yönetim Kurulu Yedek Üye)
Eğitimci - Emekli Başyayla / Büyükpınar doğumlu
4. Şevki Altan UYAR (Yönetim Kurulu Yedek Üye)
Eğitimci - Milli Eğitim Şube Müdürü Ermenek / Güneyyurt doğumlu

5. Süleyman UYAR (Yönetim Kurulu Yedek Üye)
Sanayici - Ermenek / Güneyyurt doğumlu
6. Mitat KOÇAK (Yönetim Kurulu Yedek Üye)
Yüksek Okul Mez. (Tekstil) Sanayici Ermenek /
Pamuklu Doğumlu
7. Mehmet GÜZEL (Yönetim Kurulu Yedek Üye)
Esnaf Karaman Merkez doğumlu

C. DENETLEME KURULU

1. Bünyamin SAYDAM (Denetleme Kurulu Başk.)
Sağlık Mesl. Lis. Mezunu. Kamu görevlisi Ermenek
/ Kazancı doğumlu
2. Güzel HABALI (Denetleme Kurulu Üyesi)
İlahiyatçı - Emekli Ermenek Yukarıcağlar doğumlu
3. Salih IŞIK (Denetleme Kurulu Üyesi)
İlahiyatçı - Eğitimci Ermenek / Aşağıcağlar doğumlu
4. Ahmet HARANI (Denetleme Kurulu Üyesi)
İşletme Mezunu Karaman Merkez doğumlu
5. Hami AKBAŞ (Denetleme Kurulu Üyesi)
Eczacı - Kamu görevlisi Karaman Merk. doğumlu
6. Hasan BİLGİLİ (Denetleme Kurulu Yedek Üyesi)
Kamu görevlisi Ermenek doğumlu

D. KADINLAR KOMİSYONU

1. Şenel YÜCEL
2. Latife AKPINAR
3. Ayşe ÖZYURT
4. Ayşe ATASEVEN
5. Nuran ÖZTÜRK
6. Fahriye ÇAKAR
7. Ayşe TEKPINAR
8. Zahide KAYA
9. Aysun UYAR
10. Birsun UYAR
11. Hatice TÜTÜN
12. Ayşe TAPUR
13. Seher KURUÇAY
14. Fadime ÜNLÜ
15. Nihan AKBAŞ
16. Bilgehan UYAR
17. Meltem BEKAR
18. Belgin ÖZÇELİK

E. GENÇLİK KOMİSYONU

1. M.Ali IŞIK
2. Ali AKPINAR
3. Fatih TEKPINAR
4. Feyzullah DÜZEN
5. Cüneyt HABALI
6. Gülhan YÜCEL
7. İlkur TAPUR
8. Havva TÜTÜN
9. Gülümser BAYINDIR
10. Zahide BAYINDIR

1973-2004 YILLARI ARASINDA ERMENEK'TE OLUŞAN DEĞİŞİKLİKLER, SOSYAL, KÜLTÜREL, İDARİ VE EKONOMİK GELİŞMELER (Son 30 Yılın Kronolojisi)

- Uzun yıllardan beri Konya İli'ne bağlı olan Ermenek Siyasi nedenlerle Konya'dan koparılıp 1989 yılında Karaman İli'ne bağlanmıştır.
- Başyayla ve Sarveliler Ermenek ilçesinden ayrılıp Karaman'a bağlı birer ilçe haline getirilmiştir.(1990)
- Türkiye genelinde olduğu gibi Ermenek köyleri elektrik ve telefona kavuşmuş, büyük bir bölümünün içme suyu şebekeleri tamamlanmış, yolları asfalt kaplanmıştır.
- Ermenek merkez nüfusu 11000 den 15000 e ulaşmıştır.
- Merkeze bağlı 27 köy, belediyelik iki kasabası kalmıştır.
- Şehir çıkışında sanayi çarşısı tesis edilmiştir.
- Havuzludan başka su değirmeni kalmamış, elektrikle çalışan mekanik iki değirmen mevcuttur.
- Konya Selçuk Üniversitesine bağlı "Ermenek Meslek Yüksek Okulu" açılmıştır.
- Kırk yılı aşkındır, lafı edilen ölçülüp biçilen "Ermenek Barajı ve Hidro Elektrik
- Santralinin inşaatı başlamıştır.(2000)
- Seyran Mahallesiindeki 52 evlere ilaveten 140 daire Sosyal konut yapımı tamamlanmış, sahiplerine teslim edilmiştir. (2001)
- Şehrin eski evlerden oluşan tarihi kimliğine ilaveten yeni yapılan kooperatif evleri ve özel apartmanlarla modern bir görünüm kazanmıştır. Şehir Tekke'den başlayarak iki ana cadde üzerinde sağlam soltu binalarla Anamur yol kavşağına kadar yayılmış ve büyümüştür. Bağ evleri tamamen kendi haline bırakılıp terkedilmiştir. Yeni bir hevesle "Yaylacılık" özlemi başlamış, Akpınar, Sultanalanı yöresinde Fığla burnuna doğru tek katlı, iki katlı dağ evleri edinmek inşa etmek zenginler için bir tutku haline gelmiştir.
- Seyran Mahallesi şehrin en büyük ve modern mahallesi hüviyetini kazanmış olup kuzeyindeki Fincantepesi düzlüğünde yeni bir mezarlık tesis edilmiş, tam karşısına da Devlet Hastanesi inşaatı başlamış olup (2000) yapı henüz tamamlanmamıştır.
- Ermenek Elektrik santrali tekrar hizmete girmiş olup aynı yörede şahıslar tarafından şirin bir restoran hizmet vermektedir.
- T.C. Ziraat Bankası, İş Bankası ve Halk Bankası olmak üzere üç banka hizmet vermektedir. Değerli hemşehrımız Prof. Dr. İbrahim Ceylan öncülüğünde yaptırılan "Belediye Başkanı EMİN

HAMİ KOÇAŞ” büstü Hükümet Konağı önü tören alanında açılmıştır.(2002)

- Şehrin Kanalizasyon şebekesi tamamlanmış, ana caddeler parke taş kaplanmış, bağarasına inen ana arterler üzerinde çeşmeler inşa edilmiş, elektrik ve telefon hatları çekilmiştir.

- Kuşaklar boyu içi ve esrarı merak edilen “İkidelik”e çıkılmış, ilgililerin merakı giderilmiştir.(1977)

- Değerli hemşehrimiz iş adamı Nazım KARPUZCU tarafından Susaklı Mahallesi Hükümet Önü mevkiinde (baba ve annesi adına) “Ermenek Halk Kütüphanesi inşa edilip hizmete açılmış olup yıllardır hizmet vermektedir.

- Ermenek Karaman Yayla yolu ıslah edilip kısmen asfaltlanmış olup henüz tamamlanmamıştır. Anamur yolu yaz ve kış çalışır hale gelmiştir tamamlanmış sayılır. - Sarıveliler Başyayla Taşkent hattı Alanya yolu henüz yeterli değildir.

- Türk Dil Bayramı ve Karamanoğlu Mehmet Bey'i anma törenleri Ermenek-Balkusan'dan başlar hale getirilip devlet protokolüne alınmıştır.

- Balkusan “Karamanoğulları Türbesi” restore edilip, metruk halinden kurtarılmıştır. - “Ermenek Taşeli Sıla ve Kültür Festivali” tesis edilmiş (1997) olup dokuzuncusu 2003 ağustosunda kutlanmıştır.

- İstanbul'da yaşayan Ermenek'li işadamlarımızdan Reşit KESKİN öncülüğünde, diğer hemşehri arkadaşlarının katkı ve işbirliği ile “Ermenek ve Çevresi Kültür ve Sosyal Dayanışma Vakfı” kısaca (ERÇEV VAKFI) kurulmuş, Ermenek'le ilgili örnek hizmetler vermektedir.

- Ermenek-Mut anayolu çıkışı Kuruseki Mevkiinde “Yatılı Bölge İlköğretim okulu açılmış olup hizmetlerinden dolayı Ermenek Milletvekili Fikret ÜNLÜ'nün adı verilmiştir.Yine Milletvekili Devlet Bakanı Fikret ÜNLÜ'nün ve gayretleriyle kendi adının verildiği mükemmel bir kapalı spor salonu hizmete açılmış olup yine aynı yerde (Kuruseki Mevkiinde) Ermenek Anadolu Öğretmen Lisesi'nin temeli atılmıştır. (2002)

- Ermenek Merkezde Susaklı mahallesinde mevcut Atatürk İlkokulu binasına işadamlarımızdan sarraf Galip SUMRA'nın maddi katkılarıyla yeni ve ek binalar yapılması sağlanmış olup hizmete açılmıştır.

- Ermenek merkezde ikamet eden işadamlarımızdan Ahmet KALAN tarafından Sanayi çarşısına modern bir cami yaptırılmış olup hizmete sunulmuştur.

- Konya Yayla Un fabrikası sahibi Ermenek'li hemşehrilerimizden iş adamı H.Mustafa DEMİROK tarafından Ermenek Endüstri Meslek Lisesi ve tesisleri inşa edilmiş, hemşehrilerinin hizmetine

sunulmuştur. (Tanrı rahmet eylesin ve kendisinden razı olsun)

- İşadamı Hurşit AKPINAR tarafından Güneyyurt'ta “Hurşit AKPINAR LİSESİ” inşa ettirilmiş hizmete açılmıştır.

- Yörede açılan linyit işletmelerinin sayısı yirmiyi geçmiş, motorlu taşımacılık yörenin gelir kaynaklarından bir olmuş, işletme sahibi yeni zenginler türemiş ise de çoğu gelirlerini Ermenek dışında yatırımlara yönetmiştir. Kesilen ormanlar, talan olan çıplak tepeler Ermenek'e kâr kalmıştır!...

ERMENEK (FIRAN KALESİNDE)

“İKİDELİK”İN FETHİ

Ermenek'in kuzeyini çevreleyen, yörede “Kale” adı verilen kaya blokunun batı ucuna yakın köşede yer alan “İKİDELİK” adıyla anılan, yüzyıllardır insanların merak edip bir türlü erişip esrarını çözemediği, hakkında çeşitli rivayetler düşünen insan eliyle oyulmuş yüksek mağaraya 13 Kasım 1977 Cumartesi günü çıkılabilmiş ve insanların merakı yenilmiştir.

Ermenek askerlik şubesinde görevli üsteğmen Ali ŞEN, Assubay Mustafa KAFADAR'ın girişimleri ve o tarihte Ermenek Lisesinde Matematik Öğretmeni olan hemşehrimiz Mustafa UĞUR'un katılımlarıyla (Ermenek halkının da meraklı bakışları altında) gerçekleşmiştir.

Ekibin yaptığı incelemeler sonuunda “İkidelik”in yukarıdan 25 metre aşağıda, yerden ise 65 metre yükseklikte olduğu, çekül doğrultusundan 6 metre kadar çukurda kaldığı tesbit edilip gerekli hazırlıklar yapıldıktan (ip merdiven ve halat desteğinde) sonra çıkılmıştır.) Deliğe bizzat girmeyi ya da çıkmayı Ali ŞEN ve Mustafa UĞUR gerçekleştirmiş olup yüzyılların merakı yenilmiştir. İkili ekip içeri girdiğinde birbirinden ayrı 3x5 metre boyutlarında 2.5 metre kadar yükseklikte, insan eliyle oyulmuş iki ayrı oda ile önünde 1.5 metre kadar bir geçiş yolu olduğu, odaların tabanının kuş gübresi ile kaplı bulunduğu, sağdaki odanın ortasında yine elle oyulup sıvanmış bir su sarnıcı bulunduğu, başka da takdire degecek bir şey bulunmadığı ifade edilmiştir. İkili ekip vakit gecikmiş olduğundan aşağıya inme işini sabaha bırakıp orada geceleme zorunda kalmıştır. Ertesi gün aşağıdan iple çekilen saç üzerine boyanıp hazırlanmış Türk Bayrağını iki deliğin arasına monte ederek inilmiştir. NOT: 1970 de yerinde yaptığımız araştırmalar ve yazılı kaynaklardan edinilen bilgiler, inceleme ve tetkikler Ermenek Firan Kalesi'nin bugünkü fiziki ve jeolojik yapısı ile Sayın Uğur ve arkadaşı sayesinde edinilen bilgiler İKİDELİK'in tarihi Firan Kalesi'nin yan geçidin zaman içinde doğal olaylar,

don, zelzele gibi durumlar nedeniyle ana kütleden ayrılıp göçtüğünü gösteren işaretler vardır. İkidelik önündeki, halkımızın "Dökülgen" adını verdiği mahaldeki kaya blokları bunu açıkça doğrulamaktadır. Buranın ilk çağlardan başlayarak çeşitli kavimlere ulaşılmaz ve aşılmaz bir sığınak olarak hizmet verdiği, söz konusu su kuyusunun kuyu değil sarnıç niteliğinde su toplamak için yapıldığı, içinin horasan harcı gibi su geçirmez bir siva türü ile sıvanmış olması bunu açıkça göstermektedir. (ayrıntılı bilgi için Ermenek Firan Kalesi Bölümüne bakınız.)

"BOZDAĞA SALINMAK": ERMENEK'TE HAYVANLAR DA TATİL YAPARDI...

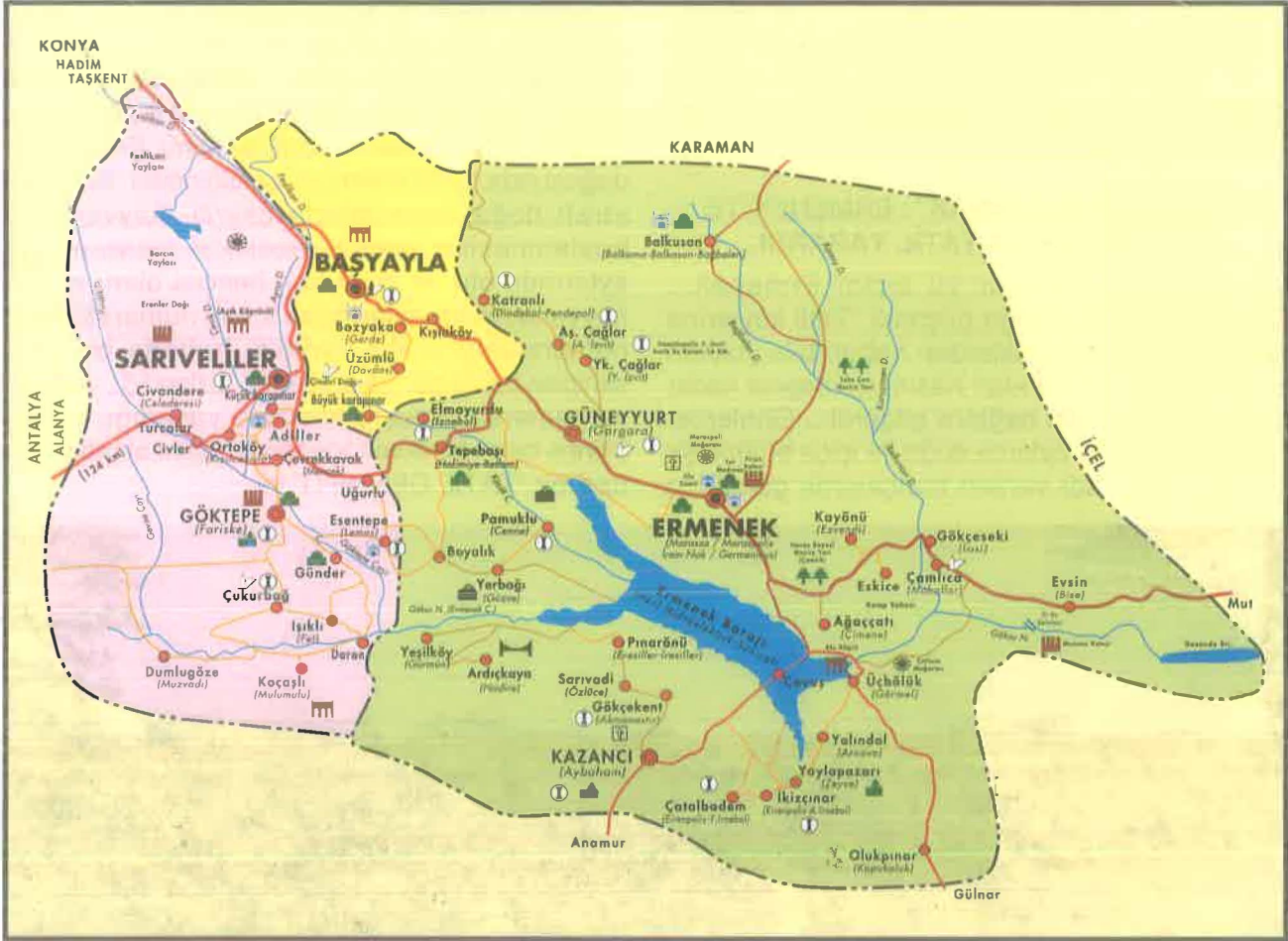
Bir garip memlekettir şu bizim Ermenek... Daha kitapların yazılığa göçmek "Tatil köylerine taşınmak" gibi sözcüklerden haberi bile yokken Ermenek'liler hazirandan Kasım ayı başına kadar yazı geçirmek için bağlara göçerdi... Günlerce, haftalarca, hatta aylarca doğa ile içiçe bütünleşir yörede "bağ" adı verilen bahçelerde gönlünce

dinlenir, gönlünce çalışır, gönlünce yaşardı... Halkımız kendini düşündüğü kadar yaşam boyu kendilerine güç veren dayanak olan hayvanlarını da düşünür, onlara da dinlenme özgürlüğünü yaşama hakkı tanırdı. Hemşehrimiz, Prof. Dr. Tahsin Kesici'nin deyimiyle "Ermenek'te hayvanlarımızın da tatil hakkı vardı..." onbir ay boyunca hertürlü zahmete koşulan yük hayvanları (genellikle atlar ve katırlar) bir-birbuçuk ay süreyle baharda "Bozdağ'a salınır", dinlenmesine, taze otlarla açık havada güneş altında başıboş ve keyfince tatil yapmasına fırsat tanınırdı. Ermenek'in doğusunda 1800 metre yüksekliğindeki "Bozdağ" etrafı doğal uçurumlarla çevrili, hayvanların beslenmesine uygun, özellikle nisan-mayıs aylarında otu ve suyu bol, bekçisi olan, girişte hayvanların tırnaklarından sıcak numaratorlerle numaralanıp kimlik verildiği haftada bir defa sahipleri tarafından ziyaret edilip tuzlandığı, yularsız ve semersiz dolaşıp keyfince yaşadığı, süresi bitince belirli bir ücret ödenerek teslim alındığı çok özel bir "TATİL CENNETİ" idi.

"Ermenek'in keklikleri ötüşür..."

ERMENEK - BAŞYAYLA - SARIVELİLER KÖYLERİ ve KASABALARI

ERMENEK KÖYLERİ VE KASABALARI ERMENEK MERKEZE BAĞLI KÖYLER VE İLÇEYE UZAKLIKLARI

1. GÜNEYYURT (Gargara) KASABASI (Belediyelik).....	10 Km.
2. AĞAÇÇATI (Çimene) KÖYÜ.....	10 Km.
3. AŞAĞI ÇAĞLAR (Aşağı İzvit) KÖYÜ.....	18 Km.
4. YUKARI ÇAĞLAR (Yukarı İzvit) KÖYÜ.....	16 Km.
5. BALKUSAN (Balkason) KÖYÜ.....	25 Km.
6. ÇAMLICA (Muhallar) KÖYÜ.....	20 Km.
7. ÇAVUŞ KÖYÜ.....	17 Km.
8. EVSİN (Bise) KÖYÜ.....	35 Km.
9. ESKİCE KÖYÜ.....	15 Km.
10. GÖKÇESEKİ (İmsi) KÖYÜ.....	17 Km.
11. KAYAÖNÜ (Ezvendi) KÖYÜ.....	15 Km.
12. OLUKPINAR (Kopukoluk) KÖYÜ.....	36 Km.
13. PAMUKLU (Cenne) KÖYÜ.....	20 Km.
14. ÜÇBÖLÜK (Görmel) KÖYÜ.....	20 Km.
15. YALINDAL (Arnava) KÖYÜ.....	25 Km.
16. TEPEBAŞI (Halimiye-Bednam) KÖYÜ.....	25 Km.

17.BOYALIK KÖYÜ.....	:25 Km.
18.KATRANLI (Dindebol) KÖYÜ.....	:24 Km.
19.ELMAYURDU (İznebol) KÖYÜ.....	:25 Km.
20.YERBAĞI (Güzve) KÖYÜ.....	:23 Km.
21.KAZANCI KASABASI (Belediyelik-Bucak Merkezi).....	:26 Km.
22.ARDİÇKAYA (Nadire) KÖYÜ.....	:60 Km.
23.ÇATALBADEM (Yukarı İrnabol) KÖYÜ.....	:30 Km.
24.İKİZÇINAR (Aşağı İrnabol) KÖYÜ.....	:27 Km.
25.PINARÖNÜ (İresiller) KÖYÜ.....	:43 Km.
26.GÖKÇEKENT (Akmanastır) KÖYÜ.....	:35 Km.
27.YAYLAPAZARI (Zeyve) KÖYÜ.....	:25 Km.
28.ÖZLÜCE (Sarivadi) KÖYÜ.....	:38 Km.
29.YEŞİLKÖY (Gürmün).....	:65 Km.

2000 YILI GENEL NÜFUS SAYIMINA GÖRE ERMENEK MERKEZ VE KÖYLERİNİN NÜFUSU

	ERKEK	KADIN	TOPLAMI
1.ERMENEK MERKEZ	8.172	7.337	15.509
2.AĞAÇÇATI	81	74	155
3.ARDİÇKAYA	662	686	1348
4.AŞAĞI ÇAĞLAR	446	471	937
5.BALKUSAN	134	160	294
6.BOYALIK	178	200	378
7.ÇAMLICA	288	301	589
8.ÇATALBADEM	645	661	1306
9.ÇAVUŞ	60	77	137
10.ELMAYURDU	465	412	877
11.ESKİCE	53	56	109
12.EVSİN	147	181	328
13.GÖKÇEKENT	572	681	1253
14.GÖKÇESEKİ	211	231	442
15.GÖRMELİ	502	530	1032
16.İKİZÇINAR	320	324	644
17.KATRANLI	491	506	997
18.KAYAÖNÜ	149	157	306
19.OLUKPINAR	100	111	211
20.PAMUKLU	175	181	356
21.PINARÖNÜ	109	133	242
22.SARIVADI	238	274	512
23.TEPEBAŞI	829	762	1591
24.YALINDAL	263	278	541
25.YAYLAPAZARI	105	124	229
26.YERBAĞ	127	127	254
27.YEŞİLKÖY	147	183	330
28.YUKARI ÇAĞLAR	351	398	749
TOPLAM	21.568	21.075	42.643

2004 YILI İTİBARIYLA ERMENEK KÖYLERİNİN YOL - SU - ELEKTRİK - TELEFON VE OKUL DURUMU

2004 yılı itibariyle Ermenek Köylerinin ciddi yol sorunu yoktur. Çok kaliteli olmasa da köy yolları asfalt kaplı olup yaz-kış işler ve ulaşılır durumdadır. Elektrik, telefonu olmayan köy kalmamış, sulama

suyu sorunu olan köyler olmakla beraber içme suyu sorunu halledilmiştir. Birçok ilköğretim Okulu'na dönüştürülmüş, ya da "Taşımali" yolla okul sorunu çözülmeye çalışılmaktadır.

GÜNEYYURT

İlçe merkezinin batısında; Yassıkaya istikâmetinden, Kilise mevkii önünden geçen güzel ve işlek bir şosseyi takiben 10 km. sonra Güneyyurt'a varırsınız. Bileği Burnu'nu aşar aşmaz ilerde, sağda, bir yamacın eteklerinde kurulmuş kasabayı, kırmızı kiremitli beyaz badanalı evleriyle, birbiriyle selâmlaşan sıra kavaklar arasından seyredersiniz. Çınar altında buz gibi pınarda yıkanıp mendilinizle kurulanırken sağda bakımlı bir mezarlık dikkatinizi çeker. Kasabaya girmeden modern anlamda yetiştirilmiş sağlıklı soltu geniş meyveliklerde yanak yanağa vermiş; dallarda kucak kucağa oturan rengarenk elmalar size gülümser. Eski adıyla "GARGARA" denilen, yeşillikler arasında şirin bir kasabadır Güneyyurt.

elektrik tüketimi 10.000 kw kadardır.

Kuzeyinden geçen Kuşaklı dağları'nın güneybatı eteklerinden Küçüksu çayı'na doğru uzanan yamaçlarda, imara ve gelişmeye elverişli konumuyla bahçeler arasına serpiştirilmiş evleri dikkati çeker. Başköy, Tepebaşı ve Göktepe kasabaları ile, Taşkent ve Gazipaşa istikâmetine giden ana şosenin kasabanın tam ortasından geçmesi Güneyyurt'un hareket ve gelişmesini süratlendiren etmenlerdendir. Birisi Yenimahalle'de olmak üzere iki tane ilkokulu, PTT teşkilâtı, Tarım Kredi Kooperatifi, Ticaret İstihlâk Kooperatifi gibi kuruluşlarla dört beş kahvehanesi ve elli kadar dükkanı olup jeep, minübüs gibi vasıtalarla merkezle her saat için bağlantısı vardır. Halkı genellikle dar gelirli olup geçimini ziraatla sağlar.

Güneyyurt genel görünüm.

Halen 1000 hane ve 5826 nüfusu vardır. CAMİ-KIŞLACIK-YENİMAHALLE-ORTA-ARALIK-ODA-HABİB-PINARGÖZÜ olmak üzere sekiz mahalleden meydana gelmiştir. Kuzey yamaçlarında kurulmuş olan eski adıyla ALAKİLİSE köyü "Yenimahalle" adıyla değiştirilip Gargara'ya bağlanmak suretiyle 1953 yılı Güneyyurt Belediyesi" kurulmuştur. Ermenek elektrik santralinden faydalanan ve elektriğe kavuşan ilk köy veya kasabadır. Ekim-1970 yılında verilen elektrikten bütün mahalleler faydalanmakta olup halen 250 abonesi vardır. Yıllık

Küçük ve büyük baş hayvancılık yanında arıcılık, bağcılık, son yıllarda modern manâda meyvecilik özellikle elmacılık gelişmiştir. Sıhî içme suyu ile sulama olanakları bakımından zengin olan kasabada hububat ve sebze ziraatı da oldukça mühim bir yer tutar. Kasabanın kendine has özelliklerinden biri de çömlekçilik ve ilkel manâda seramik imâlatıdır. Ermenek merkez ve çevre köylerde kullanılan çanak, çömlek, küp, toprak testi gibi şeyler burada yapılır. Kasaba bu yönden ve şarapçılık yönünden yapılacak yatırımlarla kısa

zamanda kalkınabilir. Özellikle seramik sanatı ilkelikten kurtarılıp geliştirilmelidir. Meyvecilik, şarapçılık ve seramik sanayii kasabasının başta gelen gelir kaynakları olmaya son derece elverişlidir. Güneyyurt, Ermenek çevresindeki en eski yerleşme merkezlerindendir. Çevrede Roma, Bizans ve daha eski çağlara ait kalıntılara, mağara ve kaya mezarlarına rastlamak mümkündür. Özellikle Hititler zamanında yoğun manâda meskun olduğu sanılan kasabanın doğusunda bu devre ait bir tapınak vardır. İKİZ İN KABARTMASI olarak anılan bu tapınak 7-8 metre eninde; 6 metre yüksekliğinde bir kaya bloku üzerinde oyulmuş, ağzı güneye bakan iki mağaradan meydana gelmiştir. Doğudaki mağaranın kapısı üzerinde, yere abanmış kuvvetli bir aslanın sağ pençesi altında iki boğum meydana getirmiş halde, ağzı açık ve salyalı olarak kıvranan yılan ve aslanın gerisinde; aslanla bir hizada olan boğanın Hitit efsanesindeki "İLLUYANKA MASALI" ile çok büyük ilişkisi olduğunu göstermektedir. Bir tapınak olduğu sanılan bu kabartma; bir zafer anıtı da olabilir. Kabartmanın tahminen M.Ö.XIV veya XIII. Y.yılda Yapılmış olması gerekir. Aslan, yılan ve boğadan meydana gelen kompozisyon son yıllarda define arayanlar ve cahil kimseler tarafından tahrip edilmiştir. (Bak:Tarihi şehir ve kalıntılar bölümümüz)

Bazı tarihçilere göre kasaba, burada yaşayan Gargarlar tarafından kurulmuş ve "Gargara" adını almıştır. Kasabanın ilk kuruluş yerinin "İkiz in" civarı, özellikle kabartmanın güneyindeki etekler olması gerekir. Halen bağ ve bahçe olarak değerlendirilmiş olan kabartma çevresinde mevcut lâhitler, sırahaneler bize bunu işaret etmektedir. Seyahatnâmesinde Güneyyurt'tan da bahseden EVLİYA ÇELEBİ:

"Gargara köyü bir bayır üzerindedir, kaleye benzer bir köydür. Evleri inci gibi mamurdur, halkı şendir; bir camii, bir hanı vardır, bağ ve bahçeleri çoktur." demektedir. Bahsettiği camii, mahalli geleneğe göre, Kahramanoğulları devrinde ABDÜLLÂTİF adında bir kişi tarafından yaptırılmış olup, üzeri damla örtülüdür. Yapılış tarihi kesin olarak bilinmeyen caminin üzeri yirmi yıl kadar önce çatı şeklinde kiremitle örtülmüştür. On metre kadar yükseklikte ahşap minaresi ile kasabaya girişte dikkati çeker. Asrın başında doğuya doğru dört metre kadar genişletilmiştir.

Çevre ile sosyal ilişkileri oldukça geniş olan kasaba okuma-yazma oranı da yüksektir. Çalışkan, oldukça şen yaratılışlı ve uyanık insanlardan meydana gelen kasaba süratle ilerleme ve gelişme olanaklarına sahiptir.(1976)

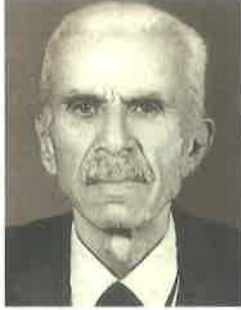

Güneyyurt görünüm1er.

Güneyyurt' ta 1953 Yılında Belediye teşkilatı kurulmuş olup kasaba 2004 yılı itibariyle çok gelişmiş hareketli ve modern bir yerleşim merkezi haline gelmiştir. Apartmanlar, modern tesis ve binalar üç İlk Öğretim Okulu (Hurşit Akpınar,

Kışlacılık, Aralık, Yeni mahalle İlköğretim Okulları) ve bir sağlık ocağı, Tarım Kredi Kooperatifi ve iki eczanesi vardır. Her türlü ihtiyaca cevap verecek zengin bir görünüm arz etmektedir.

**1953 YILINDAN BU YANA (2004) GÜNEYYURT BELEDİYESİNDE GÖREV ALMIŞ.
GÜNEYYURT BELEDİYE BAŞKANLARI.**

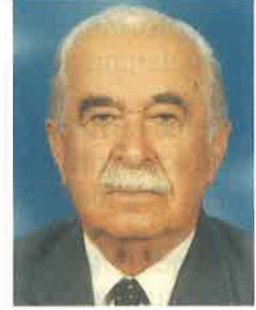
Ali AKPINAR

H.Şükrü GÜNEY

Şükrü ARI

Hurşit AKPINAR

Adil ÖZKAN

Saffet UYAR

Güneyyurt'tan bir başka görünüm.

AĞAÇÇATI

Eski adıyla "ÇİMENE" köyü, ilçe merkezine 10 km kadar doğuda; Ermenek-Mut şosesinin hemen altında, Göksu'ya doğru inen kayalık bir yamaçta kurulmuştur. Eskice ve Kayaönü "Ezvendî" köyleri ile komşu olan Ağaççatı; Ermenek merkezinde kullanılan fidelerin %75 ini burası üretmektedir. Bir orman köyü sayılır. Göksu vadisine inen topraklarında turfanda sebzeçilikle beraber, pamuk, susam, maş ve mercimek yetiştirilir. Yabani zeytinlikler aşılarmakta; zeytin üretimine önem verilmektedir.

Sulama ve içme suyu bakımından fakir olan köy, halen ilkokuldan da mahrumdur. Köy halkı çocuklarını ya ilçe merkezine, yahutta Kayaönü ve Eskice gibi köy okullarına göndermek zorunluğundadırlar. Halk son derece dürüst ve çalışkan olup bütün vaktini tarlada geçirir.(1975)

Ağaççatı'dan bir görünüm.

AŞAĞI ÇAĞLAR

Ermenek-Göktepe şosesi üzerinde Güneyyurt kasabasının hemen doğusundan yukarı ayrılan ve Yenimahalle'nin içinden geçen YSE teşkilâtının yakın zamanda yaptırmış olduğu oldukça güzel bir şose ile ilçe merkezine bağlantısı bulunan Aşağı Çağlar; eski adıyla "AŞAĞI İZVİT" oldukça büyük köylerimizden biridir. Merkeze uzaklığı 18 Km. olup 230 hane, 937 nüfusludur.

Doğudan batıya doğru uzanan bir yamacın güney eteklerinde üstüste sıralanmış evleri, önünde ona paralel olarak uzanan bir düzlük ve ilk girişte sağ yamaçları süsleyen çam ağaçları ile dikkati çeker. Yukarı Çağlar gibi eski yerleşme merkezlerinden olan köy, Eski DOMİTİOPOLİS şehri harabelerinin yakınında kurulmuştur.

İlkokulu vardır. Köylünün tahsil ve okumaya karşı olan ilgisi fazladır. Halkı geçimini çoğunlukla kış aylarında İzmir, Aydın, Antalya gibi kentlerde çalışarak temin ettiğinden çevreye karşı uyanık

ve çalışkandır. Aşağı Çağlar bağcılığı, özellikle arıcılığı ve balları ile tanınmıştır. Bu köyün balı; beyazlığı ve nefasetiyle çok farklı ve isim yapmış durumdadır. Köyün sıhhi içme suyu mevcut olup sulama şartları bakımından da problemi yoktur. Ekilebilen toprakları az ve verimsiz sayılır. Hayvancılıkta sığır ve kılkeçi başta gelir.(1975)

(1) LYKAONIA, CILICIA VE ISAURIA - ANADOLU'NUN TARİHİ COĞRAFYASI. Yazar: PROF. W.M.RAMSAY - (Harita)

Aşağı Çağlar'dan genel görünüm.

YUKARI ÇAĞLAR

Ermenek-Göktepe şosesi üzerinde, Güneyyurt'un hemen doğusundan yukarı ayrılan ve Yenimahalle "Alakilise" de çatallaşan yolun kuzeye gidenini takip ederek Yukarı Çağlar'a çıkabilirsiniz. İlçe merkezine 16 Km. olan bu şose Yenimahalle'nin üstündeki sırtlarda son derece ferah bir noktaya ulaşır. Burada Yenimahallenin iki katlı, toprak damlı sıvasız evlerini, okulunu ve Ermenek çevresinin en güzel, geniş ve rahat tabii bir hipodroma benze-yen spor sahasını, daracık sokaklarında ve köşe-başlarında birer medeniyet heykeli gibi dikilen elektrik direklerini rahatlıkla seyredebilirsiniz. Daha aşağıda, yükselen baca dumanları arasından Güneyyurt'un kırmızı kiremitli evleri yer yer kendini gösterir; kavakları

Yukarı Çağlar tarihi Karamanoğulları Camii ve ulu çınar.

semaya çıkmak için yarışır.Yolunuza devamla yamaca biraz daha tırmanırken tepede kartal yuvasını andıran evleriyle karşınıza çıkar Yukarı Çağlar...

Eski adıyla "YUKARI İZVİT" denilen köy Ermenek Maraspoli yeraltı nehri 'nin bir kolu olan suları; gürül gürül akan buz gibi çeşmeleri yüzünden "Yukarı Çağlar" ismini almıştır. Ermenek çevresindeki çok eski yerleşme merkezlerinden olan köyün çevresi tarihi eserler bakımından çok zengindir. Birbuçuk saat kadar kuzeydeki yaylalarda yer yer rastlanan lâhitler, kaya mezarları ve şehir kalıntılarının çok büyük bir ihtimalle eski SİS ŞEHİRİ'ne ait olduğunu söylemek mümkündür. Yukarı Çağlar 280 hane, 749 nüfuslu büyükçe bir köyümüz olup; uzun yıllardan beri ilkokulu vardır. Halk zeki, uyanık ve okumaya karşı meraklıdır. Sulamaya ve tarıma elverişli olan toprakları çok az ve verimsiz olduğu için tahsil yaparak devlet hizmetinde görev almış kişilerin sayısı kabarık olan köylerimizdendir. Aşağı Çağlar gibi burası da bağcılık ve arıcılıkta ilerlemiş; isim yapmış durumundadır. Bunun yanında yaş ve kuru üzümü de kenara atılmamalıdır. En çok beslenen hayvan türü sığır ve kılkeçidir.

Köy, temiz havası; bol ve buz gibi suları, uyanık insanları tabii ve tarihi değerleriyle turizm yönünden ilerlemeye son derece elverişlidir. Modern manâda arıcılık geliştirilmeli, çevrede sıra ve şarapçılık tesisleri kurarak köy ekonomisi kuvvetlendirilmelidir. Çevre islâmiyet öncesi eserler bakımından olduğu kadar, islâmi eserler bakımından da çok değerli yapıtlara sahiptir: Tarihi, Karamanoğulları devri camii bunların başında gelir.(Bak. Anıt ve Tarihi Eserler Bl.) Küçüksoy çayına bakan bir yamaç üzerinde kurulmuş olan köyün her evi; güneybatı pencerelerden ve damlardan yeşillikle kaplı, uzak ve dinlendirici bir boşluğu; Serper vadisini, Tepebaşı köylerini, Pamuklu "Cenne" ve Yerbaşı "Güzve" ormanlarını doya doya her mevsim seyreder.

Yukarı Çağlar'dan bir görünüm.

BALKUSAN (Balkason)

Ermenek-Karaman şosesi (Yayla yolu) üzerinden 25 Km'lik bir yolla ilçeye bağlantısı olan köyün, kış mevsiminde ilçe merkezi ile zaman zaman ilişkisi kesilir.1900 metre rakımındaki konumu; köyü merkeze bağlayan yolların Yellibel eteklerinden geçmesi ve şiddetli kış, bu ilişkiyi kesen nedenlerin başında gelir.

Halen 108 hane, 204 nüfusu olan köyün ilkokulu mevcut olup iki öğretmeni 78 öğrencisi vardır. Köy son derece temiz dağ havası, temiz ve soğuk sularıyla su yönünden zengin köylerimizdendir.İklim itibariyle meyveciliğe elverişli olmayan köyde sadece hayvancılık ve tahıl ziraatı yapılabilmekte olup özellikle patatesleriyle ve eşsiz balıyla tanınmıştır.Kalitesi ve bolluğuyla-adından da anlaşılabilceği gibi-Balkusan balı çevrede çok tutulur, aranır. Karamanoğulları Aşiretinin meskun olduğu ilk yerleşme merkezlerinden olan köy, tarihi eser yönünden de zengin olup özellikle Karamanoğulları imâreti ve türbesi bunların başında gelir. (Bak. ANITLAR VE TARİHİ ESERLER Bölümümüz)

Balkusan'dan bir görünüm.

Otuzbeş yıl önce Balkusan'ı ziyaret edip tetkiklerde bulunan sayın Bedri İzol'un "Balkusan ve Karamanoğlu Mahmut Bey'in Hayatı" isimli eserinde Köy hakkında şu bilgiler verilmektedir.(1) "Balkason, eski Uygur Hükümeti merkezinin adıdır. Bu ismin buradan alındığını sanıyorum. Balkusan, Anadolu'nun tarihi ve çok hatıralarıyla milli hayatına karışmış "Yellibel" adıyla anılan gedikten aşıldıktan sonra biraz ilerde görebileceğimiz Ermenek ilçe baylığına "İlçe merkezine" bağlı ufak bir köydür. Bu köy, Ermenek ilçesine doğru "Kamış Boğazı'na" sarkıldıkta şimali Toros silsilesinin en sarp, dik vadileri arasında sıkışmıştır. Kamış Boğazı'nın her iki tarafında bütün dikliğiyle yükselen Toroslar'ın şimale doğru uzanan kırıklıklarından aşılacak suretiyle köye giden taşlık; inişli ve çıkışlı bir yolu

vardır. Bu köy muhtelif devirlerde birçok istila ve akımlara uğramış, bu istila ve akımlar neticesi birkaç defa bozulmuş ve düzeltilmiştir.

Balkasun, Torosların yegane geçiş noktası olan Yellibel'e yakın olması bakımından şimalden garbe ve garbden şimale vuku bulacak akınlarda ileri karakol vazifesi görmüştür. Esasen buradan başka, Yellibel geçidine yakın bir köy daha bulunmadığından gerek Karamanoğulları zamanında gerekse Karamanoğulları'ndan evvelki devirlerde bu köyün askerlik bakımından büyük bir ehem-miyeti haiz olduğu anlaşılmaktadır. Hatta 583 tarihi hicrisinde "Miladi: 1189 yılında" Ermenek

ve havalisi üçüncü ehli salıp "Haçlı" orduları tarafından istila edilmiş ve rumların idaresine verilmiştir. O zaman Bizans imparatoru "Mihail Pabulogos"un zamanında Balkasun köyü, Karamanoğulları tarafından vuku bulacak akınları durdurmak için bir kilit vazifesini de görmüştür.

Bu köyün şarkı şimalinde "Kuzeydoğu" ve bugün yaslandığı tepenin arkasındaki dar boğazın her iki tarafı, büyük ve cesim kayalardan oyma müteaddit evlerle, oldukça büyük mâbetleri ve tahrip edilmiş birçok heykelleri saklamaktadır. Orada ufak denilebilecek bir insan topluluğunu bulunuşu ve bir mahalle kadar büyüklükteki teşkilatın mevcudiyeti burada Romalılar'ın süvari karakol-larının bulunduğunu imya eden "işaret eden" rivayetlerden addedilmektedir.

Güya bu rivayetlerden mülhem Karamanoğlu Mahmut Bey de bir zamanlar Balkason Köyü'nü, süvari fırkalarına merkez yapmıştır. Gerek köyün bugün bulunmakta olduğu sırtın etekleri, gerekse Romalılar'ın yaşadıkları boğazın sonu oldukça geniş bir çayırılığa dayanır. Çayırılığın ortasından "Tekeçatı" denilen mevkiye doğru ve bu isimle anılmakta olan bir çay vardır. Bu çay bilahare Göksu ile birleşir. Bu çayın kenarları o havalide oldukça geniş sayılabilecek düzlükleri ihtiva eder. Bu itibarla hayvan beslemeye pek elverişli olması, oranın süvarilere tahsis edilmiş olmasını kılan sebeplerden sayılabilir. Çayın kenarlar, bugün köy halkının ekim ihtiyaçlarını temin eden gayet mümbit tarlalar haline getirilmiştir. Balkason'un son defa olarak köy haline gelmesi 30-40 senelik bir meseledir. Toroslarda bol bir şekilde dolaşan bazı aşiretlerin döküntüleri uzun boylu külfetinden kendilerini kurtarmak için, Yellibel'in sert rüzgârları ile karlı tipilerinden masun kalan bu kuytu yerde kışlamaya başlamışlardır. Bu suretle ufak bir köy kurumunu temin etmişlerdir.

(1) BALKASON VE KARAMANOĞLU MAHMUT BEY'İN HAYATI - Yazar: Bedri İzol, 7 Mayıs 1936. Konya Babalık Basımevi. 20 Sayfa, 25 Krş.

Bundan başka istila hadiselerinden sonra Ermenek'e hizmet eden bu köy ahalisinden bir kısım da, Balkason'daki dedelerinin yerlerine tesalup etmek üzere geri dönmüşler ve buranın bir köy olmasını, bir köy haline gelmesini kolaylaştırmışlardır. Bu gün henüz 15-20 evden ibaret olan Balkason, mevkii güzelliğinin verdiği cazibe ve Karaman-Ermenek şosesinin yakınında bulunması dolayısıyla ati için "gelecek için" büyük bir köy olmak istidadını göstermektedir.

Bir tabiat icabı, kesif çam ormanlarının kucakladığı bir saha içinde yer alan köy (I), arıcılığa çok elverişli olduğundan köylülerden arıcılığa heves eden görülmektedir. Daha evveleri bu köyde mebzul "bol,çok" bir arıcılık yapıldığı için güya bundan ötürü Balkasun denilmekte olduğunu söyleyenler de vardır. Bütün geliri ziraata bağlı olan bu köy halkı hayvan beslemeye de elverişlidir.

Suyu gayet bol olan bu köyde meyve ağaçları ile sebze yetiştirilmesi henüz âdet edilmemiştir. Yalnız lâhana ve mebzul patates ekerler. Bu köy kaza merkezine uzak olduğundan Ermenek'le ihtilâti azdır. Daha ziyade köy halkı civarlarına gelen aşiretlerle temas ettiklerinden ahlâk, dil ve tarzı telâffuz itibariyle tamamen aşiretlere benzerler. Evleri iptidai ve gayri sıhhi olduğu gibi yaşayışları da diğer köylerden farklı ve basittir.

Yazın tarlalarda mütemadiyen çalışan köy halkı, kışın uzun müddet evlerinde kapalı kaldıklarını ve hiçbir yere çıkmadıklarını söylemektedirler. Buna da sebep kışın çevreye fazla kar düşmesidir. Torosların hemen oldukça mürtefi yeri sayılan Yellibel'e 2-3 metre kar düştüğünü, bu yüzden yolculardan birçoklarının tipiden yollarını şaşırıp öldüklerini, Yellibel yakınlarında gördüğüm birçok mezarların bu belin verdiği kurbanlara ait olduğunu o civarda bulunan aşiretler söylemişlerdir. Kışın, belin yolları kaybetmemeleri için Yellibel'den Kamış Boğazi'na kadar, güzergah üzerinde iki metre yükseklikte taş yığınlarından birer yol gösteren işaretler yaptıkları görülmektedir.

Yellibel'in rakımı 1750 metre, (1) Balkasun'un rakımı 1500 metredir. Teşekkûlatı jeolojiye göre "Yer kabuğunun teşekkülüne göre" dağları teşkil eden suhrun kaffesi mevaddı kilsiyeden ibaret olduğundan iytikal ve tedakümün en güzel numu-neleri vardır. "Dağları meydana getiren yapının veya kültelerin tamamı kireçli maddelerden meydana geldiğinden birikme veya toplanmaların en güzel örnekleri manasını"

Bu köy halkı Karamanoğulları'nın inkirazından sonra bir kısmı Ermenek'e, bir kısmı da esasen (1) Yazar burada Yellibel'in rakamını 1750 metre olarak göstermiş ise de esas rakım 2100 metredir. Balkasun'un rakımı da 1900 metre kadardır.

her sene yazı Yellibel ve civarında geçiren aşiretlerle birlikte Anamur, Gülnar, Mut kazalarıyla Alâiye tarafına hicret etmişlerdir. Bu havali, havasının sağlam ve suyunun çok leziz olma-sından her sene binlerce yörük çadırıyla dolar. Yörükler; Tekeli, Köşelerli, Mehmetçi, Bahşiş, Muradi, Keşafli, Hasanuşağı Karalar, namı altında boylara ayrılırlar.Esasen her tarafı yüksek çam ormanları ile örtülü olan "Balkusan köyü yazın koyun sürüleri ve kendisine has binbir çeşit çiçekleriyle süslediği zaman güzeldir. Ekseriya çam, katran ve ladin, meşe ve ardıc ağaçları pek mebzul hüdayi nabittir. Pek çok ve kendi kendine yetişmiştir" (1975)

HABİB ÇALIŞKAN

1946 yılında Ermenek-Balkusan'da doğmuştur. İlköğretimini Balkusan'da, ortaokulu Ermenek'te okumuş, Lise ve yüksek öğrenimini Ankara'da (kendi deyimiyle: hem okuyup-hem çalışarak) tamamlamıştır. 1998 yılından beri resmi protokole alınarak Ermenek ve Balkusan'da başlatılan TÜRK DİL BAYRAMI VE KARAMANOĞLU MEHMET BEY'İ ANMA TÖRENLERİ'NE Balkusan'ın yetiştirdiği bir aydın olarak baştutup ev sahipliği yapan; Balkusan ve sorunlarına vakıf "BALKUSAN'LA ÖZDEŞ" bir kişi olarak gördüğüm Habib ÇALIŞKAN'ın özgeçmişi okurlara kendi ifadesiyle sunulmuştur: "Karamanoğlu Mehmet Bey'in Köyünde doğuşum ile 1961 Anayasasıyla Ankara'da tanışmamın gençlik yıllarıma denk düşüşü, toplumsal gelişmelere olan duyarlılığımı artırdı.

Yaşam deneyimi beni; çağdaş bir Cumhuriyet çocuğu olarak yetiştiren yöreme, çevremdeki insanlara, topluma ve ülkeme karşı borçlu olduğum inancı ve bilincine eristirdi. Edindiğim bu bilinç ise toplumun ve ülkenin çıkarlarını kendi şahsi çıkarlarımın üstünde ve önünde tutmam gerektiğini öğretti. Bugüne kadar olduğu gibi yaşamımın bundan sonraki kısmında da aynı inanç ve bilinçle hareket etmeyi bir yurttaşlık görevi sayıyorum. Bu amaçla son on yıldır, Türk Kimliği, Türk Tarihi, Türk Dili ve Türk Kültürünün çekim merkezi konumundaki yöremiz Ermenek-Balkusan'da, Türk Dil Bayramı ve Karamanoğlu Mehmet Bey'i anma Etkinlikleri düzenlenmesinde, başkanı bulunduğum, Karamanoğlu Mehmet Bey Dil ve Kültür Derneği ile birlikte görev alarak, Türk toplumuna, yöreme ve ülkeme olan borcumu ödemeye çalışıyorum"

Habib ÇALIŞKAN

ÇAMLICA KÖYÜ: (Muhallar)

İlçe merkezinin doğusunda, şehre 20 Km.uzaklıkta olup Ermenek-Mut sahil şosesinin hemen altında oldukça büyük bir köyümüzdür. Gökçeseki "imsi" ile aynı köyün birer mahallesi gibidirler."Bak. Gökçeseki"

Halen 150 hane, 589 nüfuslu olan köy, Gökçeseki'den başka kuzey batıda Kayaönü "Ezveni" köyü ile, güneybatıda Eskice ve Ağaççatı köyleriyle; doğuda ise Evsin "Bise" köyü ile çok yakın komşu durumundadır. Eski adıyla "Muhallar" denilen köy, Ermenek merkeze bağlı "Bucak Köyler" mıntıkası içindeki köylerin en büyüğü durumundadır. Muhal: Sözlük anlamıyla, "mümkün olmayan, imkânsız" anlamında ise de, Muhallar ismi "Çamlıca" ile değiştirilmek suretiyle kendine yakışan gerçek adı bulmuştur. Çevresi zümrüt gibi, yemyeşil çam ormanlarıyla çevrili; doğusunda ADRAS DAĞI ile batısında BOZDAĞ'ın birleştiği; Ermenek Çayı'na bakan, Görmel eteklerini ve Mennan Kalesi'ni uzaktan seyreden bir bölgede, kuzeyden güneye doğru Ermenek Çayı'na inen yamaçların ortasındaki oldukça meyilli bir arazi üzerinde kurulmuş olan köy tam manâsıyla bir orman köyüdür. Yeşillikler arasına serpiştirilmiş evleri, ilk girişte dikkati çeken üzeri çinko örtülü konakları , yol boyunca sıralanmış odun ve kereste yığınları, susam, maş ve pamuk tarlaları, yorulup usanmak bilmeyen çalışkan insanları köyün kendine has özelliklerindendir. Burada toprak son derece verimli ve bitedir. Sulama olanakları bakımından zengin olmasına rağmen içme suyu bakımından fakir olduğu kadar, mevcut içme suyu da ılıktır. Ekime elverişli arazisinde tahıl, pamuk, susam, maş, mercimek ve son yıllarda soğan ekimi fazla miktarda yapılmaktadır. Bununla beraber turfanda sebzeçilik de yapılmakta olup Ermenek pazarına

Çamlıca (Muhallar) Köyü

ilk sebze getiren köylerimizdendir. Halkı son derece temiz, sosyal yönden görgülü insanlardır. Özellikle içinden geçen Ermenek Mut şosesi bu yönden çevreyi etkilemekte ve tesirleri kendini göstermektedir. Bu yolun buradan geçmesinden bu yana, köy çok daha gelişmiş ve hareketlenmiştir. Kahvehanesi olmayan, kahvede geçirecek vakitleri bulunmayan, tembelliği asla sevmeyen; bu yönü ile örnek köylerimizdendir. Yediden-yetmişe bir tek kişiyi boş dururken göremezsiniz bu köyde... Eşeğinin sırtında tarladan dönen seksenlik ninenin elinde bile hiç olmazsa kirman görürsünüz.

Tahıl ve sebze tarımının yanı sıra meyvecilik yönünden de ileri olan köyde, başta üzüm olmak üzere, şeftali, incir, armut ve elma ile son zamanlarda zeytin üretimine büyük çapta yer verilmektedir. Bunun yanında avcılık olanakları bakımından da zengin olan çevrede Adras Dağı yamaçları, Ermenek çevresinde nesli tükenmek üzere olan dağ keçisi ile geyiğin yegane bulunduğu yerlerdir.

Köyün uzun zamandan beri ilkokulu mevcut olup Gökçeseki "İmsi" köyü ile beraber iki köyün ihtiyacına cevap verecek durumdadır. Ayrıca Çamlıca ile Gökçeseki "İmsi" arasından geçen yol "Ermenek Mut Şosesi" üzerinde kurulmuş olan Orman Bölge Şefliği binası ve lojmanları köyün resmi kuruluşlarındandır. Köy halkı çalışmaya olduğu kadar okumaya da meraklı,

zeki ve uyanıktır. Sularının bozuk ve kalitesiz olması nedeniyle kadınlarının ve genç kızlarının bile sesleri dikkat çekecek nitelikte kalıncadır. (1975)

Çamlıca "Izgarlar Konağı"

Köy içinden bir görünüm.

YERKÖPRÜ KANYONU

Tarihi değerlerinin yanında coğrafi yönden de ilginç köşeleri olan Çamlıca'da "YERKÖPRÜ" denilen bölgede, kuzeyden gelen Tekeçatı suyu dar ve derin vadilerle akar, Ermenek-Mut şosesinin geçtiği batı kısımda yol tabii bir köprüden geçer; sular kalkerli araziye oyarak derinden kendisine bir yatak açmış olduğundan vadinin iki yamacı arasında kalan mesafe dolmuş ve kapanmış, böylece üzerinden yol geçen doğal bir köprü halini almıştır. Burada bazı yerlerde, sular çok derinde ve hiç görünmeden akarak daha güneyde Ermenek Çayı ile birleşir. Suyun geçtiği vadinin ağız kısmı bazen üç dört metreye yaklaştığı halde derinliği 100-120 metreyi bulur. Bu haliyle son derece ilginç tam bir kanyon karakteri arzeden su yatağı, Tekeçatı-Kumdan Boğazı mevkiinden itibaren güneye doğru indikçe derinleşen bir yapı içinde yer yer toprak altından geçerek, suların en coşkunu ve bol mevsiminde bile sesleri duyulmadan akar. Kanyonun en ilginç tarafı yatak üzerinde yer yer tabii köprüler yaratmış olmasıdır. Ermenek çevresinde coğrafi yönden enteresan ve görülmeye değer yerlerdendir.(1975)

ÇAVUŞ KÖYÜ

Göksu vadisi üzerinde, Görmel Köprüsü'nün bir kilometre kadar batısında; vadiye hâkim bir tepe üzerinde kurulmuş 50 haneli, 137 nüfuslu bir köydür. Ermenek-Mut şosesi üzerinde "Kocayokuş" mevkiinden Alaköprü "Görmel Köprüsü" ne giden yol üzerinden ilçeye 17 km. uzaklıktadır. Ermenek merkeze bağlı "Garalar" ve "Ahat" (Bağarası mahalleleri), güneydoğuda Üçbölük köyü ile komşulukları vardır. Alaköprü'nün kuzeyindeki sırtlardan batıya doğru bakıldığında, çamlar arasından engine doğru

Çavuş Köyü.

gözünüzü çeken bir tepe üzerinde beyaz badanalı, küçük ve şirin evleriyle yeşillikler arasında gülümseyen güzel bir köydür. Önünden zümrüt bir gerdanlık gibi süzülerek geçen Göksu "Ermenek çayı" ve yukardan Zeyve pazarı ve köyün içinden çıkıp gelen "Zeyve çayı" köyün bereketli topraklarına hayat saçar. Oldukça verimli ve çevreye oranla düz bir alanı meydana getiren topraklarında "Çavuş alanı" başta mısır olmak üzere her türlü hububat ekilir.

Rakımının çok alçak (Ortalama 600-650 metre) olması nedeniyle iklim, turfanda sebzeçiliğe, her türlü meyveciliğe; pamuk, susam ve zeytin gibi ürünleri yetiştirmeye elverişli olup bu ürünlerden yeteri kadar üretilmekte ve elde edilmektedir. Sebze olarak yetiştirilen türler daha çok domates, fasulye, patlıcan, salatalık, bamye, soğan gibi şeyler olup oldukça iyi gelir sağlamaktadır. Meyvelerden üzüm, şeftali, hekim erik ve incir başta gelir. Ayrıca ilçe merkezinde sarfedilen fidelerin bir kısmı da burada yetiştirilir. Köy, yapılış safhasında olan "Ermenek barajı"nın yapımı gerçekleştirildiği takdirde köyün başka bir sahaya nakli gerekecek ve bu günkü Çavuş Köyü sular altında kalmış olacaktır. Kuruluş yönünden bir asırlık kadar geçmiş olan köy, Ermenek çevresindeki bellibaşlı mesire yerlerinden olup yaz aylarında dinlenmeye ve eğlenmeye gelenlerle hareket bulur; şenlenir.(1975)n

EVŞİN KÖYÜ

Ermenek-Mut şosesi üzerinde, ilçe merkezine 35 km.kadar uzaklıkta ana şoseye bir km.lik bir yola bağlı; Bucak köylerindendir. Adras Dağı'nın güney-batı eteklerinde, Göksu vadisi üzerindeki bir tepeye kurulmuş olan ve eski adıyla "Bise" denilen köy halen 82 hane, 328 nüfusludur. İklim bakımından Ermenek sınırları içinde en sıcak

Evşin Köyü

köy olup çevrede Akdeniz ikliminin en fazla hissedildiği yer Evsin ve çevresidir. Ermenek'in doğusunda; Mut sınırına 10 km.kadar mesafede, "Gülнар" sınırına 7-8 km.uzaklıktadır. Ermenek Çayı Gülнар köyleriyle, Evsin Köyü toprakları arasında tabii bir sınır teşkil eder.

Turfanda sebzeçilik yapılır; domates, salatalık, patlıcan, biber gibi ürünlerle sebzeler bol ve erkence üretilir. Bunun yanında pamuk, susam, maş ve mercimek gibi tahıl ekilir. Zeytin bakımından Ermenek sınırları içinde en çok ve en kaliteli zeytinler burada üretilmekte olup bu

Evsin Köyü'nden başka bi görünüm.

alandaki aşılama ve ıslah çalışmaları oldukça fazladır. Ermenek ilçe merkezinin fide ihtiyacının büyük bir kısmı buradan karşılanır ve "Bise fidesi" olarak tutunup aranır. Köyün çevresi ormanlıklarla çevrili olup bir orman köyü karakteri arzeder. Yeni yapılmış güzel bir ilkokulu vardır. Halkı Çamlıca ve Kayaönü insanları ile aşağı yukarı aynı karakter ve görünüşte olup tarım ve tarla işini çok severler. Son derece çalışkan ve dürüsttür. Kahvehane gibi şeyler burada da yoktur. Uzak olması nedeniyle ilçe merkezine işleri düştükçe, yaz aylarında cumadan cumaya; Ermenek'te kurulan Pazar sebebiyle inerler.(1975)

ESKİCE KÖYÜ

Ermenek-Mut yolu üzerinde, Kayaönü ile Çamlıca köyleri arasında, anayola 800 metre kadar güneyde ormanlık içinde kurulmuş bir köy olan Eskice, ilçe merkezine 15 km.uzaklıktadır. Halen 50 hanesi, 109 nüfusu vardır.

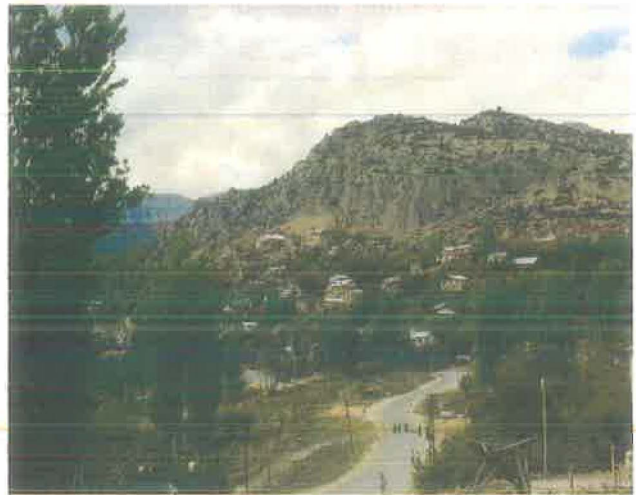
İklim bakımından oldukça sıcak olmasına rağmen, ekilebilecek toprak yönünden fakir bir köy olup içme ve sulama suyu bakımından da yoksundur. Ekime elverişli topraklarda buğday, arpa gibi tahıllarla beraber mısır, pamuk, susam ekilmekte ve iyi ürün vermektedir. Hayvancılıkla beraber meyve tarımı özellikle üzüm ve elma üretimine yer verilmektedir. Çok küçük ve oldukça fakir köylerimizdendir.

Eskice Köyü.

GÖKÇESEKİ KÖYÜ (İMSİ)

Ermenek-Mut şosesi üzerinde, Çamlıca Köyü ile içiçe girmiş; her yönüyle birbirine benzeyen; birbiriyle ilişkisi olan iki köyden biridir. Eski adıyla "İmsi" denilen köy, Çamlıca'nın kuzeyindeki sırtlarda kurulmuş; üst üste evleriyle dikkati çeker. Aslında bu iki köyün bir olarak birleşmesi veya kasaba haline getirilme zamanı gelmiştir. Çamlıca gibi bir orman köyü olan Gökçeseği tarım bakımından olduğu kadar küçük baş hayvancılık yönünde de gelişmiş durumdadır. Özellikle kıl keçi ve sığır beslenir. Tarım alanında buğday, arpa gibi tahıllar yanında susam ve pamuk yetiştirilir, maş ekilir. Arazileri Çamlıca arazisi gibi verimli ve bitek olup halkı yine aynı şekilde çok çalışkandır. Her yönüyle Çamlıca'ya çok benzeyen köy, sosyal yönden de onunla aynı karakterdedir. Okulu olmayıp Çamlıca okulundan-çok yakın olması-sebebiyle-faydalanır. Köyün kuzeyindeki harabeler (Çamlıca Köyü'ne bakınız) ile Yerköprü kanyonu köy çevresindeki tarihi ve turistik değerler olarak söz konusu edilebilir.(1975)

Gökçeseği (İmsi) Köyü.

KAYAÖNÜ KÖYÜ

Eski adıyla "EZVENDİ" denilen Kayaönü köyü Ermenek-Mut şosesi üzerinde, şoseye 600 metre; ilçe merkezine 15 km.uzaklıktadır. Bozdağın güneydoğu eteklerinde Çamlıca Köyü'nün hemen kuzeybatı yamaçlarında kurulmuş olup 110 haneli ve 306 nüfusludur. Kuzeyini Adras Dağı'nın Bozdağ ile kavuşum noktasını meydana getiren

Kayaönü Köyü genel görünüm.

dağ silsilesi doğal bir kale gibi kuşatır. Kayaönü Köyü; Çamlıca, Gökçeseki, Eskice ve Ağaççatı köylerini yukardan kuşbakışı seyreder. Kuzeyini meydana getiren dağın altında "Maraspoli Mağarası'nı andıran büyükçe bir mağara mevcut olup bu mağaranın dibinden iki değirmen dönderecek güçte bir su çıkmaktadır. Bu su aynı zamanda Maraspoli yeraltı nehrinin doğuya doğru akan bir koludur. Köy genel görünüşüyle

Kayaönü Köyü'nden bir başka köşe.

bir orman köyü manzarası arzeder. Yukarda belirtmiş olduğumuz gibi Çamlıca, Gökçeseki, Eskice ve Ağaççatı köyleriyle yakın komşuluğu vardır. İnsanları son derece munis ve kendilerine has bir şive ile hemen dikkat çekerler. Eskiden beri ilkokulu mevcuttur. Fakat diğer köylere oranla tahsile pek düşkünlükleri yoktur. Köy

Kayaönü Köyü girişi.

halkı tarım ve hayvancılıkla geçimini sağlamakta olup ürün olarak buğday, arpa, maş, pamuk gibi tahıl ve endüstri bitkisi yetiştirir; keçi, sığır gibi hayvanlar besler. MURANDI denilen sahil "alçak bölgede" sebze yetirtir. Köy meyvecilik alanında turfanda üzümü, inciri, özellikle "aspir inciri" ve şeftalisi ile meşhurdur. Toprakları sulanır; içme suyunu yukarda bahsetmiş olduğumuz mağaradan çıkan temiz ve oldukça soğuk kaynaktan almaktadır. Manzara itibariyle ferah ve dinlendirici bir konuma sahip olan köy son yıllarda Ermenek-Mut sahil şosesinin üzerine kayma eğilimi göstermektedir. Şose kenarına yapılan yeni meskenler, köyün kısa bir zamanda şose üzerinde yer alan sahaya doğru ineceğine işaret eder.(1975)

OLUKPINAR KÖYÜ

Olukpınar, eski adıyla "KOPUKOLUĞU" köyü ilçe merkezine 36 km.uzaklıkta ve kazaya oldukça uzak Ermenek köylerindendir. 120 hane 211 nüfusu vardır. Ermenek-Gülnar sınırında olan köy rakım bakımından oldukça yüksektir. Bu nedenle kış aylarında motorlu vasıta ile köye gitmek olanakları çok kez ortadan kalkar. Zira "MAZA YAYLASI"ndan geçen yol burada

yükseklik bakımından ortalama 1700 m.ye ulaşır. Diğer zamanlarda Üçbölük "Görmel" köyünden ayrılan şose ile köye gidip gelmek –vasıtayı özel şekilde kiralamak şartıyla- mümkündür. Bunun dışında köyün vasıtası yoktur. Ancak Kazancı, Sarıvadi ve çevresindeki köylere çalışan jeep, minibüs gibi vasıtalarla gidilir.

1963 yılının ağustosunda çıkan büyük bir yangında köyün dörtte üçü yanmıştır. Daha sonra devlet yardımıyla oldukça modern bir şekilde yeniden inşa edilmiştir. Bir orman köyü karakteri arzeden Olukpınar Köyü arazi bakımından verimli topraklara sahip olmakla beraber sulama olanakları bakımından kısırdır. Köyün temiz içme suyu mevcuttur. Yeni yapılmış bir ilkokulu vardır. Köyde buğday, arpa, nohut, maş, mercimek gibi tahılların yanında sebze ekimi de yapılır. Hayvanlardan kıl keçi çok beslenir. Arıcılık modern manâda olmamakla beraber gelişmiş ve verimlidir. Köy bu alanda çalışmalarla ekonomik yönden daha çok ilerleyebilecek karakterdedir.(1975)

PAMUKLU KÖYÜ (CENNE)

Pamuklu, eski adıyla "CENNE" köyü ilçe merkezine 20 km.uzaklıkta olup, merkeze bağlı köylerdendir. 125 hane 356 nüfusludur. Çevresinde en çok pamuk üreten köylerimizdendir. Özellikle Küçüksu vadisindeki "Nallıca" denilen alçak bölgede (Rakım: 600-700 m.) çevrenin bol ve en kaliteli pamuğu yetişir. Diğer toprakları sulama olanaklarından genellikle yoksun durumda olup buralarda daha çok buğday, arpa, nohut gibi tahıllar yetiştirilir. Köyün en verimli ve sulamaya elverişli toprakları Küçüksu çayı etrafında toplanmış durumdadır. Pamuk ve susam başta gelen üretim maddelerinden olup sebze ve meyve ziraatına su darlığı nedeniyle fazla yer verilmemektedir. 1965 yılından bu yana, Köy çevresinde linyit

Köy içinden bir görünüm.

yatakları tesbit edilmiş olduğundan bu yataklar şahıslar tarafından işletilmektedir. Üretilen kömürler kalite ve kalori değeri bakımından çevrede tutunmuş durumda olduğundan son yıllarda üretimi artmış durumdadır. Bu sebeple ocak sayısı da çoğalmış ve onu bulmuştur. Ne var ki istihsal ve işletme ilkel şekilde ve ağır olmaktadır. Devletleştirildiği takdirde köy ve çevresi her yönden gelişme olanaklarına kavuşacak durumdadır.(1975)

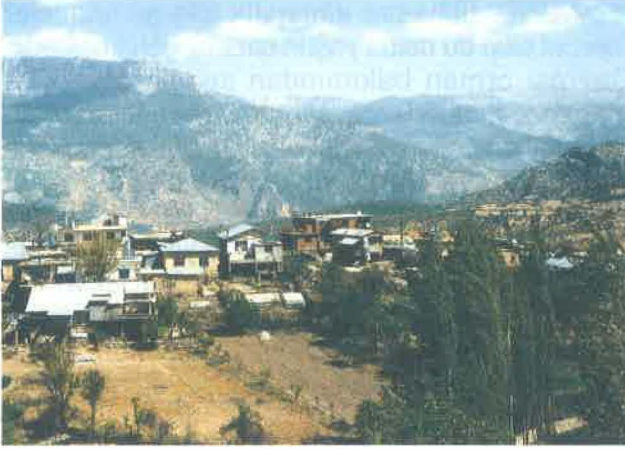
ÜÇBÖLÜK (GÖRMEL)

Üçbölük, eski adıyla "GÖRMEL" köyü Ermenek-Mut sahil şosesi üzerinde "Kocayokuş" mevkiinden Görmel Köprüsü "Alaköprü" yönüne ayrılan ve Karşıyaka köylerine giden yol üzerinden ilçe merkezine 20 km.uzaklıktadır. Yalındal, Çavuş, Yaylapazarı köyleriyle komşuluğu vardır. 290 hane, 1032 nüfusludur. Tuztaşı, Tekke, Köyyakası, Çarıklar ve Kışla isimli beş mahalleden ibaret olan köy üç parça halinde üç ayrı sırta dağılmış durumda olup bunun için "Üçbölük" ismini almıştır. Köy muntazam bir yolla her zaman için Kaza merkeziyle bağlantılı durumdadır. Tarihi "Kelenderis" GİLİNDİRE'den gelen ve İRENEPOLİS "İrnabol"da Anamur'dan gelen yolla birleşerek GERMANİCOPOLİS yani Ermenek'e ulaşan tarihi yolun güzergahı üzerinde bulunan köy, stratejik yönden geçmiş çağlarda mühim bir yer teşkil eder. Köyün sınırları içinde bulunan ve "MAZA YAYLASI" diye anılan ormanlık bölgede yer almış durumda olan "MENNAN KALESİ" tarihi ve turistik yönden,

Cumhuriyetin 50. yılı dolayısıyla Üçbölük (Görmel) Köyü İlkokulu bahçesinde ATATÜRK ANITI (29 Ekim 1973).

1963 - 1997 yılları arası 34 yıl Görmel Köyü'ne ve çocuklarına özverili hizmetler veren çalışan, cumhuriyetçi, Atatürkçü, idealist okul müdürü Sn. Ali YILMAZ arkadaşları ve öğrencilerinin katkılarıyla...

Görmel Köyü.

Görmel Köyü konağı.

köyün görölmeğe değer yerlerindendir. "Bak:Mennan Kalesi"

Bununla beraber aynı köyün sınırları içinde bulunan ve "GÖRMEL" e isim olan, tarihi "Görmel Köprüsü" de bu köyün aynı konuda kıymetlerindendir. "Bak: Alaköprü"

Ermenek Çayı "Göksu"nun güneyinde; Çamlıca, Ağaççatı, Eskice ve Kayaönü köylerini uzaktan seyreden yamaçlarda kurulmuş olan köy, toprak bakımından oldukça bol ve verimli arazilere sahiptir. Bunların büyük bir kısmı sulanır. Esasında bir orman köyü durumunda olan köy, kaçak olarak açılan tarlalarla bu hüviyetini kaybetmek üzeredir. Buğday, arpa gibi tahılların yanında pamuk, susam ve mısır ekimi yapılır, turfanda sebze üretilir. Özellikle "Görmel pamuğu" diye aranan pamuğu ve ilkbaharda

ilçe merkezine sevkettiği sebze fideleriyle tanınmış olan köy oldukça zengin köylerimizdendir. Tahıl ve sebze tarımı yanında hayvancılıkta gelişmiş durumda olup kılkeçisi ve sığır besleyen; bu alanda sayı ve oran bakımından başta gelen Ermenek köylerindendir. Çevre ormanlarının büyük bir kısmını meşelikler teşkil eder ve kaza merkezinin yakacak odun ihtiyacının yine oldukça büyük bir bölümü buradan üretilir. Köyün temiz ve sıhhi içme suyu mevcut olup sulama suyu bakımından da bol olmasına rağmen ekime elverişli toprakların oldukça fazla olması nedeniyle zaman zaman su sıkıntısı çekilmektedir. Köyün modern bir ilköğretim okulu mevcut olup halkı uyanık ve okumaya meraklı köylerimizdendir.(1975)

Baraj alanı.

YALINDAL KÖYÜ (ARNAVA)

Yalındal, eski adıyla "ARNAVA KÖYÜ" Ermenek'e bağlı merkez köylerindendir. Mut şosesi-Kocayokuş-Alaköprü üzerinden 25 km.lik muntazam bir yolla ilçe merkezine bağlantısı vardır. Buradan yol karşı köylere doğru devam eder. 170 hane, 541 nüfuslu olan köy Üçbölük "Görmel" köyünün güneyindeki dağ silsilesinin batı yamaçlarında kurulmuş olup arazisinin büyük bir kısmı oldukça düz ve verimlidir. Köyün en yakın komşuları Üçbölük ve Yaylapazarı köyleridir.

Yalındal Köyü'nden bir görünüm.

Köy, bahçeler arasına serpiştirilmiş ahşap, fakat muntazam evlerden meydana gelmiş durumdadır. Toprak damlı olan bu evler ağaç doğramacılık bakımından zengin olup bina ve oda içleri son derece temiz, kaliteli bir şekilde tanzim edilmiş ve döşenmiştir. Evlerin önündeki sofa adı verilen ahşap çıkartmalar yüksek tavanlı, geniş pencere, ışığa ve güneşe açık, havadar halleriyle gerçekten birer sefa köşesidir. Bilhassa büyükçe, zengin evleri önündeki tipler fevkalâde manzaralı ve ferahdır.

Köy halkı zeki, uyanık ve çalışkan olduğu kadar okumaya da düşkündür. Tarım ve hayvancılık köyün geçim kaynaklarının başında gelir. Her türlü tahılın yanında pamuk, susam gibi endüstri bitkileri, sebze üretimi yapılır. Bunun yanında

Köyden başka bir görüntü.

meyvecilik bilhassa elmacılık için iyi hamleler mevcut olup bu dalda yoğun çabalar görülmektedir. Çevresi orman bakımından zengin olan köy, manzara itibariyle de zengin dekorlar arzeder. Yalındal en çok kıl keçisi besleyen köylerimizden olup "Arnavat yağı" diye anılan sade yağı meşhurdur. Köyde oldukça eski bir ilköğretim mektebidir. Elmacılık yanında son yıllarda yapılan Antep fıstığı aşı denemeleri de iyi sonuçlar vermiş durumda; ilerisi için köy ekonomisine katkıda bulunacak niteliktedir. Bununla beraber arıcılıktan da söz edilebilir ve çevre arıcılık yapmaya son derece elverişlidir.(1975)

TEPEBAŞI "HALİMİYE"

Ermenek-Güneyyurt, Serper Köprüsü üzerinden Göktepe ve Hadim'e giden yol üzerinde; ilçe merkezine 25 km.uzaklıkta olup Ermenek'in üç bucak merkezinden biridir. Tepebaşı, eski adıyla "Halimiye"nin artık unutulmak üzere olan en eski adı "BEDNAM" dır. Bucak merkezine en uygun isim "TEPEBAŞI"dır. Nahiye, çevreye hâkim bir tepe üzerinde kurulmuş 250 haneden meydana gelmiştir; mevcut nüfusu 1591 kişidir. Oldukça düzgün ve toprak damlı evlerin teşkil ettiği nahiye, Serper Köprüsüne doğru uzanan sulak ve yemyeşil bahçelerin süslediği bir vadiye bakar. Kavak ağaçları, çevizler ve çeşitli meyvelerin süslediği vadi; kuzey batıda bulunan Büyükkarapınar ve Elmayurdu "İznabol" önlerinden gelen derenin bir uzantısı olarak Serper'e doğru devam eder. Tepebaşı, çevre köylere oranla oldukça geniş ve verimli topraklara sahip durumdadır. Çevresinde tahıl tarımı, sebze ve meyve üretimine nisbetle başta gelir. Orman bakımından fakir olan nahiye ve yöresinde meyvelikler, bilhassa elma, armut ve benzerleri ile yerbağlar yegane yeşilliği meydana getirirler. Bucak, içme suyu bakımından şanssız köylerimizdendir; yaz aylarında suyu oldukça dar ve ılıktır.

-Göktepe Şosesinin nahiyesinin içinden geçmesi; Başköy; Kirazlıyayla, Bozyaka, Üzümlü, Büyükkarapınar ve Elmayurdu'nu birbirine bağlayan yolun Ermenek-Göktepe şosesi ile Tepebaşı yakınlarında birleşmesi sebebiyle nahiye ilçe merkezi ile daimi bağlantılı durumda olup taşıt ve vasıta bakımından hareketlidir. Özellikle yaz aylarında şehre inmek üzere kolay vasıta bulunabilir. Kış ayları için de durum aynı sayılır; devamlı açık ve her mevsim işleyen bir yola sahiptir.

Nahiyesinin batısında, Göktepe yolunun hemen

Tepebaşı genel görünüm.

altındaki yamaçta kurulmuş güzel bir ilkokulu ile aynı bahçe içinde –halkın çaba ve gayretleriyle inşa edilmekte olan- bir ortaokulu vardır. Uyanık ve münevver oldukça çok olan nahiye halkı, çalışkandır. Ayrıca bir okuma odasının bulunması takdire şayandır. Birkaç kahvesi, yeteri kadar bakkalı, berberi, Jandarma Karakolu, Nüfus Memurluğu, ebesi, Tarım Kredi Kooperatifi mevcuttur. Tarihi eser bakımından fakir olan

Tepebaşı'ndan başka bir görünüm.

köyde, ana cadde üzerinde bir cami ile hemen yakınında "Cumhuriyet Çeşmesi" isminde güzel bir çeşmesi mevcut olup gelip geçeni selâmlar.

BOYALIK KÖYÜ

Boyalık, Tepebaşı Bucağına bağlı köylerden birisi olup, Pamuklu "Cenne" Yerbağı "Güzve" köylerinden geçen şose üzerinden ilçe merkezine 25 km.uzaklıktadır. Doğuda Yerbağı, batıda, Esentepe köyleri ile yakın komşu durumunda olan köyün halen 115 hanesi, 378 nüfusu vardır. Ermenek Çayı'nın kuzey yamaçlarında, Ardıçkaya "Nadire" köyünün karşısındaki güneye bakan meyilli sırtlarda kurulmuş olan Boyalık, cephesi açık, çevresi ormanlı, manzarası fevkalâde güzel köylerimizdendir. Tarıma elverişli topraklarında yapılan tahıl üretimi yanında bağcılık başta gelen gelir kaynaklarındandır. Yer bağlarında bol ve Ermenek çevresinin en kaliteli üzümüleri yetişmektedir. Hayvancılık alanında kılkeçi başta gelir. Köy çevresinde simli kurşun ve kömür filizlerine rastlanmakta olup Ermenek Çayı'na bakan eteklerde petrol damarları mevcudiyeti uzun yıllardan beri bilinen gerçeklerden ise de

Boyalık'tan genel görünüm.

bu konuda şimdiye kadar ciddi bir araştırma yapılmış değildir. İlkokulu mevcut olup çoktan beri eğitim ve öğretim yapılmaktadır. Köy gerek içme suyu, gerekse sulama olanakları bakımından fakir köylerimizdendir. Ermenek'ten, Ardıçkaya, Daran, Koçaşlı, ve Yeşilköy istikametine giden yaya yolu bu köyün içinden geçer. Bu nedenle geçmiş yıllarda yolculara konaklık eden bir güzergah durumunda ise de son yıllarda Ambar Boğazı üzerinden geçen orman yolu nedeniyle bu özelliğini kaybetmek üzeredir.(1975)

KATRANLI "DİNDEBOL" KÖYÜ

Tepebaşı bucağına bağlı köylerden olan Katranlı "Dindebol" Ermenek çevresindeki en eski yerleşme merkezlerinden biridir. Köyün kuzeyindeki alanda ve köy içindeki kayalarda oyulmuş yüzlerce mağara ve diğer tarihi kalıntılar bunu göstermekte olup buranın; "Usauria Decapolis" denilen bölgenin eski ve tarihi on şehriden (Lalasis, Neapolis, Domitiopolis gibi) birinin kalıntıları olduğu sanılmaktadır. (Bak. Tar. Böl.)

Konum bakımından oldukça yüksek olan köy çevresi adından da anlaşılacağı gibi katran "Sedir" ağaçları ile çevrili olmakla beraber son yıllarda yapılan kıyımlarla orman köyden gittikçe uzaklaşmaktadır. Doğal örtü ve manzara bakımından zengin ve görülmeye değer yerlerdendir. Halen 220 hane, 997 nüfusu olan Katranlı, Kışla Köyü üzerinden mevcut yolla ilçe merkezine 24 km.uzaklıktadır. Çevre köylere oranla genişçe ve bitek topraklarında her türlü tahıl üretimi yapılır, hayvan beslenir. Özellikle kıl keçi hayvancılık alanında başta gelir. Meyvecilik yeni yeni uyanmaya başlayan çabalardandır. İçme ve sulama suyu bakımından sıkıntısı olmayan köyde yeteri kadar sebze tarımı da yapılır. Köyün gösterişli bir yerinde yapılmış ilkokulu mevcut olmakla beraber çevre köylere oranla tahsile devam edenleri az sayılır. Gerek ilçe merkezine biraz uzak ve sapa oluşu gerekse

Katranlı(Dindebol) 'dan bir görünüm.

topraklarının genişçe ve bitek oluşu bunun başlıca nedenleri olarak düşünülebilir.(1975)

ELMAYURDU "İZNEBOL" KÖYÜ

Tepebaşı Bucağı'nın kuzey batısında, bucak merkezine çok yakın 1.5 km.mesafede, Tepebaşı'ndan Başköy'e giden ana yol üzerinde, tarih bakımından oldukça eski bir geçmişe sahip olan Elmayurdu; mevcut ve düzgün yolla ilçe merkezine 25 km.uzaklıktadır. 175 hane, 877 nüfusu olan köy, bu çevrede Katranlı "Dindebol" gibi eski "İSAURIA DECAPOLIS"i'nin tanınmış on kentinden biri olduğu sanılmaktadır. Bu durumda bin yıla yaklaşan bir geçmişi söz konusu olan İznebol, yeni adıyla ELMAYURDU, adından da anlaşılacağı üzere elma ve özellikle kiraz yetiştirmekte ilk sırayı tutar. Bu köyde bol ve en kaliteli şekilde yetiştirilen aşı kirazlar ilkbaharda merkez ve çevre kentlerde turfanda olarak rağbet görür, ERMENEK KİRAZI adıyla aranır. Ekime

Elmayurdu (İznebol) 'dan bir görünüm.

elverişli toprakları varsa da meyvecilik burası için görünen ve başta gelen gelir kaynağı durumundadır. Elma, kiraz ve armut üretimi sayesinde köye giren gelir hissedilir şekilde olup köy ekonomisi için son derece sevindiricidir.

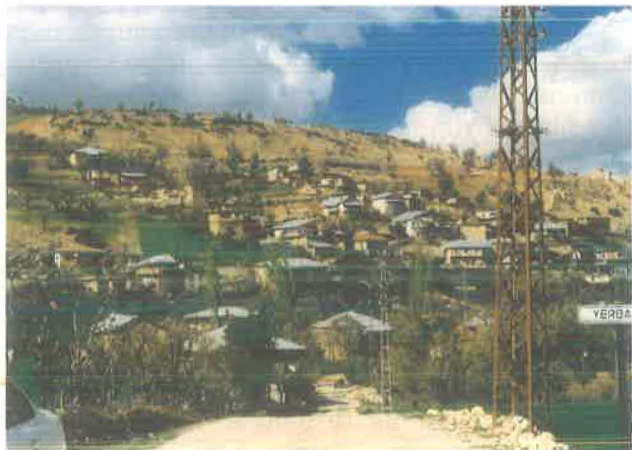
Büyükkarapınar istikametinden gelen vadi ve dere yatağının devamı durumunda bir boğazın içinde kurulmuş olan köy, güneydoğuya doğru genişleyerek Tepebaşı önlerinde düzlüğe ve geniş

bir sahaya kavuşur. Sulama ve içme suyu bakımından da normal olanaklara sahip olup çevresi orman bakımından oldukça zengin sayılır. Aynı zamanda köy topraklarında krom cevheri de mevcuttur olmakla beraber henüz işletilmemektedir.

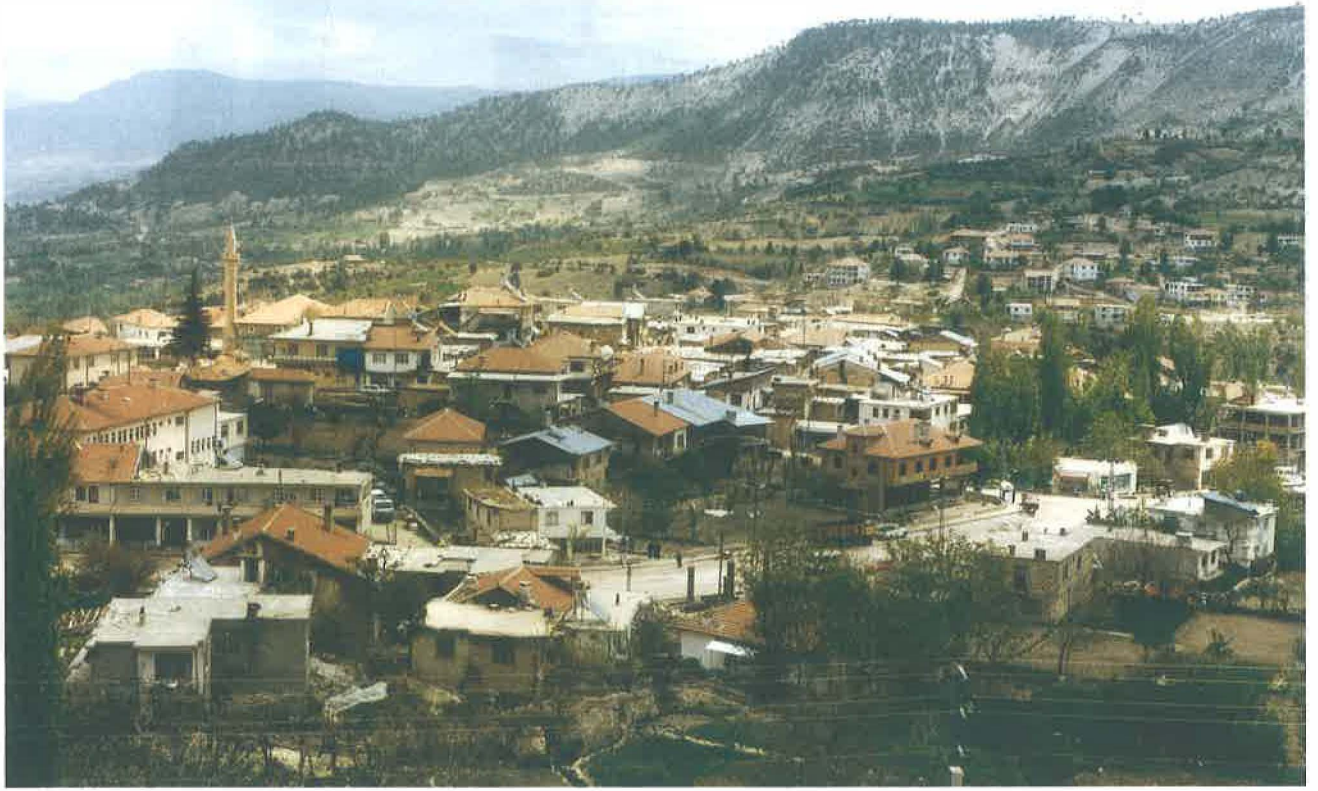
Çok eskiden beri eğitim öğretim yapan bir ilkokulu vardır. Halkı tahsil ve okumaya düşkün olduğu kadar çalışkan, uyanık, gayretli ve şendir.(1975)

YERBAĞI "GÜZVE" KÖYÜ

Pamuklu ile Boyalık köyleri arasında; Pamuklu, Yerbağı ve Boyalık'tan Esentepe ve Uğurlu'ya dolaşan yol üzerinde, İlçe merkezine 23 km.uzaklıkta, 254 nüfuslu bir köyümüz olan Yerbağı: eski adıyla "Güzve" çevresi orman bakımından oldukça zengin bir köydür. Adından da anlaşılacağı gibi bakımlı yer bağları ile tanınmış olan köyde küçük ve büyükbaş hayvan özellikle kıl keçi çok beslenir. İki öğretmenli bir ilkokulu mevcut olup halkı genellikle tarım ve küçükbaş hayvan üretimi ile geçinir. Sayıca fazla olmakla beraber okuyanı ve münavevri vardır. İnsanları yumuşak başlı, konuksever ve çalışkandır. Sakin, kendi halinde, oldukça fakir köylerimizdendir. Bunun için zaman zaman orman kaçakçılığı dikkati çeker. Çevresi orman ürünleri ve doğal manzaralar bakımından son derece zengin ve ilginç dekorlara ve av ortamına sahiptir. Üzüm, pekmez ve son yıllarda dikkati çeken soğan ziraati başlıca üretim maddelerindendir. Yakın yıllara kadar halkı giyeceklerini yerli el tezgahlarında kendisi dokur, iç çamaşırından, elbiselik kumaşa kadar hertürlü ihtiyacını kendisi imal ederdi. Şehire indikleri zaman kendilerine has giysi ve dokumalarla dikkat çeken halk, genellikle kış aylarını Ege ve Akdeniz sahillerindeki kentlerde çalışarak geçinir; bir kısım halk da çevrede ilkel şekilde çalıştırılan kömür ocaklarında değerlendirmek suretiyle geçimini sağlamaktadır. (1975)

Yerbağı (Güzve) Köyü.

Kazancı bucak merkezden bir görünüm.

KAZANCI

Ermenek ilçe merkezinin karşısındaki güney yamaçlarda kurulmuş olan Kazancı, Ermenek ve çevresindeki eski yerleşme merkezlerinden biridir. Aşağı Mahalle "Merkez", Yukarı Mahalle, Uluköy, Türbesekisi, Gökçeler, Bucak ve Tepecik olmak üzere yedi mahalleden meydana gelen bucak merkezinde 536 hane ve 2074 nüfus vardır "1970 sayımına göre"

Doğusunda; Kuşaklı "Peribacaları", kuzeyinde; Sivricebelen Tepesi, batısında; Karakütük ve Kızılcayer tepeleri ile çevrili bir vadi tabanında yer alan bucak merkezi —Alaköprü üzerinden— ilçe merkezine 26 km. uzaklıkta oldukça düzgün ve işlek bir yolla bağlantılıdır. İçinden Ermenek-Anamur şosesi geçer. İki ilkokulu vardır; Aşağı Mahallede kurulmuş olan okul, Ermenek köylerinde kurulmuş olan en eski ilkokullarımızdan olup halen dokuz öğretmeni, müstakil okul müdürlüğü ve 325 öğrencisi vardır. İkinci okul Gökçeler Mahallesi'nde, 1968 yılında hizmete girmiştir, tek dershaneli ve tek öğretmenlidir. 1969 yılında halkın kendi çabaları ve olanakları ile açılmış olan Ortaokulu ve Lisesi vardır. Halk okula ve okumaya çok meraklıdır. Köyden yetişmiş yüzlerce öğretmen, memur, avukat ve subay bugün devlet hizmetinde yer

almış durumdadır. Halk yeniliklere ve devrimlere karşı uyanıktır. Bununla beraber gelene ve göreneklerine bağlı olduğu kadar sosyal yönden de ileri görüşlüdür. Köyde Nüfus Memurluğu, Meteoroloji Memurluğu, Köy Ebesi, Orman Bölge Şefliği, Tarım Kredi Kooperatifi gibi bazı resmi kuruluşlar da mevcuttur. Bunlardan başka halkın çeşitli ihtiyaçlarına cevap verecek nitelikte bakkal, tuhafiyeci, fırın, terzi, demirci ve bakırcı vardır. Avcılar Klübü, Kazancı Güzelleştirme Derneği, olmak üzere lokal karakterde iki dernek ile dört kahvehane köyde sosyal yaşantının parçaları olarak yer alır.

Toprakları çevre köylere oranla verimli ve biterdir. Ençok ekilen ve yetiştirilen şeyler buğday, arpa, çavdar gibi tahıllar; özellikle mısır, nohut, fasulye ve patates gibi bitkilerdir. Bunun yanında oldukça modern bir anlayış içinde meyvecilik dikkati çeker, çevrede bol miktarda yapılan antep fıstığı denemeleri çok iyi netice vermiş olup gelecek için sevindirici ve ümit verici niteliktedir. Ceviz, meyveciliğin başında gelen ürünlerdendir. Arıcılık yaygın halde ve etkin biçimde, fenni kovanlarla yapılmakta olup bu konuda başta gelen köylerimizdendir. Yılda ortalama 15 tondan fazla bal elde edilmektedir. Hayvancılık yönünden de gelişmiş olan çevrede sığır, koyun ve keçi gibi hayvanlar beslenir.

Kazancı Lisesi ve öğrencileri.

Kazancı İlköğretim okulu.

Köyün balı, cevizi, pekmezi, nohodu, fasulyesi, elma ve şeftalisi meşhurdur. En çok sattığı şeyler nohut, ceviz, fasulye, soğan ve baldır. Küçük baş hayvanlardan da fazla miktarda dışarıya satar. Sebzeçilik normaldir. Toprakları çoğunlukla sulama olanakları bakımından elverişli olup aynı zamanda kuvvetlidir. İçme suyu bakımından bol ve kaliteli kaynaklara sahiptir; köy içinde yer alan çeşmeler bol ve temiz sularıyla köyün hayat kaynağıdır.

Derekahve.

Kazancı, tarihi ve turistik yönlerden de oldukça zengin bir çevreye sahiptir. Yeşillikler içinde, bol ve soğuk suları ile meşhur AŞAĞI AYBAHAM "Aybeğim" çevrenin başta gelen mesire yerlerindendir. Yirmi dört ayrı kaynaktan fışkıran buz gibi sular bir değirmeni döndürebilecek güçte olup çevresine hayat ve güzellik saçarak akmaktadır.

YUKARI AYBAHAM, Anamur-Ermenek şosesinin üzerinde ve Aşağı Aybaham'ın esas su menbaini teşkil eder. Taştan kesme yedi kapılı bir mağaranın içinden çıkan suyun esas kaynağını Ermenek Maraspoli'de olduğu gibi mağaranın dibinde mevcut olduğu sanılan bir yeraltı gölü teşkil etmektedir. Bu göle akan küçük su kaynakları ve süzülen damlalar derinden gelen, boğuk bir şekilde piyano sesini andıran bir ses ve yansımayla göle akarak garip sesler

Aybaham Pınarı.

çıkarmaktadır. Bu mağara ile ilgili olarak çevrede dilden dile dolaşan bir de efsane mevcuttur: "Bu mağaranın bulunduğu yerde koyun ve keçi ağılı olarak kullanılan bazı kaya koyukları vardır. Bunlardan yeraltı gölüne yakın olan bir mağarada çok güzel bir gelin bir gün koyun sağarken, sürmeli, büyük ve beyaz bir koç gelip; gelini sırtladığı gibi bu derinden gelen su seslerine

Kazancı'dan başka bir görünüm.

göle doğru gitmiş, bir daha dönmemiştir. "Onun için buraya" gelinle koçun bulunduğu yer" olarak bakılır ve isimlendirilir. Yukarı ve Aşağı Aybaham'dan başka; en güzel içme suyu olarak ve tabii güzellikleri ile tanınmış olan ÖNGES, AYYANI, suları ve KAZANPINAR ünlü pınarlardır. Bu pınarla ilgili olarak bir de tekerleme mevcuttur: Ayyanı'nın suyu karadır içilmez, Aybaham'ın suyu baldan seçilmez, Ahh...Önges'in suyu... Bir Önges'in suyu." Buz gibi suların ve doğal güzelliklerin yanı sıra tarihi değerler de dikkati çeker. Kazancı eski İrenopolis şehrinin komşu kentlerinden hatta onun bir parçası olarak mütalaa edilebilir. Yenicesu Yaylası'nın köristan mevkiinde 1955 yıllarına kadar oldukça sağlam bir şekilde ayakta kalıp daha sonra define meraklıları tarafından yıkılan bir kilise kalıntısı ve çevresinde bazı bina kalıntıları, mağaralar vardır. Bunlardan başka "Çulhalık in" adı verilen bir mağarada kabartma olarak işlenmiş "Çulhalık tezgahı" son derece ilginç bir tarihi kıymettir. Kalıntıların Bizans devrine ait olduğu sanılmaktadır. Bütün bunlardan başka köyde iki büyük cami ve dört mescit vardır. Bunlar ahşap örtülü olup mimari bir fevkalâdeliği yoktur, Aşağı Mahalledeki cami köyün en büyük camii olup minaresi taştandır. Kazancı yaylasında "Sakat Dedesi" denilen bir ziyaretgah mevcut olup, erkek çocuklarda görülen tenasül organı fıtığı olanlar tarafından ziyaret edilirse de son yıllarda bu tip boş inançlara değer verilmez olmuştur; sadece bir yatır olarak gerektikçe ve yolun düşen ziyaret eyler. Sosyal yönü, doğal ve ekonomik olanaklarıyla kısa zamanda daha çok ilerlemeye ve gelişmeye elverişli olan Kazancı her yönüyle gelişmiş.(Belediyelik, kasabadır.)

Şenliğe hazırlık.

KAZANCI BELEDİYESİ

Kazancı'da belediye 02.06.1972 yılında kurulmuştur.

Belediyenin bugüne kadar geçirdiği evreleri ve görev yapmış belediye başkanları ve icraatlarını özetleyen kasabanın genel durumu hakkında bilgiler içeren Belediye Başkanı Sn. Cafer TAŞTEKİN'in hazırlayıp gönderdiği raporu (Kendisi dahil hiçbir başkanın fotoğrafının bulunmadığı defalarca telefonla ilgili görevlileri uyarıp istememize rağmen temin edilemediği bilgisini de bu satırlara ekleyerek) aşağıda aynen sunmayı uygun buluyorum:

"Belediyemiz 02.06.1972 tarihinde kuruldu. Belediyemizi kuruluşundan bugüne kadar Belediye başkanları aşağıya çıkarılmıştır.

1972-1978 yılları arasında İsmet POLAT

1978-1980 yılları arasında Ramazan TÜRKER İCRAATLARI:

- 1.Kasabamız Türbeseki Mahalle yolunun açılması,
- 2.Eski Belediye Binası olan şimdiki Lojmanın yaptırılması,

1984-1989 yılları arasında Durmuş ÇETİN İCRAATLARI:

- 1.Kasabamızda şu anda mevcut bulunan Belediye Hizmet binasının yapılarak halkın hizmetine sunulması,
- 2.Kasabamız Çevre yolunun açılması,
- 3.Kasabamız Türbeseki Önges yolunun açılması,
- 4.İçme suyu sebekesinin bitirilerek kasaba halkının hizmetine sunulması,
- 5.Elektriğin kasabaya getirilmesi,

1989-1994 yılları arasında Hüsamettin ERDEM İCRAATLARI:

- 1.Kasabamız Arazi Su Kanallarının yarısının betonlanarak ve boruya alınarak halkın hizmetine sunulması
- 2.Kasabamızda bulunan mezarlıkların çevrelerinin istinat duvarları ile çevrilmesi,
- 3.Bazı arazi yollarının açılması,
- 4.Belediyemize 22 kişilik otobüs, itfaiye aracı, hizmet aracı gibi araçların alınması,
- 5.Yukarı Mahalle Çevre yolunun açılması,
- 6.Yukarı Mahalle İçme suyu deposu yaptırması,

1994-1999 yılları arasında Ayten YILDIZ:

- 1.Ekmek Fırını Binası yapılarak ekmek fırınının halkın hizmetine sunulması,

Kazancı Belediye Binası.

2. Isuzu Otobüsün alınması,
3. Bazı arazi yollarının açılması,
4. Kasabaya Pazar açılması,
5. Kütüphanenin açılması.

1999-2003 yılları arasında Cafer TAŞTEKİN İCRAATLARI:

1. Belediyemize 1 adet büyük AS 950 Kamyon, 1 adet Paletli kepçe, 1 adet greyder, 1 adet cenaze arabası, 1 adet makam hizmet aracı, 1 adet çöp kamyonu, 1 adet traktör, gibi araçlar alınarak belediyenin hizmetine sunulmuştur.
2. Kazancı dere içi dinlenme tesisleri yeniden onararak tadilatı yapıp halkın hizmetine sunulmuştur. Ve tesislere 3 adet alabalık havuzu yaptırılarak alabalık yetiştirilmektedir.
3. Merkez mahalleye Cumhuriyetimizin 80. yıl dönümünde 80. yıl parkı halkın hizmetine sunulmuştur.
4. Kasabamız içerisindeki Ermenek Anamur karayolunun geçtiği Atatürk Caddesi ve İnönü Caddesi'nin yarısı 6 metreden 18 metreye çıkartılarak çift gidiş geliş şeklinde yol düzenleme çalışması yapılarak halkın hizmetine sunulmuştur.
5. Kasabamız içerisindeki fırın sokaktan başlayarak yayla sokak ve Hacı Mustul caddesine kadar olan yerin beton parke taşı ile kaplanarak bu yolun düzenlenmesi yapıldı,
6. Kasabamız içerisindeki elektrik şebekesinin yenilenmesi,
7. Kasabamız 20.000 metre arazi yolu yaptırılarak halkın hizmetine sunulması ve kasabamız arazilerine su giden kanalların 8.000 metresinin betonla kaplanarak su kaybının önlenmesine gidilmiştir.

8. Kasabamızda bulunan 14 derslikli İlköğretim Okulu binasının yapılarak Milli Eğitim Müdürlüğüne devredilmesi,
9. Kasabamızın imar planının yeniden çizilerek imara açılmayan yerlerin imara açılması,
10. Belediyemize beton parke tesislerinin kurulması,
11. 2002 yılından bu yana düzenlenen Körkuyu Şenliklerinin yapıldığı sahanın düzenlenerek halkın hizmetine sunulması,
12. Kasabamız içerisinde bulunan tehlikeli yerlere yol istinat duvarları yaptırılarak tehlikenin kaldırılması ve Anamur yolu üzerinde Aybaham mevkinde bulunan tehlikeli taşların kırılarak tehlikenin ortadan kaldırılması,
13. Yeni umuma ait 3 adet tuvalet yaptırılarak halkın hizmetine sunulması,
14. Sağlık ocağı ek binasının yaptırılması.
15. Spor sahasının yaptırılması.

Belediyemizin 2003 yılı bütçesi 760.000.000.000 TL. olup yıl içerisinde bütçenin %70 kısmı cari harcamalar, yatırım harcamaları ve tranferler gibi bölümlere harcamalar yapılmıştır. Belediyemizin 12 adet kadrosu olup bu kadrolardan 6 adet münhal olup, dolu olan 6 adet kadrolar (Başkatiplik, Fen memuru, 1 adet zabıta, 1 adet şoför, 1 adet su teknisyeni ve 1 adet hizmetli) ile hizmet vermektedir. Belediyemizin daimi işçi kadrosu bulunmayıp 33 adet geçici mevsimlik işçi çalıştırılarak hizmet verilmektedir. Kasabamızın Son Nüfus Sayımında Nüfusu 5.163'tür.

Belediyemiz 2 yıldır Geleneksel Kazancı Kör Kuyu Şenlikleri kutlanmakta olup, Kültürel etkinliklerde bulunmaktadır.

2004 Belediye Başkanlığı seçimlerinde seçilip görev alan Kazancı Belediye Başkanı: Uğuz TEKİN. (Şimdilik icraat hanesi açık olup kendisine başarılar dileriz...)

Uğuz TEKİN

Kazancı Kasabası İçerisinde Mevcut Bulunan Kuruluşlar(2004) yılı itibariyle:

- 1.Sağlık Ocağı
- 2.Tarım Kredi Kooperatifi
- 3.Orman İşletmesi
- 4.14 derslikli Kazancı İlköğretim Okulu
- 5.Kazancı Lisesi
- 6.Ziraat Teknisyenliği
- 7.Kazancı Jandarma Karakolu
- 8.Kazancı Halk Kütüphanesi
- 9.1 Adet Eczane
- 10.Sınırlı Sorumlu Birlik Tüketim Kooperatifi
- 11.7Adet camii bulunmaktadır. Bu camilerden 6 adedi faal durumda olup, 1 adedi imam olmadığından faal durumda değildir.

MHP Genel Başkanı Devlet BAĞÇELİ Kazancı'da gençlerle

KAZANCI DESTANI

Köyüme olan sevgim, tutkudan bile öte,
Çocuk denecek yaşta, düşmüşüm ben gurbete
Ne yapsam dindiremem, gönlümdeki sancıyı,
Hedef, anlatmak size, doğduğum Kazancı'yı.

Ermenek'e varıp da, karşıya bir bakınca,
Uzanır dağ yolları, beyaz, kıvrım ve ince,
Geçtiğimiz köprümüz, Alaköprü, asırlık
Karşılar hemen bizi, çam kokulu Masırlık

Temiz hava geldikçe, acıkır herkesin karnı,
İlk işaret yerimiz, bilin, Piladan Burnu,
Ağlar yolda bir çocuk, attan düşmüş palanı,
Son kornamızı çaldık, ora Eşekalanı.

Dağların her yerinde, nice çiçek dermişiz,
Bir de bakar ki insan, hemen köye varmışız,
Bitirir çabucak, altımızda tozlu yol,
Uzaklarda sallanır, sevgi dolu nice kol.

Tatlı sulu, Aybaham, kükreyen Kazanpınar,
Azaldıkça yeşillik, derinden içim yanar,
Lâle, sümbül nerede, nergis görünmez oldu,
Şimdi, tavşan, sincaplar, keklikler hep kayboldu.

Kurumuş dudaklara, tozlu Toros çeşmesi,
Çok tatlı gelir bana, elimle su içmesi,
Öter dalda bir serçe, ince, narin, nazlıca,
Uzaktaki yaylamız, soğuk sulu Buzluca.

Gezip görmek istersek çoktur özellikleri,
Sevgi, saygı, iyilik, seçip güzellikleri,
Sevelim her canlıyı, kalpten kalbe akalım,
Geçmişten ders alarak, geleceğe bakalım.

Su akar, kuşlar öter, sütler helkeden taşar,
Erik ceviz olursa, yörükler buna şaşar,
Açık olsun bahtımız, kader neyler görelim,
Batırmayı yiyelim, bir de ekmek dürelim.

Derekahve, demli çay, eserse akşam yeli,
Küsüp dağılmayalım, sürsün bu sevgi seli,
Dert bitsin, elem gitsin, olmayalım sancılı,
Geleceğin aydınlık, mutlu ol Kazancı.

Avukat Naci SÖZEN
Ankara-26.Haziran 1992

Körkuyu Şenlikleri "Deve Oyunu".

Ardıçkaya genel görünüm.

ARDIÇKAYA KÖYÜ "NADİRE"

Çevresi sedir, köknar ve çam ormanları ile çevrili, zümrüt gibi bir orman köyümüzdür. Kazancı bucağına bağlı olup, bucak merkezine 30, ilçe merkezine (Alaköprü üzerinden) 60 km. uzaklıktadır. Ayrıca (Ambar Boğazı) üzerinden gidildiği takdirde bu mesafe çok daha kısaldır (Ortalama 30-35 km.). Orman işletmesi ve YSE teşkilatının işbirliği ile açılan bu yol etrafında gökyüzüne tırmanan ağaçlar, Göksu'ya meyilli; insana heyecan veren, dimdik yamaçlar üzerinden binbir kavis çizerek, çam hışırtıları, Göksu nehrinin derinden gelen çağlayan sesleri ve reçine kokusu içine köye ulaşır. Pınarönü ile Ardıçkaya arasında kalan kısım manzara ve diğer doğa güzellikleri yönünden insanın gerçekten içine işleyen bir görünüme sahiptir (Bak: Mesire Yerleri: NADİRE DEĞİRMENİ)

Köyün çevresi yüksek ve yalçın kayalıklarla, ormanlıkla, ormanlıklı yamaçlarla çevrili olup ekime elverişli toprakları oldukça dardır. Ancak Göksu vadisindeki dar kıyı arazilerde ve taraçalarda bir miktar sebze ve meyve üretimi yapılır, arta kalan topraklarda buğday, arpa, maş, mercimek, kıyıda pamuk ekimi yapılır. Köyün en verimli arazisi Ermenek Çayı kıyısındaki

Ardıçkaya ilköğretim okulu öğretmen ve öğrencileri.

rakım bakımından alçak ve sulanabilen tarlalardır. İhtiyacı olan hububat ihtiyacını karşılayamadığı için komşu köylerden tahıl alır. Ancak bol miktarda ve sayıca fazla denebilecek oranda kıl keçi beslenir. 250 hane, 1348 nüfuslu köy, eski ve büyük köylerimizdendir. İnsanları son derece dürüst, çalışkan ve temizdir. Hırsızlık denen olaya bu köyde nadir rastlanır; hatta lügatlarında bu kelime yok gibidir. Halk çalışkan olduğu kadar uysal ve son derece konuk severdir. Misafir için döşenmiş, bakımlı köy odaları ve benzeri kuruluşlar vardır. Güney doğuya bakan bir yamaç üzerinde kurulmuş olan esas köy, üst üste bindirilmiş gibi gözükten ahşap evlerden meydana gelmiş olup köyde eski bir cami varsa da tarihi ve ilginç bir yönü yoktur. Köyün iktisaden pek ilerlemiş olmayışı nedeniyle okuyanı ve tahsil yapanı pek fazla değildir. Bir kısım halk kış aylarını uzak kentlerde çalışarak değerlendirir. Köye yaya olarak bir saatlik mesafede kurulmuş değirmenler ve hizar, eski ve ahşap Nadire Köprüsü, "Ayhatun" denilen kaya manastırı ve büyük su kaynağı, yaz aylarında görülmeye ve övülmeye değer güzellikte mesire yerlerindendir. İlerde Ermenek turizmine etki edecek değerlere sahiptir. Ermenek-Alanya yolunun tamamlanması halinde turizm yönünden çok çabuk ve rahat kalkınabilecek köylerimizdendir. Oldukça eski bir ilkokulu mevcut olup çevreye etkin durumdadır. Ardıçkaya'ya bağlı "DUTAĞAÇCIK" ve "GÜRMÜN" adında köyden ayrı iki mahallesi varsa da bunlardan "Gürmün" oniki yıl kadar önce ayrı bir muhtarlık olarak YEŞİLKÖY adı altında ayrılmış ve Kazancı Bucığına bağlanmıştır. Öbürü ise köye giriş şose üzerinde ve asıl köyden 600 metre kadar daha aşağıdadır.(1975)

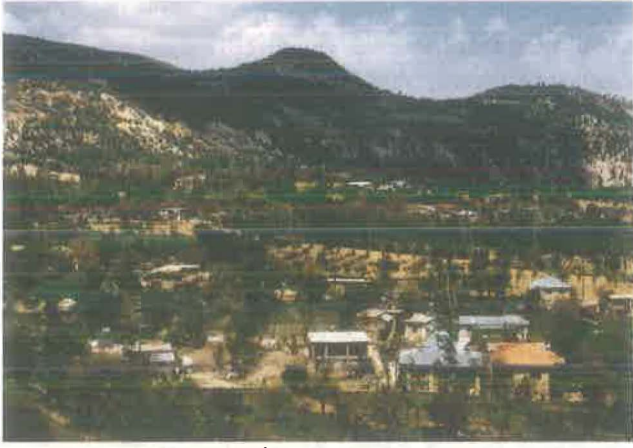
ÇATALBADEM KÖYÜ (YUKARI İRNABOL)

Karşıyaka köylerinden, Kazancı Bucak merkezine bağlı olan Çatalbadem (Yukarı İrnabol) 30 km.lik oldukça düzgün bir yolla ilçe merkezine bağlıdır. 1306 nüfusu 230 evi vardır. Tarihi (EİRENEPOLİS) şehri yakınlarında kurulmuş olan köy (Bak:Ermenek çev. Tarihi Şeh. ve kalıntılar bölümümüz) tarım ve hayvancılık kollarında gelişmiş köylerimizdendir. Topraklarının tamamına yakın bir kısmı sulanır. 1945 yıllarında halk tarafından yaptırılmış olan ilkokulu mevcuttur. Münevver köylerimizdendir. Okumaya ve tahsile düşkünlüdürler. Çevresi, tarih yönünden zengin olan köy manzara yönünden de fena

sayılmaz. Oldukça düz bir saha içinde kurulmuş evleri ve bahçeleri ile görülmeye değer köylerimizdendir.(1975)

Çatalbadem (Yukarı İrnabol) Köyü (Arkada tarihi İRENEPOLIS ŞEHİRİ'nin kurulmuş olduğu sırtlar)

Çatalbadem (Yukarı İrnabol) Köyü'nden bir görünüm.

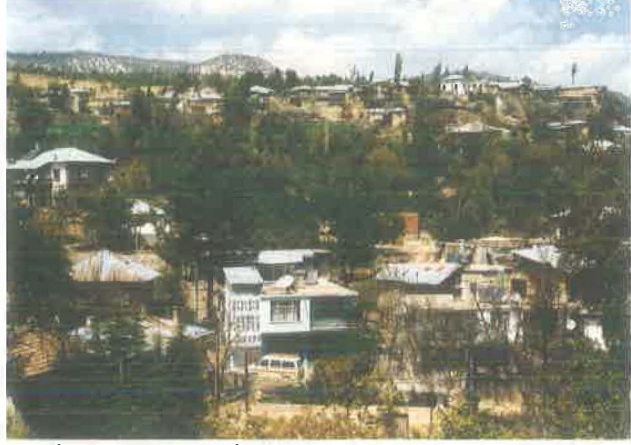
İKİZÇINAR KÖYÜ (AŞAĞI İRNABOL)

Kazancı Bucağına bağlı köylerimizden olan İkizçınar, eski adıyla (Aşağı İrnabol) Çatalbadem Köyü ile aynı karakterde bir yapıya sahiptir. Yaylapazarı ile de yakın ilişkileri vardır. Zeyve pazarı bu köyün sınırları üzerinde olup hareketli

İkizçınar (Aşağı İrnabol)'da tipik köy evleri.

bir çevreye sahiptir. Tarla ziraatı ve hayvancılık oldukça gelişmiş durumdadır. Sebze ve çevresi Turizm değerleri bakımından zengin olup bu alanda yapılacak yatırım ve tesisleri beklemektedir. 170 hane 644 nüfuslu köyün 1945 yılında kurulmuş bir ilkokulu mevcuttur. Okur yazar durumu ve tahsile heves iyidir. Çalışkan köylerimizdendir.(1975)

İkizçınar (Aşağı İrnabol) Köyü'nden bir görünüm.

İkizçınar (Aşağı İrnabol) Köyü'nden genel görünüm.

PINARÖNÜ KÖYÜ

Torosların Ermenek'e bakan kuzey yamaçlarında, Kazancı-Ardıçkaya şosesi üzerinde kurulmuş olan köy, önceleri Özlüce Köyü'nün bir mahallesi iken 1934 yılında Özlüce'den ayrılarak müstakil köy olmuştur. Konum itibariyle Özlüce ile aynı yapıya sahip olup Ermenek ile sınırı, kuzeyindeki derin bir vadiden geçen Göksu (Ermenek Çayı) dır. 170 hane 242 nüfusu vardır. Bucak merkezine (13 km.), İlçe merkezine (43 km.) dir. Sarıtaş Bucağı üzerinden çok daha kısa (Takriben 15 km.) bir yolla İlçe merkezine bağlı ise de Göksu üzerindeki tarihi taş köprü ve daha sonra onun ayakları üzerine inşa edilen ahşap köprü yıllar önce yıkılmış olduğu için bu yoldan faydalanamamaktadır. Pınarönü Köprüsünün

Pınarönü Köyü.

yeniden inşa edilmesi mümkün olduğu gün bu köy ve yakın köyler yol bakımından rahatlamış olacaktır. Arasizi oldukça geniş ve verimli olan köyde esas köylü bu topraklardan pek faydalanamaz. Çünkü ekilebilen toprakların büyük bir kısmı Özlüce köylülerinin malıdır. Bu nedenle köyde zaman zaman dışarıya göç dikkati çeker. İlkokulu vardır. Bir çok yönlerden halen Özlüce'ye bağlı ve onun bir parçası durumunda gibidir.(1975)

GÖKÇEKENT KÖYÜ (AKMANASTIR)

Kazancı bucak merkezine bağlı köylerimizden olan Gökçekent, eski adıyla (AKMANASTIR) Kazancı-Özlüce şosesi üzerinde; bucak merkezine (5 km.) ilçe merkezine (35 km.) uzaklıktadır. 300 kadar evi ve 1253 nüfusu vardır. Toprakları sulanır ve bitektir. Halk çok çalışkan ve uyanık olup geçimini daha çok tarım ve hayvancılıktan elde eder. Meyvecilik, bağcılık ve arıcılık oldukça iyi ve ileri durumdadır. Tavukçuluk yeni denemeye başlayan bir çabadır. Köyün batısında, Gökçekent'e eski ismini veren Bizans devrine ait bir manastır kalıntısı vardır. (İn oluk yaylası) suyu ile meşhur olup köyde (Hamit Seydi) isminde bir de yatır mevcuttur.

Hububat, soğan ve güver ekimi, küçükbaz hayvancılık, arıcılık ve bağcılık başlıca gelir kaynağıdır. Köyün okulu mevcut olup hizmettedir.

Gökçekent (Akmanastır) Köyü.

YAYLAPAZARI, eski adıyla (ZEYVE KÖYÜ)

Kazancı bucak merkezine bağlı, düzgün ve işlek bir yol üzerinden 25 km.uzaklıkla ilçe merkezine ulaşan 120 hane, 541 nüfuslu bir köyümüzdür. Burası sıradan bir köy olmak yerine İlçenin mesire yerlerinden birisi olup ayrıca mayıs ayından kasım ortalarına kadar haftanın Pazar günleri Pazar kurulduğundan son derece hareketli bir köydür. (Bakınız: MESİRE YERLERİ bölümümüz: YAYLAPAZARI) Köy halkı aydın ve uyanık kişilerden meydana gelmiş olup çalışkandır. Köyün ekime elverişli toprakları oldukça geniş, yaylası orman bakımından iyidir. Pazar, buraya özellik katan bir unsur olup yaz aylarında Pazar günleri köy ve kente gelenlerle, motorlu vasıtalarla dolup taşar. Ekonomi bakımından orta halli köylerimizdendir.(1975)

Yaylapazarı genel görünüm.

(SARIVADİ) ÖZLÜCE KÖYÜ

Kazancı bucağına bağlı, bucak merkezine 8, ilçe merkezine 38 km.uzaklıkta olan Özlüce'nin eski adı (SARIVADİ) dir. 250 haneli köy, 512 nüfusludur. İki mahalleden meydana gelmektedir. Cephesi doğuya ve kuzeye açık olduğundan son derece manzaralı ve ferah bir görünüşe sahiptir. Kuruluş olarak oldukça eski köylerimizdendir. Osmanlı imparatorluğu devrinde yaygın medreseleri ile çevresinin ilim merkezliğini yapmış olan Özlüce Köyü bu gün de ilme ve tekniğe düşkün, uyanık ve çalışkan insanlardan meydana gelmiş olup nüfusu 834 kişidir.

Köy, rakım olarak 600 ile 1800 m.arasında değişebilen enginli yüksekli bir konuma sahip olup topraklarının dörtte biri kadarı sulanır ve verimlidir. Köyde her cins sebze, tahıl, pamuk, susam ve mısır yetiştirilir. Modern anlamda meyvecilik henüz başlamışsa da her türlü meyve eskiden beri yetiştirilir ve köylünün ihtiyacını karşılamaya çalışır. Orman bakımından da zengin

Özlüce (Sarıvadi) Köyü'nden genel görünüm.

Özlüce (Sarıvadi) Köyü'nden görünüm.

Özlüce (Sarıvadi) Köyü'nden bir başka görünüm.

olan Özlüce'nin batısındaki sırtlarda zengin köknar ve katran (Sedir) ormanları vardır. Bu ormanlara, Gazipaşa ve Alanya sınırına kadar uzanan orman yolu Özlüce'den geçer. Halk bu ormanlardan zaman zaman ağaç kaçakçılığı yaparak ormanları kısmen de olsa tahrip etmektedir. Son yıllarda orman işletmesi bu konuda sıkı tedbirler almış olmasına rağmen

zaman zaman bu tür olaylara halen rastlanır. Çok eskiden beri ilkokulu mevcut olan köyden ikiyüze yakın öğretmen, doktor, mühendis ve din adamı çıkmış; bunlar yurdun çeşitli köşelerinde görev almış durumda olup yaz aylarında tatil için Özlüce'ye gelirler. Bu bakımdan yaz ayları köyde yaşam renkli ve hareketli geçer.(1975)

YEŞİLKÖY

Ardıçkaya Köyü'nün bir mahallesi iken oniki yıl kadar önce (1960) Ardıçkaya'dan ayrı bir muhtarlık ve köy olarak Kazancı Bucak merkezine bağlanmıştır. Ardıçkaya'ya 4-5 km.kadar daha batıda kayalıklar arasında yeşilliklerle bezeli 50 hane 330 nüfuslu şirin bir köydür. Yaşantı ve sosyal bünye bakımından Ardıçkaya Köyü'nün aynısı olup, her yönüyle ilginç bir yerdir. Sulak olması nedeniyle köy için yeterli her türlü sebze ve meyve üretimi yapılmakta; daha çok kıl keçisi beslenmekte ve geçim bununla sağlanmaktadır. İlkokulu vardır.(1975)

Yeşilköy Köyü genel görünüm.

BAŞYAYLA

2000 YILI GENEL NÜFUS SAYIMINA GÖRE BAŞYAYLA İLÇE MERKEZİ VE KÖYLERİNİN NÜFUSU

BAŞYAYLA MERKEZ (Toplam Nüfusu).....	5.514
BAŞYAYLA KÖYLERİ (Toplam Nüfusu).....	2.641
İLÇE TOPLAM NÜFUSU.....	8.155 'dir.

2004 YILI İTİBARIYLA BAŞYAYLA KÖYLERİNİN YOL - SU - ELEKTRİK - TELEFON VE OKUL DURUMU

2004 tarihi itibarıyla Başyayla İlçesi köylerinin yol, içme suyu, telefon ve okul sorunu yoktur. Yollar yaz ve kış işler durumda olup asfalt kaplıdır. Sulama suyu sorunu olan köyleri de yoktur. Diğer çevre köylere göre bol sulama olanaklarına sahiptir.

BAŞYAYLA İLÇESİ

a) İLÇENİN TARİHİ VE COĞRAFI YAPISI

1990 yılına kadar Ermenek'e bağlı bir kasaba iken 9 Mayıs 1990 tarihinde 3644 sayılı yasa ile Müstakil ilçe olup Karaman iline bağlanan Başyayla, tarihi konum itibarıyla M.Ö. 2000 yıllarına dayanan tarihi bir geçmişe sahiptir. Tarihi adıyla (DEKOPOLİS İZAVRİYA), daha yakın adıyla (TAŞLIK KİLİKYA); Osmanlı ve sonrasında kimliği ile (TAŞELİ-TAŞİLİ) denilen tarihi bölgenin en eski yerleşim yerlerindendir. İlçenin temel yapısını oluşturan iki eski yerleşim yeri eski adıyla BAŞDERE ve LAFSA (Kirazlıyayla) çevresindeki tarihi kalıntılar, Hisarionü mevkiindeki Roma ve Bizans dönemine ait kaya mezarları ve lahitler; sık sık rastlanan sikkeler ve tarihi paralar bunun açık delili olup özellikle LAFSA isminin tarihi "LAVZADOS" kentinin isminden kaynaklandığı tarihi bir gerçektir.

Bugünkü Kirazlıyayla, eski adıyla (Davdas) adını verdiğimiz köyün kuzeyini çevreleyen yalçın kaya blokunun güneye; bu günkü köyün bulunduğu yamaçlara doğru uzanan sırtlarında peri bacalarını andıran yüzlerce kaya ve bunların içlerine oyulmuş binlerce kaya mezarı ve barınak yer alır. İrili ufaklı bu mağaralardan çoğu insan eliyle oyulmuş olup bir kısmı kaya manastırı, bir kısmı kaya mezarı, bir kısmı da ev-barınak fonksiyonundandır. Kirazlıyayla'ya bir km.kuzeyde yer alan bu kalıntıların eski "LAUZADOS" şehrine ait olduğu, Kirazlıyayla'nın bundan önceki adı olan "LAFZA" isminin de (Lauzados) kökünün sadeleşmiş bir değişimi olduğu ortadadır.

Yörede "AKTEPE" adı verilen yükselti üzerinde kaleyi andıran doğal bir yığınak mevcut olup Romalılar devrinde burada bir şato-kale mevcudiyeti ihtimal dahilindedir. Tepe, çevresine son derece hâkim durumda olup tam bir seyrangâh karakterindedir. Çevresindeki yamaçlarda kayalara oyulmuş Roma tipi taş sandukalar, kapakları üzerinde kabaca kompoze edilmiş yatar vaziyette aslan kabartmaları Roma hakimiyetini kolayca ortaya koyan kalıntılardır. Ayrıca ortalama 50x50, 40x40, 15x20 metre boyutlarında mağaralar ve yine Aktepe üzerinde yer yer rastlanan büyük ölçüde yapı taşları, peribacaları şeklinde kaya bloklarına oyulmuş, ağızları genellikle güneye bakan yarım daire biçiminde kemerli kaya mezarları ile kayalar üzerinde, sütun başlıklarında görülen ve daha sonraki devirlerin mahsülü olan üzüm salkımı-kıvrık dal motifi görünümünde taş işlemler

gerçekten görülmeye değer kalıntılardır. Bunlardan başka 50x50 m. ebadında KIRK DİREK İNİ ki içinde daha önceleri kırk taş direk olduğu söylenirse de bugün bunlardan sadece dört beş tanesi kalmıştır, yine ayrıca 30x40 m. ebadında tamamı insan eliyle oyulmuş BÜYÜK AK İN ile yine insan eliyle oyulmuş olan KÜÇÜK AK İN özellikle geçmiş devirlerin yapıcı ve yaratıcı gücünü ortaya koyan ve tarihi LAUZADOS şehri hakkında bilgi veren kıymetlerdir.

Bu harabelerden sonra gelen yüksek dağ silsilesini aşınca BARÇIN YAYLASI denilen meşhur yaylalar başlar. Burası otlak ve meralarıyla, havası ve buz gibi sularıyla des-tanlara konu olmuş, çevreye hakim yüksek bir bölgedir. Baharla birlikte, hayvanları ve sürü-leriyle, deve ve çadırlarıyla Anamur, Gülnar, Gazipaşa, Silifke, Mut ve Alanya yöresinden göç eden boy boy yürükler bir yaz boyunca burada yaşar, yaylanın tadını çıkarır. Son yıllarda çeşitli nedenlerle göçü bırakıp bazı sahil bölgelerine yerleşmeye başlayan bu aşiretler, giyimleri, gelenek görenekleri, çadırları, sürüleri develeri ve bütün yaşantılarıyla Orta Asya Türkleri'nin bozulmadan bugüne kadar devam edegelmiş gerçek temsilcileri sayılırlar. Ne yazık ki mede-niyet denilen canavarın aldatıcı görünüşü bu güzelim yaşantıyı bozup kendine benzetmeye, o saf ve katıksız hayatı da yok etmeye başlamıştır. Ermenek-Göktepe şosesi üzerinde; SERPER KÖPRÜSÜ mevkiinde sağa ayrılan yolla "Kışla Köyü"nün içinden geçerek Başyayla'ya gidilebilir. Burası; Serper'den sonra kuzey batıya doğru, gittikçe yükselen ormanlıklı ve yemyeşil bir vadinin başında kurulmuş, Kirazlıyayla "LÂFZA" ve Başköy olmak üzere birbirine iki kilometre uzaklıkta iki köyün 07.05.1967 tarihinde birleş-tirilmesinden meydana gelmiş ve belediye kurulmuş bir kasabadır.

1973 yılı itibarıyla KIRAZLIYAYLA "Lâfza" 224 hane; 1072 nüfusludur. Başköy ise 215 hane, 1103 nüfuslu olup Kasaba toplam olarak: 439 hane 2175 nüfusludur. İdari yönden KIRAZLIYAYLA, BAŞKÖY, GÖZTEPE, YENİMAHALLE ve ŞİRİNDERE olmak üzere beş mahalleye ayrılmış durumdadır. Bu mahalleler yukarıda sözü geçen Başköy vadisinin başına doğru, genellikle sağ yamaçta kümeler halinde üstüste yeralan evlerden meydana gelmiş vaziyettedir. Evler toprak dam ahşap ve oldukça güzel görünüşlü olup cepheleri genellikle güneye veya güneydoğuya bakar.

Yamaçlardan dereye -vadi tabanına- doğru gittikçe sıklaşan uzun ve yemyeşil kavak ağaçları

Başköy (Başyayla) Güneybatı'dan görünüşü (1973)

ilk bakışta dikkati çeker. Yaklaşıkça, kiraz ağaçlarının da onlardan geri kalmadığını görürsünüz. Kavaklar, kiraz ağaçları ve cevizler Başköy'e taç, bu vadiye örtü olmuş gibidir. Kasabayı kuzey, kuzeybatı ve batıdan birdenbire yükselerek tabii bir kale görünümü içinde çevreleyen dağ silsilesinin dibine kadar yamaçlarda devam eden yeşillikler çevrenin su bakımından zenginliğini hemen belli eder. Gerek Kirazlıyayla, gerekse Başköy sulama ve içme suyu bakımından bol olduğu kadar son derece soğuk ve temiz kaynaklara sahip köylerimizdendir. (1975)

2003 YILI İTİBARIYLA BAŞYAYLA

b)Nüfus Durumu ve Yüzölçümü

2000 yılı Nüfus sayımı kesin sonuçlarına göre ilçemiz nüfusu 55.14'ü ilçe merkezi, 2.641'i köyler olmak üzere toplam 8.155'tir.

İlçemizin yüzölçümü 102 km²'dir. İlçemizde km²'ye 100 kişi düşmektedir.

c)İdari Durum

İlçemizde 26.08.1991 tarihinde ilk Kaymakamın göreve başlamasıyla birlikte, ilçe olmadan önce varolan Sağlık Ocağı ve Belediye dışında, Malmüdürlüğü 19.08.1991, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü 28.08.1991, Nüfus Müdürlüğü 15.10.1991, Müftülük 14.10.1991, İlçe Jandarma Komutanlığı 05.06.1992, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı 06.02.1992, İlçe Özel İdare Müdürlüğü 01.01.1993 tarihinde hizmete açılmıştır. İlçe kuruluşundan önce; PTT Şubesi olarak hizmet veren PTT 01.06.2001 tarihinde PTT Merkez Müdürlüğü olarak hizmete başlamış, Köy Grup Teknisyenliği olarak hizmet veren İlçe Tarım Müdürlüğü de EYLÜL 1991 tarihinde hizmete açılmıştır. İlçede Adliye MART 1994 tarihinde, Tapu Sicil Müdürlüğü 03.07.2000

Kirazlıyayla (Lâfşa) Köyü güneybatıdan görünüşü. (1973)

tarihinde açılmıştır. İlçemizde Hükümet Konağının olmaması nedeniyle resmi kurum ve kuruluşların büyük bir bölümü belediyeye ait binalar da hizmet vermektedir. İlçemiz Hükümet Konağı olarak kullanılan mülkiyeti belediyeye ait olan binanın zemin katında İlçe Milli Eğitim ve Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü, 1. katında Nüfus Müdürlüğü, İlçe Özel İdare Müdürlüğü, Müftülük, Tapu Sicil Müdürlüğü, 2. katında Kaymakamlık, Malmüdürlüğü ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı hizmet vermektedir. İlçe Jandarma Komutanlığı, Sağlık Ocağı ve İlçe Tarım Müdürlüğü kendi binalarında hizmet vermektedir. Belediye hizmet binasının 1. katında Adliye, 2. katında ise Belediye Başkanlığı hizmetini vermektedir. PTT Müdürlüğü de mülkiyet belediyeye ait ayrı bir binada hizmetini sürdürmektedir.

İlçe Merkezimizde Başköy, Yenimahalle, Göztepe, Şirindere, Kirazlıyayla isimlerinde beş mahalle; İlçemize bağlı Bozyaka, Üzümlü, Büyükkarapınar ve Kışla isimlerinde dört köy mevcuttur. İlçemiz iki köy birleşmelerinden oluştuğundan mevcut 5 mahalle arasında zaman zaman fiziki kopukluklar gözlenmektedir.

İlçemizin güneyinde bulunan ve ilçeyi Ermenek-Sarıveliler yoluna bağlayan yolun 3 km'sinde Bozyaka Köyü, 6 km.'sinde Üzümlü Köyü, kuzeyden güneye uzanan dağın eteğinde aynı yolun 9 km'sinde kuzeyi, batısı ve güneyi dağlarla çevrili doğu yönü açık vadi tabanında Büyükkarapınar Köyü kurulmuştur. Kışla Köyü ise Başyayla ile Ermenek arasındaki yolun 7.km'sinde kuzeydoğusu ve güneybatısı dağ ile çevrili olan vadi tabanında yerleşmiştir.

d)Sosyal Durum

Köy tipi sosyal yaşantısından şehir anlayışına uygun yaşam düzeyine geçiş döneminde bulunan ilçemizde mevcut konutların yarıdan

fazlası kargir olup, modern şehircilik anlayışına uygun planlı bir şehirleşme yoktur. İlçe oluşundan sonra kargas ve betonarme binaların sayıları artmaya başlamıştır. İlçemizdeki Kamu Kurum ve Kuruluşları belediyemize ait binalarda hizmet vermektedir. İlçenin konut sıkıntısına da belediyemiz tarafından çözüm bulmaya çalışılmış ve memurların büyük bir kısmı belediye tarafından yapılan lojmanlarda oturmaktadırlar.

İlçemiz Sosyal faaliyetler alanı bakımından oldukça sınırlı imkana sahiptir. İlçemizde senede bir Kaymakamlığımız ve belediyemiz tarafından ortaklaşa düzenlenen geleneksel kiraz festivali ve resmi kurum ve kuruluşlarımızın yıl içinde düzenlemiş oldukları çeşitli etkinliklerle bu alanda hareketlenme sağlamaya çalışılmaktadır. İlçemizde belirli bir çarşı merkezinin olmayışı ilçemizin sosyoekonomik görüntüsünü tam olarak yansıtmamasına neden olmaktadır. Bununla birlikte 1998 yılı içinde Kirazlıyayla Mahallesi Cumartesi günleri Pazar kurulmaya başlamıştır. Vatandaşlarımızın çoğunluğu alış-veriş ve ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla Ermenek ilçesine gitmektedir. Ermenek ilçesine de hafta sonları hariç her gün belediyeye ait bir araba gidip gelmektedir.

İlçe halkının çoğunluğu ülkemiz genelinde yaşanan iç ve dış göç olgusu paralelinde büyük şehirlerimize, bir kısmı ise yurtdışı ülkelere çalışma amacıyla göç etmiş, birçokları buralarda yerleşmişlerdir. Özellikle bu vatandaşlarımız, yaz mevsiminde ilçemize bağlı nüfusun büyük bir oranının ilçe dışında geçimini sağlamak amacıyla yaşamlarını sürdürmeleri, onların ilçeye olan bağlarının zayıflamasının önüne geçilmesi amacıyla ve de ilçemiz ve köylerinde yaşanan sorunlara duyarlılıklarının sağlanması açısından dernekleşme ve vakıflaşma yollarına gitmelerinin tavsiye edilmesi bir çözüm olarak gözükmektedir.

e)Eğitim ve Kültür

İlçemizde 1945 yılına kadar "Eğitmen sıfatını taşıyan görevlilerce eğitim verilmiş, 1945 yılında ilkokul açılmıştır. 1977 yılında ortaokul, 1991 yılında ise lise öğretim vermeye başlamıştır. 1996-1997 öğretim yılında 8 yıllık zorunlu eğitime geçiş ile birlikte ilkokul ile ortaokul birleştirilerek ilköğretim okulu teşkil edilmiş, lise müstakil olarak öğretime devam etmektedir. İlçe merkezinde Kirazlıyayla ilkokulu, Başyayla ilköğretim Okulu ve Mehmet Akif Ersoy Lisesi bulunmaktadır. Köylerimizden Büyükkarapınar, Bozyaka, Kışla ve Üzümlü Köylerinde birer birleştirilmiş sınıflı 1. kademe ilköğretim Okuluna taşınmalarından dolayı kapalıdır. Ancak bütün

köylerimizde var olan 1. kademe öğrencileri 2. kademeye geçişleriyle birlikte, İlçe merkezimizde ilköğretim okulunda öğrenimlerine devam etmektedir. Böylece bütün köylerimizdeki öğrencilerimiz ilçe merkezinde eğitim ve öğretimlerine devam etmektedirler. Bu bağlamda ilçe merkezine taşınan öğrencilerimize başta öğle yemeği olmak üzere Kaymakamlığımız Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı aracılığı ile her türlü destek verilmektedir. Merkez ve köy ilköğretim okullarında toplam 26 öğretmen görev yapmaktadır. Mehmet Akif Ersoy Lisesinde 5 öğretmen görev yapmaktadır.

Mehmet Akif Ersoy Lisesinde 70 erkek, 10 kız olmak üzere toplam 80 öğrenci öğretim görmektedir. Başyayla ilköğretim Okulunda 156 kız, 187 erkek olmak üzere toplam 343 öğrenci öğrenim görmektedir, 11 öğrencide ana sınıfına devam etmektedir. Kirazlıyayla ilkokulunda 18 erkek, 23 kız toplam 41, Büyükkarapınar Köyü Şehit Nuri Başpınar ilkokulunda 46 erkek, 52 kız toplam 98, Kışla Köyü ilkokulunda 27 erkek, 26 kız toplam 53, Üzümlü Köyü ilkokulunda 33 erkek, 31 kız toplam 64 öğrenci eğitim ve öğretim görmektedir.

8 Yıllık Kesintisiz ilköğretim uygulaması çerçevesinde ilçemize bağlı (4) köy ile bir merkez mahallemizden Merkez Başyayla ilköğretim Okuluna (153) öğrenci taşınmaktadır. İlçe genelinde okuma yazma oranı %97 dir. Basımevi, kitapevi, kütüphane, sinema ve tiyatro salonu gibi yerler mevcut değildir. Ancak 2000 yılı itibariyle Kültür Bakanlığımız gerekli arsa temini sağlandığında 2002 yatırım programına 1 kütüphane yapımı gerçekleştirileceği bildirilmiştir. İlçemiz Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğüne müdür ataması yapılmış olup, kadrolu usta öğrencisi yoktur. Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğüne 2002-2003 öğretim yılında 1 adet bilgisayar kullanım kursu, 2 adet makine nakışı kursu, 1 adet devlet parasız yatılı ve bursluluk sınavına hazırlık kursu, 1 adet öğrenci seçme sınavına hazırlık kursu açılmıştır.

İlçemiz tam olarak ihtiyacı karşılamamasına rağmen hali hazırda bir öğretmen evimiz mevcut olup, Öğretmen evi Müdürlüğü vekaleten yürütülmektedir.

Sportif faaliyetler zaman zaman Kaymakamlığımızın düzenlemiş olduğu etkinliklerle sınırlı olup, Başköy Mahallesi Alamas mevkii ile Kirazlıyayla Mahallesi ve Göztepe Mahallesi standartlara uymayan toprak futbol sahaları vardır. Yine Kirazlıyayla Mahallesi bulunan yapım ihale işi ilçe belediyemizce üstlenilen

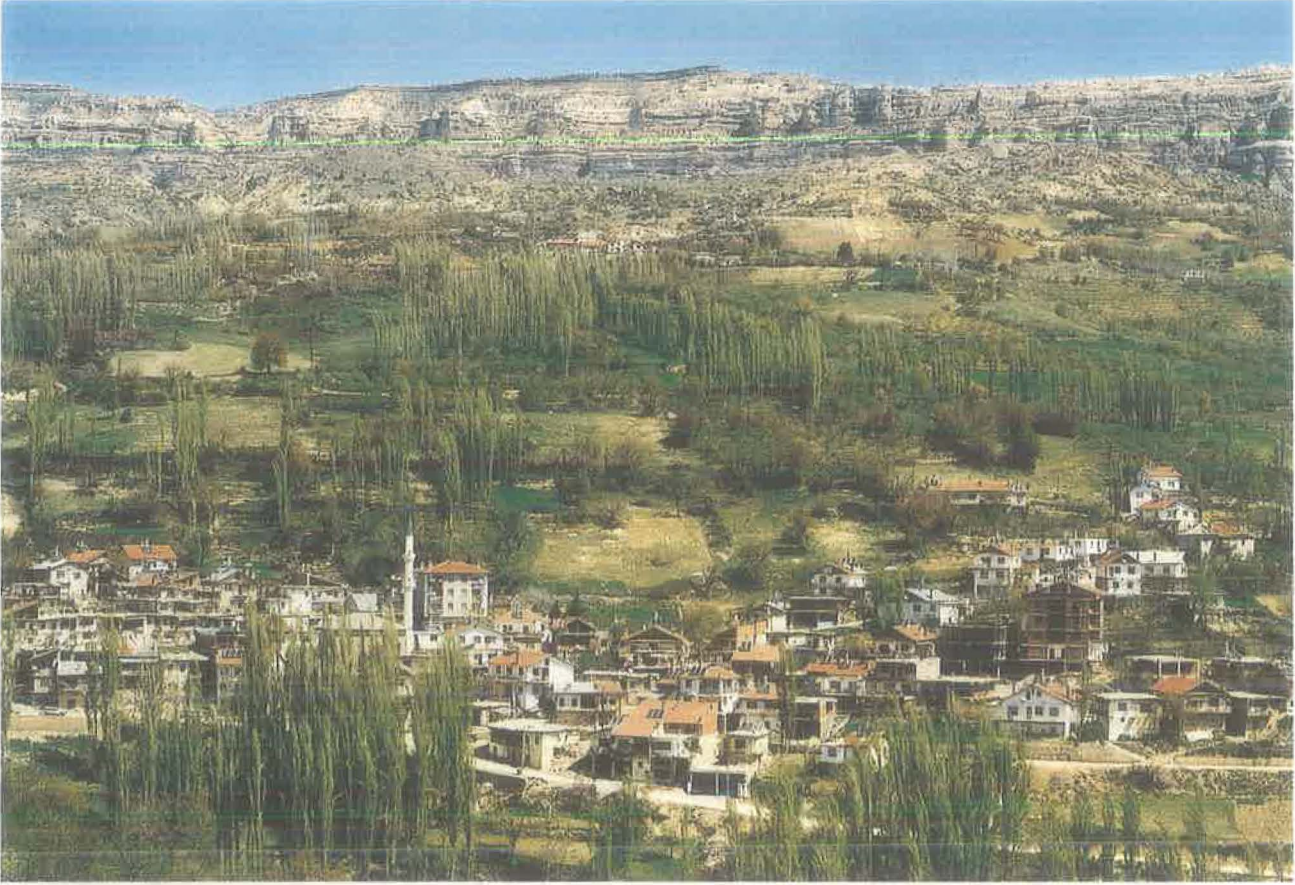
Kurs mensubu genç kızlar.

Başyayla Halk Eğitim Merkezi çalışmalarından "ÇEYİZ"

Bilgisayar Labaratuvarı.

Başıayla' dan bir görünüm.

9. Kiraz Şenliğinden...

Başıayla' da bir çeşme.

futbol sahası ise standartlara uygun hale getirme çabası sürmekte kısa süre içerisinde hizmete girecek bu futbol sahası ile amatör maçların burada yapılabilmesi ilçemiz sosyal hayatına da katkıda bulunacağı göz önünde tutulmaktadır.

f)Ekonomik Durum

İlçemizde ekonomik hayat tarım ve hayvancılığa dayanmakla birlikte, hayvancılık günümüzde eski önemini yitirmiştir. Tarımda ilçe genelinde meyvecilik alanında gözle görülebilir gelişme vardır. Yıllardır tarımla uğraşan ilçemiz halkı özellikle son yıllarda modern tarım uygulamalarına geçiş ile ihtiyaçların çoğalmasıyla tarımda birim alandan daha çok verim alma yoluna gitmişlerdir. Ayrıca bir kısım vatandaşlarımız sanayi sektöründe çalışmak üzere büyük şehirlere göç etmişlerdir. İlçemizin büyük merkezlere uzak olması enerji ve ham madde maliyetinin yüksekliği sebebiyle sanayi yatırımlarının şu an mümkün olmayışı vatandaşlarımızı tarımsal üretim faaliyetlerini yaygınlaştırmaya yöneltmiştir. İlçemiz halkından ekonomik durumu iyi olanlar ve Avrupa ülkelerinde işçi olarak çalışanlar yatırımlarını ilçeye yapmamakta, ilçede yaşayan halkın ise

ekonomik gücü tarım ve hayvancılığa dayalı olarak sürmektedir. Ekonomik hayatın canlılık kazanabilmesi için yurt dışında çalışan vatandaşlarımızın birikimlerini ilçemizde değerlendirerek yatırıma dönüştürmeleri gerekmektedir.

İlçemiz Üzümlü Köyünde Tarım Kredi kooperatifi mevcut olup, gübre, yem, zirai ilaç ve nakdi kredi ihtiyaçlarını karşılamaktadır. İlçemizde Ziraat Bankası Şubesi veya temsilciliği halen mevcut değildir. Bu da ilçenin ekonomik hayatının gelişimine büyük zarar vermektedir.

Tamamen tarıma dayalı ürünlere ve bunların pazarlanmasına endeksli bulunan ilçemiz ekonomik hayatı 2000 yılı rakamlarına göre tahmini 17.418.975.000.000 TL. tarımdan gayri safi hasıla elde edecektir. Üretimin en çok miktarını oluşturan elma ve kirazın büyük bir kısmı Mersin'den Avrupa ülkelerine ihraç edilmektedir.

İlçemizde kiraz üretimini teşvik amacıyla 1993 yılından 1997 yılına kadar düzenlenmekte olan "Kiraz Teşvik Yarışması" 1997 yılından itibaren Kiraz Festivali adı altında düzenlenmeye başlamıştır. Yöremiz özellikle ilçe oluşu ile birlikte zaman zaman devlet katkısıyla yapılan yatırımlarla da ekonomik hayatında bir büyük canlanma gözlenmiş bu bağlamda ilçe Kaymakamlığımız öncülüğünde Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfınca da finanse edilen bir takım projeler hayata geçirilmiştir. Bunlar kısaca seracılık, yüksek sistem bağcılık, meyve fidanı dağıtımı, süt inekçiliği, koyunculuk, kekikçilik, elma ve kiraz bahçesi tesisi projeleridir. Bu projelerin finansmanı için gereken toplam 104.434.500.000 TL. vakfımız kanalıyla sağlanmıştır. Şimdiye kadar Kaymakamlığımız öncülüğünde uygulanan bu projelerden 219 vatandaşımız faydalanmış ve gerek vatandaşımıza gerek ilçe ekonomisine gerekse de ülke ekonomisine faydaları sağlanmıştır.

g)Ulaşım ve Altyapı

İlçemizi Karaman İline doğrudan bağlayan yolumuz yoktur. Komşu illerden geçen biri Ermenek-Mut üzerinden diğeri Taşkent-Hadim-Güneysınır üzerinden olmak üzere iki güzergahla Karaman'a ulaşılmaktadır. Ermenek-Mut güzergahı 204 km olup asfalt kaplamadır. Taşkent-Hadim-Güneysınır üzerinden ulaşım sağlayan yol 165 km ve asfalt kaplamadır.

Belediye sınırları içinde mahalleleri birbirine bağlayan yollar ve Köy yollarımızın tamamı asfalt kaplamadır.

İlçemiz merkezindeki yolların bir kısmı 1998 yılı içinde Belediye Başkanlığı ve Karayolları Bölge Müdürlüğü arasında imzalanan protokol çerçevesinde Karayolları Bölge Müdürlüğünce asfaltlanmış, asfalt olmayan kısımlar ise Belediye tarafından parke taş döşemesi çalışmaları halen sürdürülmekte olup çok büyük bir kısım tamamlanmıştır.

İlçe merkezinde bütün evlerde kapalı su şebekesi mevcut olup, yeterli durumdadır. Sulama için su kaynakları, mevcut araziye sulamaya yeterli olmakla birlikte, özellikle yaz mevsiminde ve kuraklık yaşandığı zamanlarda su kaynaklarının yetersizliği baş göstermekte bir de bunlara arkların toprak olması eklendiği zaman çiftçilerimizin sulama ile ilgili sıkıntıları hat safhaya ulaşmaktadır. Çözüm olarak bir an önce mevcut arkların beton kaplama yapılmasıyla su kaybı önlenecek ve en azından ve su kaybının önüne geçilerek bu dönemlerde bir nebze rahatlama sağlanmış olacaktır. İlçemizde halen kanalizasyon şebekesi olmamakla birlikte bu konuda ilçe belediyemiz çalışmalarına devam etmektedir.

Elektrik 1974 yılında gelmiş, hala hazırda elektrik şebekesi ve dağıtımı üstlenen MEDAŞ'ın bir temsilciliği mevcuttur. Fakat ilçemiz medaş temsilciliği muhtemel elektrik kesintileri karşısında müdahalede bulunabilecek teknik altyapıya sahip değildir. Bu sebeple teknik bakım ve onarım Ermenek Medaş Şefliği tarafından gerçekleştirilmekte, ancak bu özellikle sık elektrik kesintilerinin yaşandığı kış aylarında büyük zorluklara neden olmaktadır. Bu sebeple teknik bir elemanın Medaş ilçe temsilciliği bünyesinde isdiham edilmesi büyük önem kazanmaktadır. İlçemizde PTT hizmetleri Ermenek PTT Müdürlüğüne bağlı olarak 1971 yılında verilmeye başlanmış, ilçe teşkilatının kurulmasıyla birlikte Merkez Müdürlüğü de kurulmuştur. Ancak 2003 yılı itibariyle PTT merkez müdürlüğü tekrar şubeye dönüştürülmüştür. İlçe merkezinde 520 hat kapasiteli, Üzümlü Köyünde 304 kapasiteli dicle tipi santral, Büyükkarapınar Köyünde 232 hatlık santral mevcuttur. İlçemizde posta hizmetleri açısından bir sıkıntımız yoktur. Ancak Telekom A.Ş. nin iş ve işlemleri Ermenek İlçesinden yürütülmektedir.

İlçemizde TV yayınlarından TRT 1, TRT 2, TRT 3 yayınları ile özel kanal TV yayınlarından bazıları mevcuttur. Sağlık hizmetleri olarak ilçe merkezinde Merkez Sağlık Ocağı ile Büyükkarapınar, Üzümlü ve Kışla Köylerinde Sağlık Evleri vardır. 1997 yılında yapımına

başlanılan Sağlık Ocağı 12.12.1999 tarihinde tamalanarak kendi binasında hizmet vermeye başlamıştır.

Sağlık Ocağında 4 doktor, 1 sağlık memuru, 1 Çevre Sağlık Memuru, 2 ebe, 1 hemşire 2 adet hizmetli görev yapmaktadır. Üzümlü köyü Sağlık evinde 1, Büyükkarapınar köyü Sağlık evinde 1 ebe görev yapmakta, Kışla köyü Sağlık evinin ebesi yoktur.

2-MAHALLİ İDARELER

a)Belediye

İlçemizde sadece merkez belediyemiz vardır. 2000 yılı bütçesi 937.911.000.000 TL. dir. Halen kanalizasyon şebekesi de olmamakla birlikte bu konuda ilçe belediyemiz çalışmalara devam etmektedir.

Belediyede 1 Başkatip, 1 Sayman, 1 Fen Memuru, 1 Zabıta Memuru, 2 Tahsildar, 1 Ambar Memuru, 3 Şoför, 1 Hizmetli, 2 İtfaiye eri ve 3 Temizlik Hizmetlisi mevcuttur. Kadro yetersizliği nedeniyle zaman zaman çeşitli işlerde geçici işçi olarak çalıştırılmak üzere Valilik Makamından alınan geçici işçi vizeleri ile yıl içinde 11 adet geçici işçi çalıştırılmaktadır.

Belediyede araç olarak 3 otobüs, 2 Fatih Kamyon, 1 Renault otomobil, 1 Minibüs, 2 traktör, 1 Dodge Pkap, 1 çöp toplama aracı, 1 vidanjör, 1 greyder, 1 Kompresör, 1 paletli yükleyici, 1 arazöz su tankı mevcuttur. İlçemizde kanalizasyon mevcut değildir. Belediyenin kendi imkanları dahilinde Başköy mahallesi Cumhuriyet caddesi ve bazı sokakların hatları döşenmiş büyük bir kısmı kanalizasyon çukuruna akıtılmaktadır. Kirazlıyayla mahallesi Türbe caddesinin bir kısmı ile Şirindere mahallesi Atatürk caddesinin bir kısmı hattı döşenmiş ancak hizmete açılamamıştır. Belediyemizin imkanlarının yetersiz olması nedeniyle büyük arıtma tesisi kurulamadığından kanalizasyon hizmetleri sıkıntılı durumdadır. Kanalizasyon bulunmadığından ilçemiz genelinde atık sular fosseptik çukurlarına gitmekte, fosseptik çukurları da dolduğu zaman belediyeye ait vidanjörle çekilmektedir. İlçemizdeki Kamu kurum ve kuruluşlarının geneli mülkiyeti Belediyeye ait binalarda hizmet vermekte, ayrıca memurlarında bir çokları belediye lojmanlarda oturmaktadır. Belediyeye ait 3 er katlı iki binanın birisi Hükümet Konağı olarak kullanılmakta, diğeri ise Belediye ve Adliye oturmakta, ayrıca belediyenin muhtelif depoları yer almaktadır. Bundan başka belediyenin 1 fırını, 2 kahvehanesi, 2 parkı, Başköy Mahallesinde zemin katında 2 dükkan olmak üzere 4, Şirindere mahallesinde

4, Kirazlıyayla Mahallesinde 6 dairelik lojmanları, 10 yataklı belediye misafirhanesi, 1 düğün salonu, 2000 er kapasiteli 2 alabalık havuzu, 700 tonluk sulama suyu havuzu bulunmaktadır.

b)Köyler

İlçemize bağlı 4 köyümüz vardır. Köylerimizin tamamının elektriği mevcuttur. Köylerimizin hepsinde kapalı şebeke içme suyu vardır. Köylerimizi birbirine ve ilçe merkezine bağlayan yolları asfalt kaplama olup, ilçeye uzaklıkları ise, Bozyaka 4, Üzümlü 7, Büyükkarapınar 14 ve Kışla 4 km'dir. Köylerimizde yoğun olarak tarımsal faaliyet sürdürülmekte olup, Kaymakamlığımızca vatandaşlarımıza Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı tarafından uygulamaya konulan sosyal amaçlı projeler ile destek sağlanmaktadır. Köylerimizde birleştirilmiş sınıflı 1 kademe ilköğretim okulu, Büyükkarapınar, Üzümlü ve Kışla Köylerinde Sağlık Evi, Büyükkarapınar köyünde 1, Üzümlü Köyünde 2, Bozyaka Köyünde 1, Kışla Köyünde 2 cami vardır. İlçemiz Özel İdare Müdürlüğüne; İlçe merkezinde sulama ark yapımı için Belediye Başkanlığına 4.000.000.000 TL. aynı, Bozyaka Köyüne köyün aynı ve nakti genel ihtiyacı için 7.050.000.000 TL. Büyükkarapınar Köyüne köy konağı, sulama amaçlı havuz yapımı, kanalizasyon çalışmalarının ikmali dahil toplam 5.000.000.000 TL. Kışla Köyüne köyün aynı ve nakti ihtiyacı için 13.018.000.000 TL. yardım yapılmıştır. Başyayla Köylere Hizmet Götürme Birliğince; Bozyaka Köyüne okul, sulama suyu arkı, arazi yolu yapımı ve sulama ark yapımındaki kum nakli için motorin alımı ile köy genel ihtiyaçları için 1.667.963.000 TL. Büyükkarapınar Köyüne köy konağı, sulama suyu arkı, arazi yolu yapımı ve köy genel ihtiyacı için 1.402.200.000 TL. Kışla Köyüne içme suyu, sulama suyu arkı, arazi yolu yapımı, sağlık evi, okul, köprü yapımı, köyün okul ve köy genel ihtiyacı için 1.460.780.000 TL. yardım yapılmıştır.

3-ASAYİS VE GÜVENLİK DURUMU

a)İlçemizde asayiş ve güvenlik yönünden büyük bir problem yoktur. Zaman zaman evlenme amacıyla kız kaçırma olaylarına, orman alanına yakın olması nedeniyle orman suçlarına, trafik olaylarına ve adi darp olayları gibi şahsa ve mala karşı işlenen sulara rastlanılmaktadır. 2000 yılında % 30 şahsa, % 10 mala, % 20 trafik; 2001 yılında % 40 şahsa, % 26 mala, % 20 trafik, 2002 yılında % 30 şahsa, % 15 mala % 65 trafik suçu işlenmiştir.

b)Bina ve konut sorunu nedeniyle, ilçemizde Emniyet Teşkilatı kurulamamıştır. Daha önce ilçemize bağlı olan halen Ermenek İlçesine bağlı bulunan Tepebaşı köyünde kurulu Jandarma Karakolu iken, 15.06.1992 tarihinden itibaren İlçe Jandarma Karakolu iken, 15.06.1992 tarihinden itibaren İlçe Jandarma Komutanlığı olarak mülkiyeti belediyeye ait olan ve Hükümet Konağı olarak tahsis edilen binası ve lojmanları Şubat 2000 tarihinde tamamlanarak kendi birasına taşınmıştır. İlçe Jandarma Komutanlığında 4 Astsubay, 1 Uzman Çavuş, 39 er ve erbaş görev yapmaktadır. Jandarmanın 1 Renault Toros, 1 Ford Transit Minibüs, 1 Landrover Pkap olmak üzere 3 adet aracı mevcuttur.

4-YÜRÜMEKTE OLAN BELLİ BAŞLI ÇALIŞMALAR VE YATIRIMLAR

İlçemizde özel sektör kaynaklı yatırım faaliyetleri yok denecek kadar azdır. Ancak kamu kaynaklı aşağıdaki yatırımlar devam etmektedir. a)İlçemiz Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfınca İlçe Tarım müdürlüğüne hazırlattırılan "tarımsal amaçlı" SÜT KOYUNCULUĞU, iki ayrı SÜT İNEKÇİLİĞİ, MEYVECİLİK, YÜKSEK SİSTEM BAĞCILIK, SERACILIK, KEKİKCİLİK, ÖRNEK BODUR KIRAZ BAHÇESİ, ELMA VE KIRAZ BAHÇESİ TESİSİ Projelerine Başbakanlık Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu Kurulunca toplam 104.434.500.000 TL.lik finansman sağlanmış, 1998 yılı içinde 150 aile, 1999 yılında 107 aile, 2002 yılında 219 aile faydalandırmak sureti ile söz konusu projeler tatbik edilmiştir. İlçemiz Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfınca taşınmalı sistem kapsamındaki öğrencilere yönelik AŞEVİ PROJESİNE Başkanlık Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu Kurulunca finansman sağlanmakta olup 2002-2003 öğretim yılında 12.000.000.000 TL. talep edilmiş olup, 154 öğrenci faydalandırmak sureti ile söz konusu proje tatbik edilmektedir.

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı imkanları ile Başkanlık Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Teşvik Fonu Kurulundan alınan izin çerçevesinde, İlçemiz Merkez Sağlık Ocağına 4 adet tahlil yapabilen REFLOTRON cihazı ile ELEKTROKARDİYOGRAFI cihazları satın alınarak hizmete sunulmuştur.

b)Cumhuriyetimizin kuruluşunun 75. Yıl dönümü hatırasına İlçemiz Kebendibi mevkiinde "75 YIL HATIRA ORMANI" tesis edilerek 10.000 adet sedir (katran) ağacı fidanı dikilip koruma altına alınmıştır. Koruma altına alan yaklaşık 60 dekadır.

SAĞLIK HİZMETLERİ

İlçemizde yaklaşık 15 yıldır hizmet vermekte olan Sağlık ocağımız, daha öncesinde Belediye binasında, daha sonra Belediyeye ait Başköy mahallesindeki lojmanlarının alt katında çalışmış olup yeni hizmet binasına geçişi 12.12.1999 yılında olmuştur. Sağlık ocağının üstünde 4 adet lojman mevcut bulunmaktadır. Merkez Sağlık Ocağı Tabipliğimize bağlı bulunan 3 adet Köy Sağlık Evi mevcuttur. 1 adet Peugeot marka ambulansımız mevcuttur.

Personel Durumu

Halen sağlık ocağımızda çalışmakta bulunan 2 Doktor, 2 Sağlık memuru, 1 Çevre sağlık teknisyeni, 2 Hemşire, 2 Ebe, 2 Hizmetli, 1 Ambulans Şoförü, Köy Sağlık Evlerinde ise 2 Köy ebesi bulunmaktadır. Halen askerde bulunan 2 doktorumuz vardır.

Yürütülen Hizmetler

Kurumumuz birinci basamak sağlık hizmetlerinin yürütüldüğü bir sağlık merkezidir. Kurumumuzda Poliklinik ve muayene hizmetleri, koruyucu sağlık hizmetleri, çevre sağlığı hizmetleri, aile planlaması hizmetleri, istatistik çalışmaları, küçük cerrahi müdahaleler ve acil durumlarda ilk müdahale ile hastanın en yakın sağlık kuruluşuna varana dek hayati tehlikesinin önlenmesi çalışmaları yapılmaktadır.

Hava koşulları ve personel durumu uygun olduğu sürece haftada bir kez olmak üzere merkezimize bağlı bütün köyler gezilerek sağlık ocağına gelemeyecek hastaların muayeneleri ve gerekli müdahalelerini içeren düzenli olarak okul sağlık taramaları yapılmaktadır.

Kurumumuzda Adli hekimlik hizmetleri de verilmektedir.

2002 Haziran ayı itibariyle hizmet verdiğimiz ilçe nüfusu 4195 olup, bunların 1796'sı merkezde, 801'i Büyük Karapınar köyünde, 663'ü Üzümlü köyünde, 254'ü Bozyaka köyünde, 681'i Kışla köyünde ikamet etmektedir. Toplam nüfusun 939'u takip edilen 15-49 yaş arası kadın, 308'i 1-4 yaş arası çocuk, 70'i 0-1 yaş arası bebek olup aşılama çalışmaları ve izlemleri yapılmaktadır. Düzenli olarak köy ve mahalle gezilerine ambulansla çıkılarak çevre sağlığı ve esnaf denetlemeleri, bağışıklama programı ve izlemler yapılmaktadır.

2003 yılındaki poliklinik sayımız 7003 olup bu sayı ilk muayene, sevk, izlem ve adli raporları içermektedir. Aylık ortalama hasta sayımız

mevsimlere ve hava koşullarına göre değişmekle beraber ortalama 600 civarında olmaktadır.

Yürütülen Hizmetlerin Verimliliğinin Arttırılması İçin Öneriler:

Laboratuar teknisyenimiz olmadığından laboratuar hizmetlerinin yürütülmesinde problemlerle karşılaşmakta ve tam kapasiteli bir şekilde kullanılamamaktadır.

Binamızın tam teslimi henüz yapılmamıştır ve eksiklikleri mevcuttur. Bu eksiklik ve arızaların giderilmesinde müteahhit tarafından yavaş davranılmakta ve tam giderilmemektedir. Köy ebesi bulunmayan Kışla köyünde sağlık hizmetlerinin yürütülmesinde aksaklıklar meydana gelmektedir.

Kurumumuzdan yapılan özellikle acil hasta sevklerinde ulaşım koşullarından dolayı sorunlar yaşanmaktadır. Sevk zincirine uyularak Ermenek devlet hastanesine yapılan sevklerde, genellikle hastanedeki müdahale imkanları yeterli olmadığından ve çoğu branşta uzman doktor mevcut olmadığından hastalar tekrar sevk edilmekte, bu da özellikle acil hastalar açısından zaman kaybına neden olmaktadır.

BAŞYAYLA'DA EĞİTİM ÖĞRETİM DURUMU:

İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü 3644 sayılı kanunla 28.08.1991 yılında faaliyete geçmiştir. 1 Müdür, 1 Şube Müdürü, 1 Memur ve 2 hizmetli ile Başyayla Belediyesine ait Hükümet Konağının zemin katında hizmet vermektedir.

İlçe Merkezinde 1 lise (Mehmet Akif Ersoy Lisesi), 2 ilköğretim Okulu (Başyayla İlköğretim Okulu ve Kırzıyayla Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu), 1 Halk Eğitimi Merkezi ve 1 Öğretmenevi bulunmaktadır. Köylerimizde, Bozyaka Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu, Kışla Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu, Üzümlü Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu ve Büyükkarapınar Şehit Nuri Başpınar Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu olmak üzere toplam dört ilköğretim Okulu bulunmaktadır. 1997-1998 öğretim yılında Kesintisiz 8 yıllık ilköğretim Uygulamasına geçildiğinden Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okullarındaki 2.Kademe öğrencileri İlçe Merkezindeki Başyayla İlköğretim Okuluna taşınmaktadır. Kışla Yenice Mahalle Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu ve okulu bulunmayan Üzümlü Köyü Söğütlü Mahalle 1.Kademe öğrencileri de Başyayla İlköğretim Okuluna taşınmaktadır.

İlçemizde bulunan okullardan Mehmet Akif Ersoy Lisesi 1991 yılında hizmete açılmıştır ve ilçedeki tek lisedir. Mehmet Akif Ersoy Lisesi 5 şubesiyle

hizmet vermektedir. Okulda 4 öğretmen, 1 hizmetli ve 1 Müdür Vekili bulunmaktadır. Okulda 72 erkek, 13 kız olmak üzere toplam 85 öğrenci öğrenim görmektedir.

İlçemiz merkezinde bulunan ve taşınmalı sistem merkez okulu olan Başyayla İlköğretim Okulu, Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Genel Müdürlüğü'nün 26.08.1996 tarih ve 703.3/6371 sayılı emirleri ve Karaman Valiliğinin 13.09.1996 tarih ve 930/7652 sayılı Onayları ile Başköy İlkokulu, Söğütlü İlkokulu ve Şirindere İlkokullarının birleştirilerek 16.09.1996 tarihinde açılmıştır. Başyayla İlköğretim Okulunda 181 erkek ve 167 kız olmak üzere toplam 348 öğrenci öğrenim görmektedir. Okulda; 1 Müdür, 1 Müdür Yardımcısı, 4 Sınıf Öğretmeni, 6 Branş Öğretmeni ve 3 Hizmetli ile eğitim öğretim yapılmaktadır. 2003-2004 Eğitim Öğretim Yılında 5 derslikli bir ek bina yapılarak hizmete girmiş, halen eğitim toplam 13 derslikle sürdürülmektedir. Kırzıyayla Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu 2 derslik, 18 erkek ve 24 kız olmak üzere toplam 42 öğrenci ve 2 öğretmen ile, Kışla Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu 3 derslik, 32 Erkek, 33 Kız olmak üzere toplam 65 öğrenci ve 2 öğretmen ile, Üzümlü Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu 3 derslik, 26 erkek, 30 kız olmak üzere toplam 56 öğrenci ve 2 öğretmen ile, Büyükkarapınar Şehit Nuri Başpınar Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu 3 derslik, 45 erkek, 46 kız olmak üzere toplam 91 öğrenci ve 3 öğretmen ile eğitim öğretim yapmaktadır. Öğretmenevi Müdürlüğü Karaman Valiliğinin 01.10.1992 tarih ve 703/8424 sayılı Onayları ile eski Başköy İlkokulu binasında açılmıştır. Bir odada 2, diğer odada 4 olmak üzere toplam 6 yatak kapasitelidir. Öğretmenevinde 1 Müdür V. ve geçici olarak görevlendirilen 1 hizmetli ile hizmet verilmektedir.

BAŞYAYLA İLÇESİ MERKEZ VE KÖYLERİNDE (Ekim-2003) TARİHİ İTİBARIYLA EĞİTİM – ÖĞRETİM DURUMU

LİSELER

OKULUN ADI	: Mehmet Akif Ersoy
YERLEŞİM YERİ	: Merkez
KURULUŞ TARİHİ	: 1991
YENİ KAYIT ÖĞRN. SAYISI	: ERKEK 24, KIZ 4
9. SINIF	: ERKEK 25, KIZ 4
10. SINIF	: ERKEK 16, KIZ 2
11. SINIF	: ERKEK 32 KIZ 7
TOPLAM ÖĞRENCİ SAYISI	: ERKEK 73, KIZ 13
ÖĞRETMEN SAYISI	: 5

İLKÖĞRETİM

OKULUN ADI : Başyayla İ.Ö. Okulu
ÖĞRENİM ŞEKLİ : Normal
YENİ KAYIT ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 15, Kız 13
1.SINIF : Erkek 15, Kız 13
2.SINIF : Erkek 20, Kız 13
3.SINIF : Erkek 12, Kız 17
4.SINIF : Erkek 13, Kız 9
5.SINIF : Erkek 10, Kız 17
6.SINIF : Erkek 45, Kız 43
7.SINIF : Erkek 37, Kız 35
8.SINIF : Erkek 29, Kız 20
TOPLAM ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 181, Kız 168
ÖĞRETMEN SAYISI : 13

OKULUN ADI : Bozyaka İ.Ö. Okulu
ÖĞRENİM ŞEKLİ : Normal
YENİ KAYIT ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 1
1.SINIF : Erkek 1
2.SINIF : Erkek 3, Kız 1
3.SINIF : Kız 1
4.SINIF : Erkek 2, Kız 6
5.SINIF : Erkek 3, Kız 3
6.SINIF :
7.SINIF :
8.SINIF :
TOPLAM ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 9, Kız 11
ÖĞRETMEN SAYISI : 1

OKULUN ADI : B.Karapınar Ş.N.
Başpınar İ.Ö.O.
ÖĞRENİM ŞEKLİ : Normal
YENİ KAYIT ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 9, Kız 6
1.SINIF : Erkek 9, Kız 6
2.SINIF : Erkek 14, Kız 13
3.SINIF : Erkek 8, Kız 8
4.SINIF : Erkek 8, Kız 10
5.SINIF : Erkek 6, Kız 9
6.SINIF :
7.SINIF :
8.SINIF :
TOPLAM ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 45, Kız 46
ÖĞRETMEN SAYISI : 3

OKULUN ADI : Kirazlıyayla İ.Ö.O
ÖĞRENİM ŞEKLİ : Normal
YENİ KAYIT ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 2, Kız 6
1.SINIF : Erkek 2, Kız 6
2.SINIF : Erkek 7, Kız 3
3.SINIF : Erkek 3, Kız 4
4.SINIF : Erkek 3, Kız 5
5.SINIF : Erkek 3, Kız 6
6.SINIF :
7.SINIF :
8.SINIF :
TOPLAM ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 18, Kız 24
ÖĞRETMEN SAYISI : 2

OKULUN ADI : Üzümlü İ.Ö. Okulu
ÖĞRENİM ŞEKLİ : Normal
YENİ KAYIT ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 2, Kız 5
1.SINIF : Erkek 2, Kız 5
2.SINIF : Erkek 8, Kız 6
3.SINIF : Erkek 4, Kız 4
4.SINIF : Erkek 6, Kız 7
5.SINIF : Erkek 6, Kız 8
6.SINIF :
7.SINIF :
8.SINIF :
TOPLAM ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 26, Kız 30
ÖĞRETMEN SAYISI : 3

OKULUN ADI : Kışla İ.Ö. Okulu
ÖĞRENİM ŞEKLİ : Normal
YENİ KAYIT ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 9, Kız 11
1.SINIF : Erkek 9, Kız 11
2.SINIF : Erkek 8, Kız 5
3.SINIF : Erkek 5, Kız 6
4.SINIF : Erkek 5, Kız 3
5.SINIF : Erkek 5, Kız 8
6.SINIF :
7.SINIF :
8.SINIF :
TOPLAM ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 32, Kız 33
ÖĞRETMEN SAYISI : 2

TOPLAM
ÖĞRENİM ŞEKLİ: 6
YENİ KAYIT ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 38, Kız 41
1.SINIF : Erkek 38, Kız 41
2.SINIF : Erkek 60, Kız 41
3.SINIF : Erkek 32, Kız 40
4.SINIF : Erkek 37, Kız 40
5.SINIF : Erkek 33, Kız 51
6.SINIF : Erkek 45, Kız 43
7.SINIF : Erkek 37, Kız 35
8.SINIF : Erkek 29, Kız 20
TOPLAM ÖĞRENCİ SAYISI : Erkek 311, Kız 311
ÖĞRETMEN SAYISI : 24

NOT: 2003-2004 ÖĞRETİM YILI itibarıyla BAŞYAYLA
MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ VE ONA BAĞLIEĞİTİM
KURUMLARINA HER SEVİYEDEN ÇALIŞAN
PERSONEL SAYISI (Müdür, Müd. Yard, Okul Müdürü,
Öğretmen, Memur ve Hizmetli olarak) 41 kişidir.

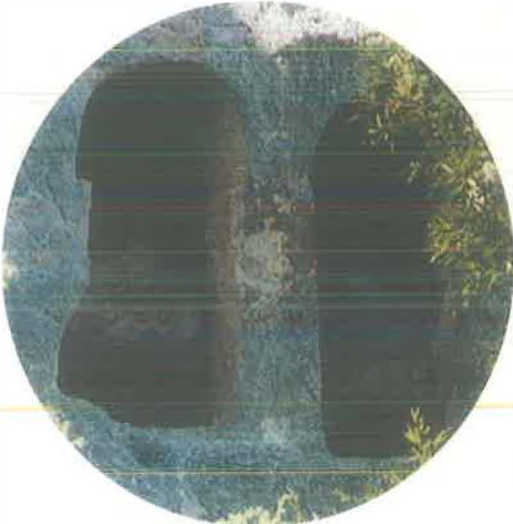
YAYGIN EĞİTİM (HALK EĞİTİM MERKEZİ)

Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü; Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Genel Müdürlüğü'nün 05.10.1993 tarih ve 18.018 sayılı Onaylarıyla 1993 yılında hizmete girmiştir. Merkezde 1 Müdür, 1 Müdür Yardımcısı ile Hükümet Konağının Zemin Katında geçici olarak 2 odada hizmet vermektedir. Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü açıldığı tarihten bu yana değişik branşlarda kurslar açmakta, seminer, sergi ve benzeri kültürel faaliyetler düzenlenmektedir. İlçe merkezi ve bağlı köylerde bu güne kadar Makine Nakışı, Kumaş Boyama, Makrome, Bilgisayar Operatörlüğü, İnternet Kullanımı Kursu, Arıcılık, Yabancı Dil, ÖSS ve Anadolu Liselerine Hazırlık Kursları açılmış, özellikle yetişkinler bu kurslara büyük ilgi göstermişlerdir.

Bilim ve teknolojiye gelişmeler Başyayla İlçesinde özellikle Halk Eğitimi Merkezi faaliyetleri çerçevesinde yakından takip edilmekte ve tüm yenilikler en kısa sürede ilçede uygulama alanı

bulunmaktadır. Özellikle bilgisayar ve internet kullanımı alanlarında teknolojik gelişmeler yakından takip edilmekte ve kurs faaliyetlerinde yer bulmaktadır. Bunun bir göstergesi olarak, ilçemiz kamu kurumlarında bulunan ve şahısların kullandığı bilgisayar sayısı her geçen gün artmakta olup şimdiden yüzlerle ifade edilebilecek rakamlara ulaşmıştır.

Halk Eğitim Merkezince yukarıda bahsedilen faaliyetler dışında değişik yaş gruplarında toplumun her kesimine hitap edecek şekilde ve bilgilendirme amaçlı olmak üzere çeşitli seminerler düzenlenmektedir. Buna göre Trafik Eğitim, Aile Planlaması, İlk Yardım, Muhasebe, Sınavlara Hazırlık ve benzeri konuları içeren seminerler verilmekte, ilçenin sosyal faaliyetleri zenginleştirilmektedir. Ayrıca kültürel ve sportif faaliyetlere destek olunmaktadır. Bu kapsamda festival ve turnuva faaliyetleri ve benzeri faaliyetlere Halk Eğitimi Merkezince tam destek verilmektedir.

Başyayla'dan görüntüler.

BAŞYAYLA MÜFTÜLÜĞÜ

İlçe müftülüğüne bağlı olarak merkezdeki her mahallede bir cami olmak üzere (5) cami, köylerinde (6) caminin İmam ve hatıplık kadroları mevcuttur ve doludur. (Başköy camisinin Müezzin-Kayyımlik kadrosu boştur.) Müftülüğe bağlı Kuran kursunda iki öğretici, 32 öğrenci vardır.

BAŞYAYLA'DA TARIM ÇALIŞMALARI

İlçe Müdürlüğümüz binası Köy Grubu Tarım Merkezi olarak planlanmış olup, Başyayla İlçe Statüsüne kavuşmadan önce inşa edilmiştir. İlçe Müdürlüğümüze ait arsa yoktur. Müdürlüğümüze ait 1 adet Nissan Marka 1992 model Pikap ve 1 Honda motorsiklet bulunmaktadır.

Personel olarak 1 Ziraat Mühendisi, 1 Veteriner Hekim, 1 Ziraat Teknisyeni, 1 Veteriner Sağlık Teknisyeni ve 3 Tarım Hizmetleri İşçisi olmak üzere 7 kişi görev yapmaktadır.

ARAZİ DAĞILIŞI

İlçemiz toplam arazisi 102130 dekardır. Bunun 19570 dekarı kültür arazisidir. Kültür arazisinin 8130 dekarı hububat alanı, 1850 dekarı bakliyat alanı, 920 dekarı sanayi bitkisi alanı, 142 dekarı yem bitkileri alanı, 3330 dekarı meyve alanı, 2760 dekarı bağ alanı, 460 dekarı sebze, 200 dekarı

nadas alanıdır. Kültür arazisinin 11350 dekarı sulanmakta, 8220 dekarı sulanamamaktadır. Toplam arazinin 38260 dekarı çayır mera alanı, 31200 dekarı ormanlık alan, 13100 dekarı ürün getirmeyen alandır.

HAYVAN VARLIĞI

İlçemizde 900 baş sığır, 750 baş koyun, 780 baş kıl keçisi, 3000 adet kanatlı, 898 adet arılı kovan, 514 adet tek tırnaklı hayvan bulunmaktadır.

İLÇEDE TARIMSAL ÜRETİMİ YAPILAN ÜRÜNLER ve ÜRETİM MİKTARLARI

Elma	:7200 ton	Kiraz	:2130 ton
Üzüm	:1510 ton	Buğday	:1330 ton
Arpa	:242 ton	Mısır	:260 ton
Çavdar	:240 ton	Nohut	:180 ton
Fasulye	:45 ton	Patates	:720 ton
Soğan	:360 ton	Domates	:340 ton

Özellikle Kiraz ve Elma üretimi İlçemiz ekonomisinde önemli yere sahiptir. İlimiz kiraz üretiminin %40'ı İlçemizden sağlanmaktadır. Üretimin %70'i ihraç edilmektedir. İlçemiz Gayri Safi Milli Hasılasının (17.418.975.000.000 TL.) yaklaşık %75'i kiraz ve elma üretiminden sağlanmaktadır.

Başyayla'dan görüntüler.

